

Π Ρ Α Κ Τ Ι Κ Α Β Ο Υ Λ Η Σ

ΙΑ' ΠΕΡΙΟΔΟΣ

ΠΡΟΕΔΡΕΥΟΜΕΝΗΣ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΣΥΝΟΔΟΣ Α'

ΤΜΗΜΑ ΔΙΑΚΟΠΗΣ ΕΡΓΑΣΙΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

ΘΕΡΟΥΣ 2005

ΣΥΝΕΔΡΙΑΣΗ ΚΣΤ'

Πέμπτη 1 Σεπτεμβρίου 2005 (πρωί)

Αθήνα, σήμερα την 1η Σεπτεμβρίου 2005, ημέρα Πέμπτη και ώρα 10.53' συνήλθε στην Αίθουσα των συνεδριάσεων του Βουλευτηρίου το Τμήμα Διακοπής Εργασιών της Βουλής (Β' σύνθεση) για να συνεδριάσει υπό την προεδρία του Γ' Αντιπροέδρου αυτής κ. **ΙΩΑΝΝΗ ΤΡΑΓΑΚΗ**.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αρχίζει η συνεδρίαση, αφού πρώτα ευχηθώ καλό μήνα σε όλους.

(**ΕΠΙΚΥΡΩΣΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ:** Σύμφωνα με την από 31 Αυγούστου 2005 εξουσιοδότηση του Τμήματος επικυρώθηκαν με ευθύνη του Προεδρείου τα Πρακτικά της ΚΕ' συνεδριάσεώς του, της Τετάρτης 31 Αυγούστου 2005, σε ό,τι αφορά την ψήφιση στο σύνολο του σχεδίου νόμου: «Θέματα εξωτερικών φρουρών και άλλες διατάξεις».)

Παρακαλείται η κυρία Γραμματέας να ανακοινώσει τις αναφορές προς το Τμήμα.

(Ανακοινώνονται προς το Τμήμα από τη Γραμματέα της Βουλής κ. Θεοδώρα Τζάκρη, Βουλευτή Πέλλης, τα ακόλουθα:

A. ΚΑΤΑΘΕΣΗ ΑΝΑΦΟΡΩΝ

1) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Σίφνου ζητεί χρηματοδότηση για την επισκευή και συντήρηση των σχολικών κτηρίων του Δήμου του.

2) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Κυκλάδων διαμαρτύρεται για την κατάργηση των Ειρηνοδικείων στα μικρά νησιά.

3) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία η Τοπική Ένωση Δήμων και Κοινοτήτων Νομού Κυκλάδων ζητεί την παροχή εκπαιδευτικών σε συνταξιούχους ναυτικούς στις ακτοπλοϊκές συγκοινωνίες.

4) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. **ΙΩΑΝΝΗΣ ΧΩΜΑΤΑΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Αμοργού ζητεί τη βελτίωση των ακτοπλοϊκών συγκοινωνιών της νήσου Αμοργού.

5) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. **ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΚΕΓΚΕΡΟΓΛΟΥ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Τυμπακίου Ηρακλείου ζητεί τη χορήγηση άδειας χρήσης του Αεροδρομίου Τυμπακίου για πολιτικούς σκοπούς.

6) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. **ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ**

κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Τυμπακίου Ηρακλείου ζητεί τη χορήγηση άδειας χρήσης του Αεροδρομίου Τυμπακίου για πολιτικούς σκοπούς.

7) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. **ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΣΤΡΑΤΑΚΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Τοπικό Συμβούλιο Αφρατίου Δήμου Βιάννου Ηρακλείου διαμαρτύρεται για την αυθαίρετη και παράνομη περιφράξη από ιδιώτες κτηνοτρόφους αγροτεμαχίων, εντός της αρχαιολογικής ζώνης «Αρκαδίας» του Δήμου του.

8) Ο Βουλευτής Αργολίδας κ. **ΜΙΧΑΗΛ ΜΑΝΙΑΤΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Επιμελητήριο Αργολίδας διαμαρτύρεται για τον αποκλεισμό των Φροντιστηρίων Μέσης Εκπαίδευσης από οικονομικές ενισχύσεις.

9) Η Βουλευτής Ηρακλείου κ. **ΕΥΑΓΓΕΛΙΑ ΣΧΟΙΝΑΡΑΚΗ** – **ΗΛΙΑΚΗ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Τοπικό Συμβούλιο Αφρατίου Δήμου Βιάννου Ηρακλείου διαμαρτύρεται για την αυθαίρετη και παράνομη περιφράξη από ιδιώτες κτηνοτρόφους, αγροτεμαχίων, εντός της αρχαιολογικής ζώνης «Αρκαδίας» του Δήμου του.

10) Ο Βουλευτής Ημαθίας κ. **ΜΙΧΑΗΛ ΧΡΥΣΟΧΟΪΔΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Γονέων Παιδιών Πασχόντων από Κακοήθη Νοσήματα Βόρειας Ελλάδος ζητεί το διορισμό κατ' εξαίρεση μελών του, εκπαιδευτικών, στην πρωτοβάθμια και δευτεροβάθμια εκπαίδευση.

11) Ο Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης κ. **ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Δημοτικό Διαμέρισμα Καστανεών Έβρου ζητεί την επανασύσταση της Κοινότητας Καστανεών.

12) Ο Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης κ. **ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο κ. Γεώργιος Κροτόπουλος, πτυχιούχος του Τμήματος Ποιμαντικής και Κοινωνικής Θεολογίας, ζητεί να συνεχίσει τις μεταπτυχιακές σπουδές του στην πιο πάνω σχολή.

13) Ο Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης κ. **ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Βερτίσκου Θεσσαλονίκης ζητεί τη δημιουργία Αστυνομικού Τμήματος στο Δήμο του.

14) Ο Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης κ. **ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ** κατέθεσε αναφορά με την οποία το Σωματείο Ιδιοκτη-

τών Επιβατηγών Αυτοκινήτων ΤΑΞΙ Θεσσαλονίκης «Ο ΕΡΜΗΣ» ζητεί τη χρήση των Λεωφορειοδρόμων Αθηνών και Θεσσαλονίκης από τα μέλη του.

15) Ο Βουλευτής Α' Θεσσαλονίκης κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΠΑΠΑΘΕΜΕΛΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία η Κεντρική Κλαδική Συνεταιριστική Ένωση Καπνού «ΚΑΠΝΙΚΗ» ζητεί τη μεταφορά των δικαιωμάτων ποσόστωσης των καπνοπαραγωγών στον τελευταίο κάτοχο παραγωγής κατά την περίοδο αναφοράς.

16) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥ-ΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Τυμπακίου Ηρακλείου ζητεί τη χορήγηση άδειας χρήσης του Αεροδρομίου Τυμπακίου για πολιτικούς σκοπούς.

17) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥ-ΛΑΚΗΣ κατέθεσε δημοσίευμα εφημερίδας το οποίο αναφέρεται στις ελλείψεις κλινών από τις Μονάδες Εντατικής Θεραπείας της Κρήτης.

18) Η Βουλευτής Επικρατείας κ. ΜΑΡΙΑ ΔΑΜΑΝΑΚΗ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Εξωραϊστικός και Πολιτιστικός Σύλλογος Πλάκας «Ο Παρθενώνας» και καταστηματάρχες της περιοχής ζητούν τη λήψη μέτρων για τη διατήρηση του παραδοσιακού χαρακτήρα της Πλάκας.

19) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Αγροτικός Σύλλογος του Διευρυμένου Δήμου Σπερχειάδος ζητεί τη δικαιότερη κατανομή των στρεμματικών επιδοτήσεων.

20) Ο Βουλευτής Φθιώτιδας κ. ΗΛΙΑΣ ΚΑΛΛΙΩΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Σύλλογος Ξενοδόχων Λουτρών Υπάτης ζητεί τη λήψη μέτρων για την τουριστική ανάπτυξη της περιοχής του.

21) Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΡΗΓΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία κάτοικοι Γαυρίου και Άνω Γαυρίου του Δήμου Υδρούσας Άνδρου διαμαρτύρονται για την επικείμενη θεσμοθέτηση της Ειδικής Χωροταξικής Μελέτης Άνδρου.

22) Ο Βουλευτής Α' Αθηνών κ. ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΑΛΕΥΡΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία χρήστες και υποψήφιοι χρήστες ευρυζωνικών συνδέσεων ADSL διαμαρτύρονται για την υψηλή τιμή παροχής ευρυζωνικών συνδέσεων στην Ελλάδα.

23) Ο Βουλευτής Αιτωλοακαρνανίας κ. ΜΑΡΙΟΣ ΣΑΛΜΑΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμος Παλαίρου Αιτωλοακαρνανίας ζητεί την ίδρυση λιμενικού σταθμού στην Πάλαιρο.

24) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΣΤΥΛΙΑΝΟΣ ΜΑΤΖΑΠΕΤΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία ο Δήμαρχος Τυμπακίου Ηρακλείου ζητεί τη χορήγηση άδειας χρήσης του Αεροδρομίου Τυμπακίου για πολιτικούς σκοπούς.

25) Ο Βουλευτής Ηρακλείου κ. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛ ΦΡΑΓΚΙΑΔΟΥ-ΛΑΚΗΣ κατέθεσε αναφορά με την οποία το Τοπικό Συμβούλιο Αφρατίου Δήμου Βιάννου Ηρακλείου διαμαρτύρεται για την αυθαίρετη και παράνομη περιφραγή από ιδιώτες κτηνοτρόφους, αγροτεμαχίων εντός της αρχαιολογικής ζώνης «Αρκαδίας» του Δήμου του.

Β. ΑΠΑΝΤΗΣΕΙΣ ΥΠΟΥΡΓΩΝ ΣΕ ΕΡΩΤΗΣΕΙΣ ΒΟΥΛΕΥΤΩΝ

1. Στην με αριθμό 76/6-7-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Αθανασίου Λεβέντη δόθηκε με το υπ' αριθμ. ΥΠΠΟ/ΓΡ.ΥΦΥΠ.Κ.Ε./12/19-7-05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Πολιτισμού η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της με αριθμό πρωτοκόλλου 76/6-7-05 ερώτησης του Βουλευτή κ. Θ. Λεβέντη, που αναφέρεται στις Πολεοδομικές παρανομίες στην Β' Πλάζ του Δήμου Βούλας, σας πληροφορούμε τα εξής:

Η αρχιτεκτονική και περιβαλλοντική μελέτη του καθηγητή ΕΜΠ κ. Μωραΐτη, ουδέποτε κατετέθηκε στην αρμόδια υπηρεσία του ΥΠΠΟ προς έγκριση ως όφειλε, και ως εκ τούτου δεν μπορούμε να γνωμοδοτήσουμε για τη σωστή εφαρμογή της ή όχι.

Η αρμόδια υπηρεσία του ΥΠΠΟ ασκεί έλεγχο στις επί εδάφους επεμβάσεις της οικοδόμησης και δεν έχει καμία αρμοδιότητα σε περιπτώσεις πολεοδομικών παρανομιών, εάν δεν έχουν καθορισθεί ειδικοί περιορισμοί δόμησης από το ΥΠΠΟ (π.χ. Ζώνες Α και Β).

Οι προτάσεις μας για την περιοχή έχουν διατυπωθεί στο ΠΔ που δημοσιεύεται στο ΦΕΚ 254/Τχ4/5.3.04 «Περί καθορισμού ζωνών προστασίας, χρήσεων γης και όρων και περιορισμών δόμησης στην παραλιακή ζώνη της Αττικής από τον Φαληρικό όρμο μέχρι την Αγία Μαρίνα Κρωπίδας» και εμμένουμε σε ότι αυτό ορίζει για την ζώνη 3β που περιλαμβάνει τις δύο οργανωμένες ακτές κολύμβησης του Δήμου της Βούλας.

Ο Υφυπουργός
ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ»

2. Στην με αριθμό 7/6-7-05 ερώτηση της Βουλευτού κ. Αικατερίνης Περλεπέ - Σηφουνάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 17950/319/20-7-05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην υπ' αριθμ.7/6-7-05 ερώτησή σας, που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων η Βουλευτής κ. Περλεπέ - Σηφουνάκη, σχετικά με τα εργασιακά και ασφαλιστικά δικαιώματα των εργαζομένων στην Φάρμα Μαντιναριών Ευβοίας, σας γνωρίζουμε ότι τα προβλήματα που δημιουργούνται από την εφαρμογή του άρθρου 7 του ν.3232/04 που αφορά και εργασιακά - συνταξιοδοτικά θέματα των εργαζομένων στις εκμεταλλεύσεις μαντιναριών, έχουν καταγραφεί και μελετηθεί από την Επιτροπή που έχει συγκροτηθεί για το σκοπό αυτό, και σύντομα θα ληφθούν τελικές αποφάσεις για την αντιμετώπισή τους νομοθετικά.

Επισημαίνεται πάντως ότι σύμφωνα με την παραγρ. 3 του άρθρου 7, του ν.3232/04, οι ήδη ασφαλισμένοι στο ΙΚΑ - ΕΤΑΜ, δύνανται να παραμείνουν στην ασφάλιση αυτού, εφόσον έχουν πραγματοποιήσει τουλάχιστον 3.000 ημέρες ασφάλισης στο ΙΚΑ - ΕΤΑΜ, με αίτηση που υποβάλλεται στο ΙΚΑ - ΕΤΑΜ και στον ΟΓΑ, εντός ανατρεπτικής προθεσμίας ενός (1) έτους από την έναρξη ισχύος του άρθρου αυτού.

Ο Υφυπουργός
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ»

3. Στην με αριθμό 37/6-7-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Κωνσταντίνου Ρόβλια δόθηκε με το υπ' αριθμ. 542/15-7-05 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

«Παρακαλώ να ενημερώσετε τον κ. Βουλευτή ότι η αρμόδια Επιτροπή για τον κατά νόμο προληπτικό έλεγχο των δαπανών του Οργανισμού Τουριστικής Εκπαίδευσης και Κατάρτισης (Ο.Τ.Ε.Κ.) ΤΕΕ/ΙΕΚ Αναβύσσου, δυνάμει των υπ' αριθμ. 9/31-5-2005 και 11/13-6-2005 Πράξεων και για τους λόγους που αναφέρονται σε αυτές, επέστρεψε αθεώρητα τα χρηματικά εντάλματα, που αφορούσαν σε μισθοδοσία συμβασιούχων υπαλλήλων του ανωτέρω Οργανισμού.

Η αρμόδια Επιτροπή ενήργησε σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 21 § 1 του Προεδρικού Διατάγματος 774/1980 «Οργανισμός Ελεγκτικού Συμβουλίου».

Ο Ο.Τ.Ε.Κ. μπορεί να επανυποβάλει τα εντάλματα. Μέχρι στιγμής δεν έχει αναλάβει τη σχετική πρωτοβουλία.

Επισημαίνεται ότι αυτονόητα, το Υπουργείο Δικαιοσύνης, δεν δύναται, κατά συνταγματική επιταγή, για κανένα λόγο να παρέμβει στο ουσιαστικό έργο της ανεξάρτητης Δικαιοσύνης.

Ο Υπουργός
ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ»

4. Στην με αριθμό 98/6-7-05 ερώτηση της Βουλευτού κ. Ευαγγελίας Σχοιναράκη - Ηλιάκη δόθηκε με το υπ' αριθμ. 544/15-7-

05 έγγραφο από τον Υπουργό Δικαιοσύνης η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση της ανωτέρω ερώτησης, παρακαλώ να ενημερώσετε την κ. Βουλευτή ότι αποκλειστικά αρμόδια για την δημοσιοποίηση ή μη των ονομάτων των δραστών που φέρονται να έχουν αφαιρέσει αντικείμενα από τη Μονή Άνω Βιάννου Ηρακλείου, είναι η Αστυνομική Διεύθυνση του τόπου τέλεσης της πράξης.

Επισημαίνεται ότι τα προσωπικά στοιχεία που αφορούν σε ποινικές διώξεις ή καταδίκες αποτελούν, σύμφωνα με τις διατάξεις του άρθρου 2, εδ. β' του Νόμου 2472/1997 «Προστασία Προσωπικών Δεδομένων», «ευαίσθητα» προσωπικά δεδομένα.

Κατά τα ανωτέρω, το Υπουργείο Δικαιοσύνης δεν δύναται να παρέμβει σχετικά.

Ο Υπουργός
ΑΝΑΣΤΑΣΗΣ Π. ΠΑΠΑΛΗΓΟΥΡΑΣ»

5. Στην με αριθμό 81/6-7-05 ερώτηση του Βουλευτή κ. Δημητρίου Πιπεργιά δόθηκε με το υπ' αριθμ. 17951/320/20-7-05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Απασχόλησης και Κοινωνικής Προστασίας η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στην υπ' αριθμ. 81/6-7-05 ερώτησή που κατέθεσε στη Βουλή των Ελλήνων ο Βουλευτής κ. Δημ. Πιπεργιάς, σχετικά με την ασφάλιση των εργαζομένων στην Ελληνική Φάρμα Μανιταριών, σας γνωρίζουμε ότι τα προβλήματα που δημιουργούνται από την εφαρμογή του άρθρου 7 του ν.3232/04 που αφορά και εργασιακά - συνταξιοδοτικά θέματα των εργαζομένων στις εκμεταλλεύσεις μανιταριών, έχουν καταγραφεί και μελετηθεί από την Επιτροπή που έχει συγκροτηθεί για το σκοπό αυτό και σύντομα θα ληφθούν τελικές αποφάσεις για την αντιμετώπισή τους νομοθετικά.

Επισημαίνεται πάντως ότι σύμφωνα με την παραγρ.3 του άρθρ.7 του ν.3232/04, οι ήδη ασφαλισμένοι στο ΙΚΑ - ΕΤΑΜ, δύναται να παραμείνουν στην ασφάλιση αυτού, εφόσον έχουν πραγματοποιήσει τουλάχιστον 3.000 ημέρες ασφάλισης στο ΙΚΑ - ΕΤΑΜ, με αίτηση που υποβάλλεται στο ΙΚΑ - ΕΤΑΜ και στον ΟΓΑ, εντός ανατρεπτικής προθεσμίας ενός (1) έτους από την έναρξη ισχύος του άρθρου αυτού.

Ο Υφυπουργός
ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΓΓΕΛΟΠΟΥΛΟΣ»

6. Στις με αριθμό 12197/28-6-05 και 168/7-7-05 ερωτήσεις των Βουλευτών κυρίων Στυλιανού Ματζαπετάκη και Αντωνίας Αντωνίου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 70488/22-7-05 έγγραφο από τον Υπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στις με αριθμό 12197/28-6-2005 και 168/7-7-05 ερωτήσεις που κατατέθηκαν στη Βουλή από τους Βουλευτές κ. Σ. Ματζαπετάκη και Τόνιας Αντωνίου σχετικά με τις Διοικήσεις των Νοσοκομείων, σας γνωρίζουμε ότι:

Η διαδικασία διορισμού των Διοικητικών Συμβουλίων των Νοσοκομείων της χώρας έχει ολοκληρωθεί καθώς ήδη έχουν δημοσιευθεί ή σταλεί προς δημοσίευση στο Εθνικό Τυπογραφείο όλες οι Υπουργικές Αποφάσεις που έχουν εκδοθεί και αναμένεται να δημοσιευθούν στο αμέσως προσεχές διάστημα.

Ο Υπουργός
ΝΙΚΗΤΑΣ ΚΑΚΛΑΜΑΝΗΣ»

7. Στις με αριθμό 77/6-7-05, 181/8-7-05 και 186/8-7-05 ερωτήσεις των Βουλευτών κυρίων Αθανασίου Λεβέντη, Απόστολου Κατσιφάρα, Παναγιώτου Κοσιώνη και Ιωάννου Πατσιλινάκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 73258/20-7-05 έγγραφο από τον Υφυπουργό Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης η ακόλουθη απάντηση:

«Απαντώντας στις με αριθμό 77/6-7-2005, 181/8-7-2005 και 186/8-7-2005 ερωτήσεις που κατατέθηκαν στη Βουλή από τους Βουλευτές κ.κ. Α. Λεβέντη, Α. Κατσιφάρα, Π. Κοσιώνη και Γ. Πατσιλινάκο σχετικά με τη δημιουργία Μονάδας Φυσικής Απο-

κατάστασης στο Π.Γ.Ν. Πατρών και προμήθεια εξοπλισμού της, σας γνωρίζουμε τα εξής:

Με τις αρ. Υ4Β/οικ.ΓΠ34080/23-11-2001, Υ4Β/ΓΠ4858/15-1-2002 και Υ4β/ΓΠ79838/4-10-2002 αποφάσεις του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης έχει ανατεθεί στη ΔΕΠΑΝΟΜ ΑΕ η υλοποίηση μεταξύ άλλων της Μελέτης Δημοπράτησης για την επέκταση των Τακτικών Εξωτερικών Ιατρείων και τη δημιουργία Μονάδας Φυσικής Αποκατάστασης για το ΠΓΝ Πατρών. Η μελέτη αυτή ολοκληρώθηκε το Μάιο του 2003.

Με την αρ. Υ4β/ΓΠοικ.10653/29-1-2004 απόφαση του Υπουργού Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης ανατέθηκε στη ΔΕΠΑΝΟΜ ΑΕ η εκτέλεση του έργου «Δημιουργία Μονάδας Φυσικής Αποκατάστασης και προμήθεια εξοπλισμού αυτής στο ΠΓΝ Πατρών», προϋπολογισμού 2.000.000 ευρώ, με χρηματοδότηση από τη ΣΑΕ 191/5. Με δεδομένο ότι ο προγραμματισμός του έργου έγινε στις αρχές του 2004 δεν ήταν δυνατή η ολοκλήρωσή του εγκαίρως για τους Ολυμπιακούς Αγώνες και έτσι δεν προχώρησε η διαδικασία δημοπράτησης και ανάθεσής του.

Μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες η ΔΕΠΑΝΟΜ ΑΕ, σε συνεργασία με το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης προχώρησε τόσο στον επανέλεγχο της πληρότητας και λειτουργικότητας της μελέτης, λαμβάνοντας υπόψη και την έως σήμερα υλοποίηση των υπόλοιπων έργων που εκτελούνται με βάση την ίδια μελέτη.

Επίσης το Υπουργείο Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης επανασχεδιάζει το χρηματοδοτικό πρόγραμμά του εν λόγω έργου με ευθύνη του φορέα υλοποίησής του.

Ο Υφυπουργός
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΟΠΟΥΛΟΣ»

8. Στην με αριθμό 105/6-7-05 ερώτηση των Βουλευτών κυρίων Ελπίδας Παντελάκη και Ιωάννου Πατσιλινάκου δόθηκε με το υπ' αριθμ. 393/19-7-05 έγγραφο από τον Υπουργό Εμπορικής Ναυτιλίας η ακόλουθη απάντηση:

«Σε απάντηση του με αριθ. πρωτ. 105/06-07-2005 εγγράφου σας, με το οποίο μας διαβιβάστηκε ερώτηση των Βουλευτών κ. Ε. Παντελάκη και κ. Γ. Πατσιλινάκου, που κατατέθηκε στη Βουλή των Ελλήνων, σας γνωρίζουμε τ' ακόλουθα:

1. Μετά την από 09-05-2005 αίτηση της διαχειρίστριας εταιρείας του, το αναφερόμενο στην ερώτηση πλοίο, υποβλήθηκε σε τακτική ετήσια επιθεώρηση για την έκδοση νέου Πιστοποιητικού Ασφαλείας Επιβατηγού Πλοίου, καθώς το προηγούμενο είχε λήξει την 24-11-2004. Το πλοίο επιθεωρήθηκε σύμφωνα με τα ευρωπαϊκά πρότυπα (Οδηγία 98/18/ΕΚ), κατά το διάστημα από 12-05-2005 έως 23-06-2005, από ομάδα επιθεωρητών του Κλάδου Ελέγχου Εμπορικών Πλοίων (ΚΕΕΠ).

2. Στο πλαίσιο της ως άνω ετήσιας επιθεώρησης, εκτελέστηκαν επίσης δοκιμαστικοί πλόες στις 16-17-18 και 23-06-2005, προκειμένου να ολοκληρωθεί η επιθεώρηση του μηχανο-ηλεκτρολογικού τομέα και να αποκατασταθούν όλες οι παρατηρήσεις που αφορούσαν στην υποβολή βεβαιωτικού Κλάσης ηο-γνώμονα και στον έλεγχο του πηδαλιού.

3. Την 23-06-2005 ολοκληρώθηκε η επιθεώρηση του πλοίου με την αποκατάσταση των ως άνω παρατηρήσεων. Τονίζεται ότι το βεβαιωτικό Κλάσης, που εκδόθηκε την 23-06-2005 από τον Γαλλικό Νηογνώμονα (BV), είναι απαραίτητο δικαιολογητικό για την έκδοση του Πιστοποιητικού Ασφαλείας του πλοίου.

4. Στη συνέχεια, μετά τον έλεγχο των εκθέσεων όλων των ανωτέρω τομέων, εκδόθηκε από την αρμόδια Υπηρεσία του ΥΕΝ το υπ' αριθμ. 158/2005 Πιστοποιητικό Ασφαλείας Επιβατηγού Πλοίου την 23-06-2005, με ισχύ έως την 11-05-2006.

5. Τα πλοία επιθεωρούνται, κατά ομάδα, από ομάδα εξειδικευμένων επιθεωρητών (συνήθως 4-5 ατόμων), οι οποίοι αφού επιθεωρήσουν τα πλοία, συντάσσουν και υποβάλουν αρμοδίως τις σχετικές εκθέσεις επιθεώρησης, χωρίς να εκδίδουν τα πιστοποιητικά ασφαλείας. Οι εκθέσεις επιθεώρησης αφού ελεγχθούν από τον αρμόδιο, κατά τομέα Τμηματάρχη, διαβιβάζονται στο τμήμα Συντονισμού (ΣΕΚ) του ΚΕΕΠ, όπου μετά τον τελικό ως προς την πληρότητά τους έλεγχο, εκδίδεται το Πιστοποιητι-

κό Ασφαλείας του πλοίου.

6. Το επίπεδο αξιοπιστίας του ελέγχου των πλοίων, είναι από τα υψηλότερα στην Ευρώπη, καθότι οι έλεγχοι ενεργούνται από εξειδικευμένη Υπηρεσία, στελεχωμένη από εκπαιδευμένα στελέχη, τα οποία διαθέτουν τις απαιτούμενες ικανότητες και πολυετή εμπειρία.

7. Κατά τα λοιπά επί των αναφερομένων στην ερώτηση θα εφαρμοσθεί η ισχύουσα νομοθεσία.

Ο Υπουργός
ΜΑΝΩΛΗΣ Κ. ΚΕΦΑΛΟΓΙΑΝΝΗΣ»)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, εισερχόμαστε στην ημερήσια διάταξη της

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ

Μόνη συζήτηση επί της αρχής, των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού: «Οργανισμός Εθελοντισμού «ΕΡΓΟ ΠΟΛΙΤΩΝ»».

Στη Διάσκεψη των Προέδρων της 28ης Ιουλίου αποφασίστηκε η συζήτηση του νομοσχεδίου σε δύο συνεδριάσεις.

Από τον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο του Κομμουνιστικού Κόμματος Ελλάδος κ. Ορέστη Κολοζώφ λάβαμε επιστολή με την οποία ορίζει ως Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο το συνάδελφο κ. Παναγιώτη Κοσιώνη.

Επίσης, από τον Πρόεδρο του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Αλέξανδρο Αλαβάνο λάβαμε επιστολή με την οποία ορίζει στο ίδιο νομοσχέδιο Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο το Βουλευτή κ. Αθανάσιο Λεβέντη.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Η δεύτερη συνεδρίαση πότε θα γίνει;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Θα κάνουμε εμβόλιμη συνεδρίαση το απόγευμα. Απλώς θα πρέπει να αποφασίσουμε την ώρα. Θα πρέπει να είναι νωρίς, γιατί πολλοί συνάδελφοι έχουν να βγάλει ήδη τα εισιτήρια για να πάνε στις περιφέρειές τους. Μπορούμε βέβαια να πάρουμε τώρα την απόφαση.

ΜΙΛΤΙΑΔΗΣ ΒΕΡΡΑΣ: Να πάει συνέχεια.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Συνέχεια δεν μπορεί να πάει.

Ας ξεκινήσουμε, όμως, για να δούμε και πόσος θα είναι ο αριθμός των εγγεγραμμένων συναδέλφων.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Να ξεκινήσουμε στις 17.00', κύριε Πρόεδρε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας κ. Ελισάβετ Παπαδημητρίου έχει το λόγο.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Καλό μήνα, κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι.

Επισημαίνω με μεγάλη χαρά την παρουσία πολλών γυναικών συναδέλφων. Και τη θεωρώ όχι τυχαία για τη συζήτηση ενός τόσο ενδιαφέροντος νομοσχεδίου, για το οποίο ευχαριστούμε την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Πολιτισμού.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο εθελοντισμός, που σήμερα συζητάμε, ως φαινόμενο γεννήθηκε με την απαρχή της οργάνωσης των ανθρωπίνων κοινωνιών και της συνακόλουθης δημιουργίας του πολιτιστικού αντικρίσματος της καθημερινότητάς τους.

Ακόμα και σε κράτη που μάχονται, παραμένοντας μέλη του αναπτυσσόμενου φτωχού κόσμου, η λέξη που χαρακτηρίζει την εθελοντική προσφορά αποθησαυρίζεται με πολλή αγάπη από την ανατολή της ιστορίας τους.

Κοινωνικό λειτουργήμα ο εθελοντισμός, διαχρονικό και παγκόσμιο, με καθοριστική επιρροή από την ιστορία, την πολιτική, τη θρησκεία και την κουλτούρα κάθε λαού, καταγράφεται με πλειάδα παραλλαγών, ομοιοτήτων αλλά κυρίως αντιθέσεων. Μπορούμε όμως να συνάγουμε ουσιαστικά κοινά χαρακτηριστικά. Η εθελοντική πράξη αναλαμβάνεται οικειοθελώς. Δεν έχει οικονομικό κίνητρο, καίτοι επιχειρηματολογείται σταθερά και παντού ότι πρέπει η πολιτεία να καλύπτει τα έξοδα, εξασφαλίζοντας έτσι τη συμμετοχή όλων των πολιτών, όχι μόνον όσων έχουν να διαθέσουν, που επιθυμούν και δύνανται να συμμετέχουν και να προσφέρουν. Τρίτον, αποτελεί προσφορά προς τρίτους, άτομα ή σύνολα όλων των κλιμάκων, αν και είναι σαφές και αποδεκτό και ζητούμενο ότι υπάρχουν θετικές επιπτώσεις, άμεσες και κυρίως έμμεσες, υπέρ των ίδιων των εθελοντών.

Δεν έχει αποτολμηθεί από κανέναν -επιτυχώς τουλάχιστον- ο ορισμός του εθελοντή. Έτσι, δανείζομαι από την προσπάθεια της ομάδας των Βουλευτών της Διακοινοβουλευτικής Ένωσης που προσπάθησε να δώσει τον ορισμό, προσπάθησε να ενώσει απλουστεύοντας τα αυτονόητα. Είμαι εθελοντής σημαίνει βοηθώ το συνάνθρωπο, μαθαίνω να συμμετέχω και συμμετέχω δραστήρια στη βελτίωση της ζωής του συνόλου, ενός συνόλου χωρίς όρια που δεν αποκλείει κανένα άτομο και κανένα κοινωνικό

κό μορφωμα κι έχει ως πεδίο αναφοράς όλους τους τομείς της ανθρώπινης δραστηριότητας. Υπό αυτό το πρίσμα ο εθελοντισμός αποτελεί θεμελιώδες υπόβαθρο για την κοινωνική συνοχή και πρόοδο, για την ανάπτυξη αλλά και για την ασφάλεια των κοινωνιών μας.

Από άλλη οπτική γωνία, εξαιρετικά προσφιλή σε μένα, θα έλεγα ότι ο εθελοντισμός αποτελεί ένα ανοιχτό και προσιτό σε όλους μας σχολείο υπεύθυνου πολίτη, σχολείο συμμετοχικής δημοκρατίας. Ενδυναμώνει την αυτοεκτίμηση των ανθρώπων, την εκτίμηση στον άλλο, την αμοιβαιότητα, την αίσθηση του «ανήκειν» κάπου. Και τα τέσσερα είναι προαπαιτούμενα, πιστεύω, της κοινωνικής και της πολιτικής σταθερότητας.

Έμμεσα και αποδεδειγμένα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η εθελοντική συμμετοχή στα κοινά δημιουργεί και καλλιεργεί τον πιο καθοριστικό, καίτοι απόλυτα διακριτικό, παράγοντα ανέλιξης και ανάδειξης της ανθρώπινης δημιουργικότητας. Πάλι από τα κιτάπια της Διακοινοβουλευτικής Ένωσης θέλω να σημειώσω ότι έχουμε όλοι -ή περίπου όλοι- συμφωνήσει ότι υπάρχουν τέσσερις κατηγορίες εθελοντισμού: η αμοιβαία βοήθεια από την οικογένεια στη μικρή ευρύτερη ομάδα, που στηρίζει και στηρίζει κοινωνικά και οικονομικά τις αναπτυσσόμενες κυρίως χώρες, μέχρι τις εξελιγμένες δομές αλληλοβοήθειας του ανεπτυγμένου κόσμου, εκεί κυρίως ως προσφορά προς τους ασθενέστερους πολίτες και κυρίως στους τομείς της υγείας και των ανθρωπίνων δικαιωμάτων.

Δεύτερη κατηγορία εθελοντισμού, η φιλανθρωπία ή η προς τρίτους προσφορά, που σε ευρύτερη κλίμακα αφορά στην ανθρωπιστική βοήθεια που συμπληρωματικά προς τις κυβερνητικές μορφώματα από τον ιδιωτικό τομέα, από άτομα ή από μορφώματα πολιτών για την επίτευξη των στόχων της χιλιετίας -σε όρους ΟΗΕ- σε σχέση με τα μεγάλα ζητήματα της φτώχειας, της πείνας, του AIDS, αλλά και την πρόληψη και θεραπεία των περιβαλλοντικών δεινών που μαστιζούν άμεσα τον τρίτο κόσμο, αλλά που ήδη απειλούν -εκδικιώντας- σοβαρά και το μέλλον του ανεπτυγμένου κόσμου, που είναι και ο κύριος υπεύθυνος για τη σώρευσή τους.

Τρίτη κατηγορία εθελοντισμού, η συμμετοχή, η εμπλοκή σε συμβουλευτικά προς τα κέντρα αποφάσεων μορφώματα και σε όλα τα στάδια δράσης: επισήμανση προβλήματος, έρευνα, ανάλυση, αξιολόγηση, συγκρότηση πρότασης, απόφαση για δράση και, τέλος, υλοποίηση ενός προγράμματος.

Τέταρτη και τελευταία κατηγορία, η ευαισθητοποίηση και συμμετοχή σε κινήματα, όπως ο εθελοντισμός, να αναλαμβάνει και νομοθετικό και εκτελεστικό ρόλο, να συγκροτεί προτάσεις για βελτίωση της νομοθεσίας σε σχέση με άτομα με ειδικές ανάγκες, με την κοινωνική ένταξη των μεταναστών, με περιβαλλοντικά θέματα αλλά και ζητήματα της γειτονιάς μας, του αστικού εξοπλισμού της και ευρύτερα της ποιότητας ζωής.

Να διεκδικεί συμμετοχή κάθε φορά στη συγκρότηση και της κυβερνητικής άποψης και της κυβερνητικής απόφασης, αλλά και να συμπαρακολουθεί και την υλοποίησή της.

Μέχρι το 2001, που ανακηρύχθηκε από τα Ηνωμένα Έθνη έτος εθελοντισμού, ελάχιστες κυβερνήσεις από τα κράτη-μέλη του ΟΗΕ ή κοινοβούλια είχαν ασχοληθεί και απαντήσει σοβαρά στα δύσκολα νομικά ερωτήματα, που έθετε μια σειρά προβληματισμών σε σχέση με την ενθάρρυνση της βούλησης και τη διασφάλιση της δυνατότητας για αποτελεσματική και απρόσκοπτη εθελοντική δραστηριότητα.

Η Γενική Συνέλευση των Ηνωμένων Εθνών την ίδια χρονιά συζητά σε βάθος το ζήτημα και μεταξύ των οδηγιών που περιλαμβάνει η απόφαση 56/38 κυρίαρχη είναι αυτή που προτείνει στα κράτη-μέλη τη θεσμοθέτηση μέτρων ενθάρρυνσης και στήριξης του εθελοντισμού, ξεκινώντας από την ανάγκη για δημιουργία του απαραίτητου ευνοϊκού περιβάλλοντος γι' αυτόν, έτσι, όπως το επιτρέπει και το φωτίζει μια σειρά κοινωνικοοικονομικοπολιτικών χαρακτηριστικών διαφορετικών, αυτονόητων για κάθε χώρα. Ένας νόμος-πλαίσιο, δηλαδή, προτείνεται ως απαραίτητος σε αυτό το πνεύμα, αλλά διευκρινίζεται ότι η συνιστάμενη των θεσμικών μέτρων δεν πρέπει να συνταγογραφεί κυβερνητικό έλεγχο αλλά πολιτειακή διευκόλυνση και στήριξη.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Συμφωνώ με αυτό.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Χαίρομαι που συμφωνεί μαζί μου ο κ. Γείτονας.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ασφαλώς και συμφωνώ με αυτό, αλλά το νομοσχέδιο τα αντίθετα ορίζει.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Η ίδια απόφαση του ΟΗΕ καλεί τους κοινοβουλευτικούς να παρέμβουν ενισχυτικά για τον εθελοντισμό και αποτελεί ένα λαμπρό και σημαντικό πεδίο άσκησης των πολιτών σε δημοκρατικές διαδικασίες και διαρθρωτικά εκεί όπου τα ισχύοντα πλαίσια δημιουργούν σειρά αναχωμάτων σε σχέση με την εθελοντική δράση (ανθρώπινα δικαιώματα, θεμελιώδεις ελευθερίες, διεθνές δίκαιο, εθνικό φορολογικό δίκαιο, δικαιο εργασία, υγεία, ασφάλεια, μεταναστευτικοί νόμοι και δικαιώματα πρόσβασης υπό την ιδιότητα του εθελοντή όπου χρειάζεται).

Λίγους μήνες αργότερα από τις αρχές του 2001, στην Κούβα, η Διακοινοβουλευτική Ένωση στην Αβάνα φέρνει σχέδιο απόφασης που ψηφίζεται ομόφωνα στην Ολομέλεια και από εμάς τους Έλληνες, καλώντας τα κοινοβούλια να θεσμοθετήσουν νόμους-πλαίσια για τον εθελοντισμό. Για τριάντι χρόνια πολλά κράτη, μεταξύ των οποίων και η Αλβανία, αναπτύσσουν μεγάλη κινητικότητα με τη συμμετοχή σαράντα περίπου κοινοβουλίων από όλο τον κόσμο, υπό την έμπειρη καθοδήγηση της Διακοινοβουλευτικής Ένωσης, του Ερυθρού Σταυρού και των εθελοντών των Ηνωμένων Εθνών. Μελέτες, έρευνες, διαβουλεύσεις μεταξύ κρατικών οργάνων, εθελοντικών οργανώσεων και επαγγελματιών αξιολογητών της διαχρονικής εθελοντικής δράσης συλλέγουν στοιχεία που αξιοποίησε η Συντακτική Επιτροπή των τριών μεγάλων διεθνών οργανισμών και τελικά παρουσιάζεται το Σεπτέμβριο του 2004 στη Γενεύη στην 11η1 Συνέλευση της Διακοινοβουλευτικής Ένωσης ένα εγχειρίδιο προσανατολισμού «Εθελοντισμός και Νομοθεσία» -ντρέπομαι να πω ότι είναι ήδη μεταφρασμένο σε δεκαοκτώ γλώσσες, όχι ακόμα στην ελληνική- το οποίο και αποστέλλεται σε όλα τα κοινοβούλια. Αξιοσημείωτο είναι ότι οι σχετικές με τον εθελοντισμό αποφάσεις του ΟΗΕ και της Δυτικοευρωπαϊκής Ένωσης θεωρήθηκαν από τα κράτη-μέλη εξαιρετικά σημαντικές και συμπληρωματικές των αναπτυξιακών στόχων της χιλιετίας, που αφορούσαν στην ελάττωση της φτώχειας κατά 50% μέχρι το 2005 και επίτευξη όλων των άλλων προβλέψεων μέχρι το 2015.

Η αντίδραση των περισσότερων κοινοβουλίων υπήρξε άμεση και θετική, ενώ για το τέλος του 2005, που θα υπάρξει και η πρώτη αποτίμηση της προόδου των κρατών-μελών ο ίδιος ο Γενικός Γραμματέας του ΟΗΕ θα παρουσιάσει τη συντασσόμενη έκθεση και θα προτείνει την παραπέρα πορεία.

Για πρώτη φορά σε ένα τέτοιο ραντεβού, κύριε Υπουργέ, η Ελλάδα θα είναι παρούσα. Και μόνο γι' αυτό και κυρίαρχα γι' αυτό ο Πρωθυπουργός, εσείς και οι συνάδελφοί σας της πολιτικής ηγεσίας του Υπουργείου αξίζουν και διεκδικούν ένα μεγάλο μπράβο.

Ο Έλληνας Πρωθυπουργός λοιπόν, ανέλαβε την πρωτοβουλία για τάχιση ενσωμάτωση στο εθνικό μας δίκαιο όλων αυτών των αποφάσεων για ουσιαστική συμμετοχή της χώρας μας - έπονται και άλλα νομοσχέδια- στο παγκόσμιο γίνεσθαι και συνακόλουθα για -επιτέλους- πέρασμα από τη θέση του ουρανού στην πρώτη γραμμή συγκρότησης πολιτικών και ανάληψης δράσης.

Σπάζοντας την πάγια εθνική πρακτική των τελευταίων ετών να υπογράφουμε μεταξύ των πρώτων, όπως για το φαινόμενο του θερμοκηπίου, και να κυρώνουμε τελευταίοι, όπως για το φαινόμενο του θερμοκηπίου και για όλα τα άλλα που ακόμα εκκρεμούν, αναβαθμίζουμε την παρουσία μας στους διεθνείς οργανισμούς, κυρώνουμε συνθήκες αλλά και συνεχίζουμε ενσωματώνοντας θεσμικές προβλέψεις και αποφάσεις στο εθνικό δίκαιο.

Θα σας αποδείξουμε ότι το πέρασμα γίνεται και προς την κοινωνία και προς τους Έλληνες πολίτες. Το συζητούμενο σχέδιο νόμου είναι, με κάθε εντιμότητα προσεγγίζοντας το θέμα, η έμπρακτη απόδειξη. Την οφείλουμε εξάλλου ως κράτος στην εθνική εμπειρία από τους Ολυμπιακούς της Αθήνας, οι οποίοι δεν θα ήταν αυτό που βιώσαμε και κυρίως αυτό που εκπέψαμε στα πέρατα της γης χωρίς τη συμμετοχή στη διεξαγωγή

πενήντα χιλιάδων εθελοντών αλλά και εκατό χιλιάδων αφανών Ελλήνων, Ελλήνων της διασποράς και αλλοδαπών, οι οποίοι έβαλαν το πολύτιμο πετραδάκι τους στην προετοιμασία, υλοποίηση και επιτυχία ενός τεράστιου, σύνθετου και δύσκολου έργου, προσφέροντας και στο θεσμό του εθελοντισμού μια ιστορική παρακαταθήκη.

Ας αναγνωρίσουμε όμως ότι πίσω από τους εθελοντές λειτούργησαν άνθρωποι και μηχανισμοί, η Ολυμπιακή Επιτροπή και η ελληνική πολιτεία. Όλοι συναινέσαμε και συνεργαστήκαμε και μας αξίζει κοινά το μπράβο. Γιατί σήμερα, λοιπόν, να μεμψιμοιρούμε που οργανώσαμε κάθε στάδιο και κάθε πτυχή του εγχειρήματος; Αναδείξαμε επιτέλους την ανάγκη για αναφορά σε ένα νόμο πλαίσιο και δι' αυτού σε μια αρμόδια ευέλικτη αρχή που θα διασφαλίζει τη βέλτιστη αποτελεσματική, απρόσκοπτη αλλά και διαφανέστατη εθελοντική δράση.

Το «ΕΡΓΟ ΠΟΛΙΤΩΝ» είναι νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου υπό τη εποπτεία του Υπουργού Πολιτισμού. Ο καθορισμός της αποστολής και των στόχων του -άρθρο 1 και 2- αναδεικνύει την πολιτική επιλογή του Κώστα Καραμανλή, της Κυβέρνησής του και του κόμματος που τους στηρίζει για δημιουργία ενός συνδετικού κρίκου μεταξύ πολιτείας και κοινωνίας των πολιτών και ενός κέντρου αναφοράς στήριξης, ενδυνάμωσης και αποτελεσματικής διαχείρισης του εθελοντικού έργου των Ελλήνων πολιτών και όχι μόνο. Στην επί των άρθρων συζήτηση θα αναφερθώ λεπτομερέστερα στις προβλέψεις του σχεδίου νόμου για τα της διάρθρωσης, οργάνωσης και διοίκησης.

Κλείνοντας, κύριε Πρόεδρε, οφείλω να επισημάνω δύο πράγματα. Παρακολούθησα με ενδιαφέρον και με ειλικρινή βούληση για συνεργασία τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης κατά τη διεξαγωγή της συζήτησης στην επιτροπή. Απογοητεύτηκα, ειλικρινά, από την πιστοποίηση της πεπατημένης, κύριοι συνάδελφοι του ΠΑΣΟΚ: «Όχι σε όλα». Θα ξαναδοκιμάσουμε να σας πείσουμε για τις άριστες προθέσεις του Υπουργού Πολιτισμού και θα σας καλέσω να ενδώσουμε τις δυνάμεις μας για ένα θέμα που θα έπρεπε να ιεραρχούμε πάνω και πέρα από τον μωωπικό μικροκομματισμό μας. Ας ξεπεράσουμε τους εαυτούς μας για μια τουλάχιστον φορά. Σας θυμίζω τη βασική πρόσκληση του ΟΗΕ. Απευθυνόταν στους κοινοβουλευτικούς κυρίως, όχι στους κυβερνώντες. Και σας θυμίζω ότι, καίτοι δεν έγιναν αποδεκτά αυτά τα όργανα στο ελληνικό Κοινοβούλιο δυστυχώς, η σοβαρότερη προσφορά στο θέμα του φαινομένου του θερμοκηπίου, όπως και στο θέμα της κύρωσης από τα κράτη-μέλη του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου, οφείλεται σε εθελοντικές κοινοβουλευτικές οργανώσεις, τους Κοινοβουλευτικούς Παγκόσμιους Δράσης, την PGA και τη GLOBE, την εθελοντική οργάνωση Βουλευτών που αγαπούν το περιβάλλον. Το 2015 θα ήταν η ημερομηνία - σταθμός για το Κιότο. Είναι το «σκούξιμο» των εθελοντών Βουλευτών της GLOBE που το έφεραν τρία χρόνια νωρίτερα, το 2012.

Αυτό το σχέδιο νόμου, κύριοι συνάδελφοι, είναι το όσο αδρό γίνεται πλαίσιο, ο στέρεος αλλά απόλυτα ασκητικός σκελετός της εθνικής υπόστασης σε σχέση με τον εθελοντισμό. Πρόθεση του Καραμανλή και δική μας, όλων μας -και όλων σας θα έπρεπε- είναι αυτός ο οργανισμός να αποκτήσει σάρκα, νου και ψυχή με επόμενα θεσμικά μέτρα, με παγίωση πρακτικών διαβούλευσης, συνεργασίας και βέβαια ενάρετης διακυβέρνησης σε συντονισμένο βηματισμό με όλους τους ενδιαφερόμενους: παραγωγούς, διαμεσολαβητές αλλά και αποδέκτες του εθελοντικού έργου.

Σας καλώ, λοιπόν, να συνδράμετε δημιουργικά σ' αυτήν τη συζήτηση και να αποδεχθείτε υπερψηφίζοντας την πρόταση του Έλληνα Πρωθυπουργού.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)
ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Η εισηγήτρια του ΠΑΣΟΚ κ. Τζάκρη έχει το λόγο.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, καθημερινά γινόμαστε μάρτυρες μιας διαρκώς εντεινόμενης ανάπτυξης πλούσων και ποικίλων εθελοντικών δραστηριοτήτων στη χώρα μας. Δεν είναι μόνο οι παραδοσιακές και ιστορικές οργανώσεις του χώρου με την πλούσια προσφορά, αλλά είναι και ένα πλήθος νέων φορέων που στην εποχή μιας δύσκολης, σύνθετης και

ανασφαλούς καθημερινότητας που βιώνουν οι πολίτες επεκτείνουν την εθελοντική δράση σε ευρύτερους και πιο εξειδικευμένους χώρους. Είτε ως απόρροια των νέων και σύγχρονων προβλημάτων που γεννάει η εποχή μας είτε ως απάντηση στις πολυπληθέστερες απαιτήσεις που διαμορφώνουν οι ίδιες οι συνθήκες της ζωής για τους πολίτες, ο εθελοντισμός γίνεται ένα ρωμαλέο κοινωνικό κίνημα.

Είναι πρόδηλο ότι η ισχυρή κοινωνία των πολιτών δεν νοείται χωρίς την ανιδιοτελή προσφορά για ευγενικούς στόχους που ενισχύουν τα αισθήματα αλtruισμού και συνοχής της κοινωνίας, στόχους που δεν αποσκοπούν στο στενό οικονομικό κέρδος, αλλά συμπληρώνουν τις ελλείψεις και τις ανεπάρκειες της ίδιας της κοινωνίας. Με την ανάπτυξη πρωτοβουλίας, με την άνηση μορφών οργάνων άμεσης δημοκρατίας, με την ένταξη των πολιτών σε κινήματα που ενισχύουν τις πιο δημιουργικές και ελπιδοφόρες δυνάμεις και τάσεις της κοινωνίας, με την πρόταξη του συλλογικού απέναντι στο ατομικό η κοινωνία των πολιτών αποκτά τα δικά της στηρίγματα και αναχώματα σε κάθε μορφή ισοπέδωσης, φαλκίδευσης και ακύρωσης ατομικών και συλλογικών δικαιωμάτων, αλλά και σε κάθε μορφή υποβάθμισης της ποιότητας ζωής ή αλόγιστης χρήσης μέσων που καταστρέφουν την περιουσία και τον πλούτο της κοινωνίας.

Από τις τοπικές κοινωνίες μέχρι την παγκόσμια κοινότητα στο ξεκίνημά τους γεννήθηκαν μέσα από την εθελοντική και αυτόβουλη δράση τα Κοινοβούλια, τα κόμματα, οι επαγγελματικές και επιστημονικές ενσωματώσεις, τα συνδικάτα, ακόμη και τα σχήματα κοινωνικής αλληλεγγύης, αλληλοβοήθειας και ασφάλισης. Από εκεί επήγασαν και εκεί αναφέρονται ακόμη και σήμερα για να φθάσουν να αποτελούν θεσμούς αναπόσπαστα συνδεδεμένους και οργανικά ενσωματωμένους στη δομή της σύγχρονης αποκεντρωμένης και δημοκρατικής κοινωνίας.

Ο εθελοντισμός αποτελεί την οικειοθελή προσφορά σε τρίτους, χωρίς οικονομικό κίνητρο, χωρίς αντίκρισμα. Συνδυάζει τη δράση με την ελεύθερη βούληση και σε πολλές περιπτώσεις του κράτους να αντιμετωπίσει αποτελεσματικά κοινωνικά, οικονομικά και περιβαλλοντικά προβλήματα, οδηγεί στην αυξανόμενη τάση δραστηριοποίησης εθελοντικών οργανώσεων σε τομείς, όπως η προστασία του περιβάλλοντος, η παροχή ανθρωπιστικής βοήθειας για την οικονομική και υλική στήριξη των αναξιοπαθούντων, η αιμοδοσία, η υποστήριξη ανθρώπων με αναπηρίες και πολλά άλλα.

Οι εθελοντικές οργανώσεις σήμερα έχουν μία σημαντική και αναντικατάστατη λειτουργία μέσα στις δημοκρατικές κοινωνίες, μία λειτουργία που συμπληρώνει και σε πολλές περιπτώσεις υποκαθιστά το κράτος και τους μηχανισμούς του. Ίσως και αυτή η απουσία του κρατισμού να απελευθερώνει πιο πολύ τους ανθρώπους, για να δραστηριοποιούνται σ' αυτές τις οργανώσεις, αισθανόμενοι ότι δεν χαρακτηρίζονται και ουσιαστικά δεν καπελώνονται από καμία ιδιωτική ιδιοτέλεια. Η έννοια του εθελοντισμού της ανιδιοτελούς προσφοράς είναι βαθιά ριζωμένη στη δομή και στη λειτουργία της ελληνικής κοινωνίας.

Σημαντική και συγκινητική ήταν η κινητοποίηση χιλιάδων Ελλήνων, κυρίως, νέων από όλες τις γωνίες της γης, οι οποίοι συνέβαλαν στην άριστη οργάνωση των Ολυμπιακών Αγώνων στην Αθήνα πέρυσι τέτοιες μέρες. Αμφισβητούμε ότι αυτοί οι άνθρωποι προσέφεραν; Σαφώς όχι. Υπήρχε τότε ο υπό σύσταση Οργανισμός; Όχι. Και όμως αυτή η κινητοποίηση πέτυχε. Ειδικότερα οι αιτήσεις των εθελοντών για τους Ολυμπιακούς Αγώνες της Αθήνας ξεπέρασαν τις εκατόν πενήντα, όταν στο Σίδνεϋ είχαν κατατεθεί μόνο εβδομήντα πέντε χιλιάδες αιτήσεις. Συνολικά απασχολήθηκαν σαράντα πέντε χιλιάδες άτομα για τους Ολυμπιακούς Αγώνες και δεκαπέντε χιλιάδες άτομα για τους Παραολυμπιακούς, δημιουργώντας μια μοναδική καταγραφή του εθελοντικού κινήματος στην Ελλάδα. Οι εθελοντές προσέφεραν τις υπηρεσίες τους σε διάφορους τομείς, όπως στα αθλήματα, στις ιατρικές υπηρεσίες, στην τεχνολογία, στο περιβάλλον, στις τελετές, στην εξυπηρέτηση των θεατών, στις διοικητικές θέσεις, στον τουρισμό και τη φιλοξενία, στη διακίνηση της ολυμπιακής και της παραολυμπιακής οικογένειας.

Είναι σημαντικό ότι σε πανελλαδική έρευνα που πραγματοποιήθηκε πριν από τους Ολυμπιακούς Αγώνες και σε δείγμα

δύο χιλιάδες ατόμων εθελοντών, γύρω στους τρεις δήλωσαν ότι επιθυμούν να συνεχίσουν την εθελοντική τους προσφορά και σε άλλους τομείς της κοινωνικής δραστηριότητας μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες, γεγονός που αποδεικνύει την ύπαρξη ενός ισχυρού ρεύματος εθελοντισμού που αποτελεί δίχως άλλο σημαντική κληρονομιά και παρακαταθήκη των Ολυμπιακών Αγώνων.

Ένα χρόνο, λοιπόν, μετά και ενώ η παρακαταθήκη που οι Ολυμπιακοί Αγώνες μας άφησαν απαξιώνεται με τα κλειστά στάδια και τις εγκαταστάσεις, με την αδυναμία της Κυβέρνησης να αξιοποιήσει έστω και τουριστικά την προβολή που η χώρα μας έλαβε ως επίκεντρο της πιο σημαντικής αθλητικής εορτής, σήμερα με τυμπανοκρουσίες ερχόμαστε να υπονομεύσουμε το πιο αγνό και ανόθευτο κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας: τον Έλληνα εθελοντή και την Ελληνίδα εθελόντρια.

Δεν φροντίσατε έστω και κατά την επεξεργασία του νομοσχεδίου να έρθετε σε επαφή με τους ανθρώπους που κατέγραψαν και διαχειρίστηκαν αυτό το τεράστιο ανθρωπινό δυναμικό με αποτέλεσμα να καταστραφούν όλες οι βάσεις δεδομένων που ο «ΑΘΗΝΑ 2004» τηρούσε. Είμαι σίγουρη πως η συνεννόηση με την Αρχή της Προστασίας Προσωπικών Δεδομένων θα είχε ως αποτέλεσμα τα αρχεία αυτά να αξιοποιηθούν με τον καλύτερο τρόπο. Δεν δεχθήκατε στην αρμόδια επιτροπή που συζητήθηκε το νομοσχέδιο, να υποβάλουν τις απόψεις τους οι άνθρωποι αυτοί, ούτε καν εκπρόσωπος του Δήμου Αθηναίων που υλοποίησε το σχετικό πρόγραμμα, ούτε και κανέναν εκπρόσωπο από καμία εθελοντική οργάνωση που λειτουργεί χρόνια στη χώρα μας.

Δεν έγινε διάλογος με κανέναν άλλο φορέα που ασχολείται ήδη με τον εθελοντισμό, όπως για παράδειγμα το Υπουργείο Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, στη Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας του οποίου υπάγονται φορείς εθελοντικής προσφοράς σε περιόδους κρίσεων ή το Υπουργείο Εξωτερικών και η υπηρεσία Διεθνούς Αναπτυξιακής Συνεργασίας, η οποία είναι υπεύθυνη για τις σχέσεις και τη χρηματοδότηση των μη κυβερνητικών οργανώσεων που εδρεύουν στο εξωτερικό και έχουν παραρτήματα στη χώρα μας.

Και έρχεστε τώρα με το παρόν νομοσχέδιο να δημιουργήσετε ένα κρατικοδίαιτο νομικό πρόσωπο επιβαρύνοντας τον κρατικό προϋπολογισμό κάθε χρόνο κατά 900.000 ευρώ, το οποίο θα προσπαθήσει τάχα να συντονίσει το μέχρι σήμερα ελεύθερο και αδέσμευτο εθελοντικό κίνημα.

Δημιουργείται ένα τεράστιο ηθικό ζήτημα όταν προβλέπεται να ασχοληθούν με τον εθελοντισμό κάποιοι επαγγελματικά αμειβόμενοι μάλιστα με υψηλότατους μισθούς. Απαξιώνετε ηθικά τους ανθρώπους αυτούς που από εσωτερική παρόρμηση και ανάγκη θυσιάζοντας τον προσωπικό τους ελεύθερο χρόνο, περιφρουρούν τα δάση μας ή είναι εθελοντές αιμοδότες, προσφέρουν υλικά αγαθά που συνάνθρωποι μας χρειάζονται τη βοήθειά τους και είναι πάντα παρόντες όταν η κοινωνία το απαιτεί.

Ο Οργανισμός αυτός κατά τη βούληση της Κυβέρνησης θα απλωθεί σε νομαρχιακό και περιφερειακό επίπεδο, επιβαρύνοντας ακόμη περισσότερο τον Έλληνα φορολογούμενο, προκαλώντας ένα δυσβάστακτο κόστος σε καιρούς όπου το εισόδημα συρρικνώνεται, όπου το κράτος κάτω από τη δική σας καθοδήγηση αδυνατεί να προστατεύσει τον Έλληνα από την αισχροκέρδεια και την εκμετάλλευση. Και όμως έχουμε την πολυτέλεια να δημιουργούμε και άλλα γρονθιά της κρατικής μηχανής, προκειμένου να εξυπηρετήσουμε κομματικά συμφέροντα σε βάρος των πολλών.

Εμείς στο ΠΑΣΟΚ θεωρούμε πως η Τοπική Αυτοδιοίκηση, τόσο η πρωτοβάθμια και η δευτεροβάθμια όσο και σε επίπεδο περιφέρειας με τις υφιστάμενες δομές και λειτουργίες, μπορεί να αποτελέσει το απαραίτητο βασικό κύτταρο πάνω στο οποίο θα ξετυλιχθεί ο πολιτισμός της αλληλεγγύης και της προσφοράς ο οποίος αποτελεί τη βάση, αλλά και την ουσία της έννοιας του εθελοντισμού.

Το ΠΑΣΟΚ στοχεύει στην ανάπτυξη ενός δικτύου δημοτικών εθελοντικών οργανώσεων, οι οποίες αφ' ενός θα λειτουργούν αποτελεσματικότερα σ' ένα τοπικό κοινωνικό επίπεδο και αφ'

ετέρου θα είναι σε θέση να πολλαπλασιάσουν αμεσότερα και με ουσιαστικότερο τρόπο το μήνυμα της αυτενέργειας, της πρωτοβουλίας, της αλληλεγγύης και του εθελοντισμού σε ολόκληρο το φάσμα του πληθυσμού.

Αντιθέτως, με τη συγκεκριμένη ρύθμιση, η Κυβέρνηση επιθυμεί να εξοστρακίσει πλήρως την Τοπική Αυτοδιοίκηση, είτε απομονώνοντας τις σχετικές πρωτοβουλίες είτε αναγκάζοντας να υπαχθούν στον έλεγχο ενός κρατικού μηχανισμού. Για την Κυβέρνηση πρέπει ο εθελοντισμός να υπόκειται σ' ένα είδος κεντρικού ελέγχου και να συντονίζεται με απόλυτα κατευθυνόμενο τρόπο από μια κρατικοδίαιτη πηγή, η οποία θα είναι απόλυτα εξαρτημένη όχι θεσμικά από κάποιο συγκεκριμένο Υπουργείο, αλλά προσωπικά από τον ίδιο τον Υπουργό Πολιτισμού. Είναι φανερό ότι η λογική αυτή στοχεύει ουσιαστικά στη δημιουργία ενός κρατικού εθελοντισμού, ο οποίος θα κινείται από την κορυφή προς τη βάση.

Αγαπητοί συνάδελφοι, με το υπό ψήφιση νομοσχέδιο δημιουργούμε κάτι που δεν καλύπτει κάποιο κενό και δεν προσφέρει τίποτα. Ήδη υπάρχουν σχετικές διατάξεις τόσο στο ν. 3013/2002 για την αναβάθμιση της πολιτικής προστασίας όσο και στο νόμο «Ρύθμιση θεμάτων διμερούς κρατικής αναπτυξιακής βοήθειας και συνεργασίας προς τρίτες χώρες» που ρυθμίζουν θέματα χαρακτηρισμού των οργανώσεων, τη δημιουργία μητρώου, τους όρους χρηματοδότησης κλπ.. Με το υπό συζήτηση νομοσχέδιο κανένα από τα θέματα αυτά δεν ρυθμίζεται.

Ισχυρίστηκε η Κυβέρνηση, κατά τη συζήτηση στην αρμόδια επιτροπή, ότι με την ίδρυση του συγκεκριμένου οργανισμού υλοποιεί τη δέσμευση της χώρας μας προς διεθνείς οργανισμούς και συγκεκριμένα τα όσα περιλαμβάνονται στο εγχειρίδιο προσανατολισμού με τίτλο «Εθελοντισμός και Νομοθεσία», το οποίο παρουσιάστηκε στην 111η Συνέλευση της Διακοινοβουλευτικής Ένωσης του ΟΗΕ, το Σεπτέμβριο του 2004 στη Γενεύη. Εκείνο, όμως, που σκοπίμως δεν αναφέρει η Κυβέρνηση είναι ότι οι συγκεκριμένες αποφάσεις μιλούν για νόμους-πλαίσια, οι οποίοι στόχο έχουν να ρυθμίσουν τη σχέση των θεσμικών φορέων, κυρίως των Υπουργείων και των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης, με τις οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, ώστε οι τελευταίες να μπορούν να αναπτύξουν αυτόνομες και όχι κρατικά εξαρτημένες δράσεις.

Ο εθελοντισμός, αγαπητοί συνάδελφοι και συναδέλφισσες, δεν μπορεί να αποτελέσει αντικείμενο κανενός κρατικού μηχανισμού, γιατί αυτός ακριβώς είναι ο πυρήνας του, η κρατική απουσία.

Θα ανέμενε, λοιπόν, κανείς ότι ο οργανισμός θα είχε έναν ενεργό ρόλο συντονισμού μεταξύ όλων των Υπουργείων, τα οποία έχουν σχέσεις με οργανώσεις εθελοντών, γιατί δεν είναι μόνο το ΥΠΕΣΔΑ ή το ΥΠΕΞ που προανέφερα, αλλά και το Υπουργείο Υγείας και το Υπουργείο Ανάπτυξης με τη Γενική Γραμματεία Καταναλωτών. Όμως, δυστυχώς, κάτι τέτοιο δεν συμβαίνει.

Αντιθέτως με τις συγκεκριμένες ρυθμίσεις είναι βέβαιο ότι θα προκληθεί μεγάλη σύγχυση μεταξύ των θεσμικών φορέων, οι οποίοι ήδη σχετίζονται με τις εθελοντικές και μη κυβερνητικές οργανώσεις.

Ας δεχτούμε υποθετικά, βασιζόμενοι στη δική σας λογική, ότι αυτός ο οργανισμός θα λειτουργήσει βάσει του πλαισίου και των στόχων που περιγράφονται στο άρθρο 2 αυτού του σχεδίου νόμου. Χρειαζόταν για την υλοποίηση αυτών των στόχων η δημιουργία ενός μορφωματος, το οποίο αφ' ενός θα κοστίζει στον Έλληνα φορολογούμενο κάθε έτος 1.000.000 ευρώ περίπου και αφ' ετέρου θα αποτελεί το «μαγαζί», θα έλεγα, του εκάστοτε Υπουργού Πολιτισμού, ο οποίος θα διορίζει τον πρόεδρο και τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου, θα παρεμβαίνει στην επιλογή του προσωπικού, αφού αυτή θα γίνεται ανεξέλεγκτα και θα διαχειρίζεται πάλι, χωρίς κανέναν έλεγχο, μεγάλα χρηματικά κονδύλια για τη διαφημιστική προβολή και διάδοση των αρχών του εθελοντισμού; Άρα για ποια αυτονομία και για ποια αυτοτέλεια μιλάμε του υπό σύσταση οργανισμού;

Άραγε αυτοί οι στόχοι δεν θα μπορούσαν να υλοποιηθούν στο πλαίσιο της δημιουργίας μιας κυβερνητικής επιτροπής για τον εθελοντισμό, με τη συνεργασία των Υπουργών Παιδείας,

Εξωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Πολιτισμού, Ανάπτυξης, Οικονομίας και Οικονομικών με τις αντίστοιχες υπηρεσίες τους με σαφώς πολύ μικρότερο κόστος, αλλά και με μεγαλύτερη ευελιξία και αποτελεσματικότητα από τον υπό σύσταση οργανισμό; Δηλαδή δεν θα μπορούσαν να υλοποιηθούν με τη δημιουργία ενός συλλογικού κυβερνητικού οργάνου, το οποίο θα είναι επιφορτισμένο με την πολιτική ευθύνη του σχεδιασμού, του συντονισμού, της σύλληψης και της διάδοσης πολιτικών στον τομέα του εθελοντισμού;

Νομίζω πως στο πλαίσιο της δικής σας συλλογιστικής –γιατί εμείς στο ΠΑΣΟΚ έχουμε μία τελείως διαφορετική αντίληψη για τον εθελοντισμό και για τις πολιτικές γύρω από αυτόν– κάτι τέτοιο θα έσωζε το παιχνίδι, κύριε Υφυπουργέ.

Είναι ξεκάθαρο πλέον ότι δημιουργείτε τον οργανισμό για να εξυμνητήσετε άλλα πράγματα, καθορμαζόμενοι, όμως, το ελληνικό Κοινοβούλιο και τον ελληνικό λαό ότι πρόκειται να υλοποιήσετε αυτά που λέτε στο άρθρο 2. Τον δημιουργείτε για να μπορείτε να τακτοποιήσετε σε υψηλόμισμη θέσεις τα «δικά σας» παιδιά, για να διορίζετε με αυστηρά κομματικά κριτήρια και για να διαχειρίζεστε ανεξέλεγκτα χρήματα.

Αγαπητοί συνάδελφοι, αντί, λοιπόν, να σπαταλήσουμε αυτά τα χρήματα, ας τα αξιοποιήσουμε πρώτα απ' όλα σωστά, επιμορφώνοντας τα παιδιά στα σχολεία για τα ιδεώδη και τις αξίες του εθελοντισμού. Ας στηρίξουμε τους οργανισμούς τοπικής αυτοδιοίκησης να υλοποιήσουν προγράμματα εθελοντισμού.

Στην επί των άρθρων συζήτηση, θα επισημάνουμε και τα μεγάλα κενά που έχει αυτό το νομοσχέδιο. Σας λέμε, όμως, και κάτι ότι έχουμε μία τελείως διαφορετική αντίληψη ως προς τη φιλοσοφία για το πώς πρέπει να αναπτυχθεί το εθελοντικό κίνημα.

Στηρίζουμε τον εθελοντισμό, όχι όμως με τη δημιουργία νέων κρατικών μορφωμάτων και οργανισμών. Προβληματίζομαι, όμως, και αναρωτιέμαι για το εξής: Δεν θα έπρεπε να ξεκινήσει μια γόνιμη και αναγκαία, κατά τη γνώμη μου, συζήτηση που θα οδηγήσει σε μία απαραίτητη συνεργασία των συντεταγμένων οργάνων της πολιτείας με τις μη κυβερνητικές, και ιδίως τις εθελοντικές οργανώσεις, αλλά και με όλους όσους θεσμικά ασχολήθηκαν και ασχολούνται με τον εθελοντισμό, όπως προανέφερα άλλωστε, με κοινό στόχο την καλύτερη δυνατή αξιοποίηση των δυνάμεων του εθελοντισμού και την υλοποίηση των δικών τους στόχων;

Δεν θα έπρεπε να δημιουργηθεί ένα θεσμικό πλαίσιο που να συμβάλλει κατά το δυνατόν στην οργάνωση και ανάπτυξη του χώρου των εθελοντικών οργανώσεων, στη στήριξη και προαγωγή της εθελοντικής δραστηριότητας; Ένα θεσμικό πλαίσιο χωρίς καμία διάθεση πατερναλισμού, που χαρακτηρίζει τη σημερινή πρόταση, γιατί η ελεύθερη, απρόσκοπτη και αναπροσδιοριζόμενη δράση αποτελεί την ίδια την ουσία, το οξυγόνο, θα έλεγα, του εθελοντικού κινήματος.

Με κύριο γνώμονα, λοιπόν, την εμπιστοσύνη στην ανάπτυξη των πρωτοβουλιών από τους ίδιους τους πολίτες και τους φορείς, θα πρέπει να προσανατολιστούμε σε κανόνες που να ευνοούν, να ενισχύουν και να τροφοδοτούν διαρκώς την εθελοντική δραστηριότητα σε κανόνες που ασφαλώς προϋποθέτουν τη μεταβίβαση μέρους αρμοδιοτήτων και πόρων, έτσι ώστε ανάλογα με το στόχο, είτε αυτόνομα είτε σε συνεργασία με φορείς της διοίκησης και της αυτοδιοίκησης, να αποβαίνουν οι πρωτοβουλίες αυτές πιο παρεμβατικές, αποτελεσματικές και ωφέλιμες.

Θα πρέπει να προσανατολιστούμε σ' ένα θεσμικό πλαίσιο με τις ακόλουθες κατευθύνσεις. Πρώτον, αποδοχή και θεσμοποίηση του εθελοντισμού ως βασική έκφραση της κοινωνίας των πολιτών και οριοθέτηση της έννοιας «εθελοντικής οργάνωσης».

Δεύτερον, υιοθέτηση της διακρίσεως του ΟΗΕ, που έγινε στο πλαίσιο του εορτασμού του έτους του εθελοντή, με τη δυνατότητα των εθελοντικών οργανώσεων να αναλαμβάνουν παράλληλα με το κράτος δραστηριότητες και γενικά να συμμετέχουν στη διαχείριση δημόσιων υποθέσεων.

Τρίτον, η οργάνωση της εθελοντικής δράσης με άξονα τις αντίστοιχες οργανώσεις λειτουργεί σε όσους τομείς είναι πρόσφοροι για εθελοντική αρωγή με γνώμονα τη μεταβίβαση

μέρους των αρμοδιοτήτων και πόρων του κράτους στην κοινω-
νία των πολιτών και όχι στα ιδιωτικά συμφέροντα.

Τέταρτον, ο καθορισμός των προϋποθέσεων κάτω από τις οποίες όσες εθελοντικές οργανώσεις το επιθυμούν να συνεργάζονται με κρατικούς φορείς και την Τοπική Αυτοδιοίκηση για την υλοποίηση προγραμμάτων, που εκτελούνται με τη συμμετοχή τους, καθώς και η ρητή αναφορά των διευκολύνσεων που παρέχονται στα μέλη των εθελοντικών οργανώσεων και στους αυτόνομους εθελοντές που συμμετέχουν σ' αυτά.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας της κυρίας Βουλευτού)

Κύριε Πρόεδρε, θα πάρω λίγο χρόνο και από τη δευτερολογία μου.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το αποφασίσατε μόνη σας; Συνεχίστε και θα δούμε.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Πέμπτον, κατοχύρωση της ανεμπόδιστης δραστηριότητας των διεθνών εθελοντικών οργανώσεων και των παρατημάτων τους στη χώρα μας.

Άλλωστε οι ιδέες αυτές κερδίζουν έδαφος και στην Ευρωπαϊκή Ένωση, ιδιαίτερα με την πολιτική της ανάπτυξης και της ενδυνάμωσης των περιφερειών, την ολοένα μεγαλύτερη εμπέδωση της αρχής της εγγύτητας του πολίτη, που συμβαδίζει με την ανάπτυξη αυτόνομων πρωτοβουλιών από τους πολίτες και από τους φορείς τους.

Με πυξίδα μας, λοιπόν, αυτές τις ανάγκες, όπως προκύπτουν από τις μεγάλες ανακατατάξεις και αλλαγές της εποχής μας, που ανατρέπουν κυριολεκτικά τους όρους και τις προϋποθέσεις που διαμορφώνουν τη σύγχρονη καθημερινότητα, θα πρέπει να αποβλέπουμε σ' έναν ουσιαστικό διάλογο με τις οργανώσεις του χώρου, αλλά και με κάθε ενδιαφερόμενο πολίτη, ώστε να διαμορφώσουμε ένα σύγχρονο και λειτουργικό θεσμικό πλαίσιο.

Με τον ίδιο τρόπο, κατά τη γνώμη μου, οι σημερινές μορφές εθελοντικής οργάνωσης, που ασφαλώς δεν αποτελούν θεσμούς ειδικής αντιπροσώπευσης, αλλά δομή άμεσης δημοκρατίας, θα καθορίσουν τη δημοκρατία του μέλλοντος. Όσο δύσκολο και αυθαίρετο θεωρείται να ορίσουμε, να διακρίνουμε και να προσδιορίσουμε τις μορφές οργάνωσης και δράσης των πολιτών, άλλο τόσο αναγκαίο είναι να αντιδιαστείλουμε τον εθελοντισμό από τους θεσμοποιημένους φορείς αντιπροσώπευσης και τις πολιτειακές ή κρατικές δομές.

Οι εθελοντικές οργανώσεις, που αφορούν πέρα από τους συμβατικούς στόχους και υποχρεώσεις, που κινούνται στο χώρο ανάμεσα στην κρατική και την κερδοσκοπική επιχειρηματική δραστηριότητα, είναι σε πλήρη αντιδιαστολή με αυτήν. Το πνεύμα των πολυποίκιλων, μικρών ή μεγάλων, κοινωνικών, πολιτιστικών, μορφωτικών και κάθε άλλης μη κερδοσκοπικής μορφής οργανώσεων, που συνηθίζεται να αποκαλούνται μη κυβερνητικές οργανώσεις και που με το πλούσιο έργο τους γίνονται φορείς της εθελοντικής δραστηριότητας, είναι ο τρίτος πυλώνας της σύγχρονης δημοκρατίας, η ίδια η δομή της κοινωνίας των πολιτών.

Ασφαλώς οι έννοιες του εθελοντισμού, των μη κυβερνητικών οργανώσεων και γενικότερα των μη κερδοσκοπικών οργανώσεων, δεν ταυτίζονται. Συμπίπτουν όμως και επικαλύπτονται σε σημαντικό βαθμό. Γι' αυτό είναι αναγκαίο να προσδιορίσουμε σε γενικές γραμμές το περιεχόμενο της εθελοντικής δραστηριότητας, που μπορεί να πάρει διάφορες μορφές.

Μπορεί να είναι αυτόνομες εθελοντικές οργανώσεις, με μακροχρόνια, παρά τις διακυμάνσεις, παρουσία, προσφορά και δράση, μπορεί να είναι οργάνωση μορφών εθελοντικών δραστηριοτήτων από φορείς που ιδρύονται από θεσμούς της κοινωνικής οργάνωσης, όπως ιδρύματα, εκκλησία, νοσοκομεία κλπ., μπορεί να είναι κινήσεις πολιτών μέσα από χαλαρά σχήματα, με συγκεκριμένους, περισσότερο ή λιγότερο, βραχυπρόθεσμους στόχους, μπορεί να είναι μεμονωμένοι εθελοντές, που να εντάσσονται σε διάφορες δραστηριότητες ή να προάγουν ένα συγκεκριμένο τύπο εξειδικευμένης εθελοντικής προσφοράς.

Στην προσπάθεια να ορίσουμε και να αποτυπώσουμε τις μορφές εθελοντικής δράσης και τις αντίστοιχες οργανώσεις, προκύπτουν προβλήματα που σχετίζονται με το απαιτούμενο

θεσμικό πλαίσιο και πρέπει πρώτα να απευθύνουμε τα ακόλουθα ερωτήματα: Τι είναι εντέλει εθελοντική οργάνωση και δραστηριότητα, ποια είναι τα όρια της κρατικής δομής σε σχέση με την εθελοντική οργάνωση, ποιες είναι οι σχέσεις συνεργασίας ή και αντιπαλότητας με τις κρατικές δομές και τους αντιπροσωπευτικούς θεσμούς, πώς διαφοροποιείται η εθελοντική από την αυτούσια οικονομική δραστηριότητα και πώς εντάσσει πόρους και αρμοδιότητες, χωρίς να χάνει το χαρακτήρα της.

Αυτά είναι ερωτήματα που έχουν καθαρά πρακτική αξία, αν θέλει κανείς να προάγει τον εθελοντισμό, αφ' ενός στηρίζοντάς τον ενεργά και αφ' ετέρου διαχωρίζοντάς τον από ψευδεπίγραφες εθελοντικές δραστηριότητες.

Και από την άλλη μεριά, πρέπει να ξέρουμε ποια είναι η στήριξη του κράτους σε υποδομή, σε άψυχο και σε έμπυχο υλικό, σε πόρους, ποια είναι τα σχετικά με αυτή τη στήριξη κριτήρια, ποιες είναι οι μορφές συνεργασίας, αλλά και ελέγχου, πώς διαφοροποιείται η εθελοντική δραστηριότητα από την έμμισθη υπαλληλική σχέση, πώς ασφαλίζονται οι εθελοντές, αν το κράτος θέλει συνδρομή στις δικές του ενέργειες, ποια είναι τα κίνητρα για την προσέλκυση των εθελοντικών δυνάμεων. Θέλω να είναι σαφής η πολιτική μας βούληση για ανάπτυξη και ενίσχυση ενός εθελοντικού κινήματος, διαχωρισμένου από ψευδεπίγραφες εθελοντικές δραστηριότητες.

Αγαπητοί συνάδελφοι, καταψηφίζουμε το παρόν νομοσχέδιο, γιατί δεν απαντά σε τίποτα από τα παραπάνω, γιατί στην ουσία δεν προσφέρει τίποτα στην οργάνωση και τη λειτουργία του εθελοντικού κινήματος στην Ελλάδα. Αντιθέτως, διακατεχόμενο από άκρατο συγκεντρωτισμό, δημιουργεί έναν ακόμη δυσκίνητο κρατικό οργανισμό, επιβαρύνοντας τον κρατικό προϋπολογισμό και βολεύοντας μερικά ακόμη στελέχη της κυβερνώσας παράταξης.

Καταψηφίζουμε το παρόν νομοσχέδιο, γιατί δεν ρώτησε κανέναν η Κυβέρνηση για τη διαμόρφωσή του. Μιλάει για συμμετοχή, αλλά υπάρχει συμμετοχής από την ίδια. Αγνοήθηκαν οι πάντες, οι φορείς της Τοπικής Αυτοδιοίκησης, οι εθελοντικές οργανώσεις, που λειτουργούν χρόνια παγκοσμίως, αλλά και στην Ελλάδα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ολοκληρώστε, κυρία συνάδελφε.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Καταψηφίζουμε το παρόν νομοσχέδιο, γιατί αποπροσανατολίζει και διασπάζει, γιατί δημιουργεί σύγχυση και αλληλοσυγκρουόμενες εξουσίες, γιατί τελικά αποσυντονίζει ακόμη και αυτές τις θεσμικές δομές, που λειτούργησαν, με όποιον τρόπο λειτούργησαν, στην Ελλάδα μέχρι σήμερα.

Καταψηφίζουμε το παρόν νομοσχέδιο, γιατί επιχειρεί να ποδηγετήσει και να νοθεύσει το πιο αγνό και ανιδιοτελές κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας, τον Έλληνα εθελοντή και την Ελληνίδα εθελόντρια, που δηλώνουν αβίαστα το «παρών», προκειμένου να συνδράμουν σε οποιαδήποτε δυσκολία που βιώνει τόσο ο κοντινός όσο και ο πιο απομακρυσμένος συνάνθρωπός μας.

Καταψηφίζουμε το παρόν νομοσχέδιο, γιατί δημιουργεί επαγγελματίες, μισθοφόρους, αμειβόμενους με υπέρογκα και προκλητικά ποσά, που θα διαχειριστούν τάχα το εθελοντικό κίνημα στην Ελλάδα, δημιουργώντας ένα τεράστιο ηθικό θέμα, αντί να συντονίζουν και να παρακινούν το εθελοντικό κίνημα.

Καταψηφίζουμε το παρόν νομοσχέδιο, γιατί αυτά, τα οποία επαγγέλλεται, θα μπορούσαν να υλοποιηθούν στο πλαίσιο της δημιουργίας μιας κυβερνητικής επιτροπής για τον εθελοντισμό και όχι με τη δημιουργία ενός ακριβού και σπάταλου οργανισμού.

Ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κυρία συνάδελφε.

Θα ήθελα να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι η Διαρκής Επιτροπή Κοινωνικών Υποθέσεων καταθέτει την έκθεσή της στο σχέδιο νόμου του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης: «Αναδιοργάνωση του συστήματος αιμοδοσίας και λοιπές διατάξεις».

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θέλω να σας ενημερώσω ότι υπάρχουν εγγεγραμμένοι δεκαεννέα συνάδελφοι. Η απόφαση που θα λάβουμε τώρα είναι να τελειώσουμε την καταρχήν συζήτηση στις 14.00' και μετά η εμβόλιμη απογευματινή συνεδρίαση να αρχίσει στις 17.00' ακριβώς. Θα ήθελα να παρακαλέσω και τους κυρίους συναδέλφους και τον κύριο Υφυπουργό να αρχίσουμε ακριβώς στις 17.00'.

Συμφωνεί το Τμήμα;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ : Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης) : Η παραπάνω απόφαση του Τμήματος ελήφθη ομοφώνως.

Το απόγευμα θα συζητήσουμε τα άρθρα του νομοσχεδίου και θα πάρουν το λόγο όσοι συνάδελφοι δεν έχουν μιλήσει επί της αρχής.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΚΚΕ κ. Παναγιώτης Κοσιώνης και συνάδελφος Πρόεδρος έχει το λόγο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής) : Κύριοι συνάδελφοι, σε μια συζήτηση μέσα στη Βουλή και κυρίως για την διαμόρφωση της κοινής γνώμης δεν είναι απαραίτητο πάντοτε να είναι ευχάριστος κανείς, όπως στο προτεινόμενο νομοσχέδιο ή σ' ένα οποιοδήποτε, αρκεί εκείνοι που έχουν το αυτί και ακούν και ενδιαφέρονται για την ψήφιση του νομοσχεδίου να έχουν και ένα άλλο αυτί και όχι μόνο αυτό που λέει καλά και σώνει ότι πρέπει να περάσει το νομοσχέδιο έτσι.

Τα λέω αυτά γιατί και στην επιτροπή και εδώ ακούστηκαν διάφορα πράγματα περί ομοψυχίας. Κατά τη γνώμη μας το νομοσχέδιο παρά το ότι είναι μικρό έχει ιδιαίτερη σημασία. Και όταν λέμε αυτό δεν εννοούμε ότι το εγκρίνουμε και λέμε «ναι», γιατί μπορεί να έχεις και θετική αλλά και αρνητική άποψη, όπως έχουμε εμείς και το έχουμε πει και στην επιτροπή. Αρνητική άποψη σημαίνει ότι θα έχεις και αρνητικές επιπτώσεις αν ψηφιστεί, ίσως όχι άμεσα, αλλά με την πάροδο του χρόνου.

Αυτό το θέμα του εθελοντισμού δεν είναι ένα θέμα που αφορά μόνο το Υπουργείο Πολιτισμού. Έχει μπει και σε άλλα νομοσχέδια, όπως στο Υπουργείο Δημόσιας Τάξης, στο Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας και πιο μπροστά, όχι με τη σημερινή Κυβέρνηση, έχει μπει και στο ΥΠΕΧΩΔΕ και σε άλλα. Υπάρχει, λοιπόν, ένα γενικότερο πρόβλημα.

Πάντως στην επιτροπή έγινε εκτεταμένη συζήτηση με πάρα πολλά καλογολικά και φιλοσοφικά στοιχεία, δεν το λέω με την έννοια της μομφής, αλλά λόγω και προσωπικής εμπειρίας τόσα χρόνια εδώ μέσα όπου ακούω μεγάλα λόγια προσωπικά «κουμπώνομαι». Αυτό το λέω γιατί τις περισσότερες φορές γίνεται μια προσπάθεια αποπολιτικοποίησης και κυρίως αποϊδεολογικοποίησης των προτεινόμενων λύσεων «για τη λύτρωση της ελληνικής κοινωνίας!». Δεν αναφέρομαι στο παρόν νομοσχέδιο αλλά γενικά όταν αναφερόμαστε στο θέμα του εθελοντισμού. Το έχω πει εγώ επανειλημμένα, αλλά και άλλοι συνάδελφοι, ότι δεν υπάρχει τίποτε από αυτά που συζητάμε που να μην έχει μια ιδεολογική βάση, αλλά και μια ιδεολογική προοπτική. Αν δεν το αναλύσει κανείς τότε οδηγείται σε άλλα συμπεράσματα και αν το αναλύσει γίνεται δυσάρεστος. Δεν με ενδιαφέρει να γίνω δυσάρεστος, αλλά θέλω να γίνει αντιληπτό τι είναι εκείνο που λέει το ΚΚΕ και ο εκπρόσωπός του εδώ μέσα.

Πολλά από αυτά που θα αιτιολογήσω αργότερα τα είπαν και στην επιτροπή εν τη ρύμη του λόγου και ο Υπουργός και ο εισηγητής της Πλειοψηφίας και άλλοι συνάδελφοι. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ότι μίλησαν για «απλήρωτη εργασία». Πάντως λέω ότι μέσα στην επιτροπή λέχθηκαν κάποια πράγματα, τα οποία δικαιολογούν την τοποθέτησή μας. Είπα στην επιτροπή ότι υπάρχει μια στρέβλωση της έννοιας του εθελοντικού και του εθελοντισμού. Δηλαδή μια στρέβλωση λεκτική και πολιτική.

Ποια είναι η λεκτική; Το ξέρουμε, ειδικά κατά το τελευταίο χρονικό διάστημα, απλώς το αναφέρω, παίζει και αυτό το ρόλο του. Η λέξη «εθελούσιος», «εθελούσια έξοδος» ξέρουμε τι σημαίνει και καταλαβαίνουμε πάρα πολύ καλά τις επιπτώσεις. Δηλαδή τι σημαίνει; Δέχομαι να φύγω γρηγορότερα από μία υπηρεσία, πληρώνομαι αδρά, μου χαρίζουν και μερικά χρόνια και με αυτό τον τρόπο του «εθελούσιου» του δικού μου κατοχυρώνω το τι πρέπει να γίνει στις εργασιακές σχέσεις μετά, που

θα είναι δυσμενείς. Είναι μια «εθελούσια» προσπάθεια αλλαγής των εργασιακών σχέσεων που έχει μια ιδιαίτερη σημασία; Είναι ιδεολογικό χαρακτηριστικό αυτό ή δεν είναι;

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Άλλαξε θέση το Κομμουνιστικό Κόμμα; Σύνταξη στα εξήντα πέντε;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Μη διακόπτετε, κύριε Σγουρίδη.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Όχι. Καταλαβαίνετε πάρα πολύ καλά τι θέλω να πω. Μην το πάτε αλλού για την εθελούσια έξοδο.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Καταλάβαμε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Καταλαβαίνετε πάρα πολύ καλά τι θέλω να πω και περιμένω να δω τις διαγραφές βέβαια. Αλλά αυτό είναι ένα άλλο θέμα.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Στα κολχόζ ήταν...

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Παρακαλώ, όχι διακοπές.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Αυτό είναι ένα παράδειγμα μονάχα για τη λεκτική στρέβλωση. Θα μπορούσε να αναφέρει κανείς πάρα πολλά.

Υπάρχει και η στρέβλωση της πολιτικής έννοιας της λέξης «εθελοντισμός». Πράγματι είναι όπως το είπε η κ. Παπαδημητρίου, κάνοντας μια αναφορά στο παρελθόν, ότι δηλαδή οργανωμένες το θέμα του εθελοντισμού αρχίζει και δημιουργείται από τότε που δημιουργήθηκαν οργανωμένες κοινωνίες -δεν υπάρχει καμία αμφισβήτηση- και στη διαδρομή των εκατοντάδων χρόνων παραδείγματα οργανωμένου εθελοντισμού υπήρχαν πάρα πολλά στην ανθρωπότητα, τα οποία δεν είχαν τα χαρακτηριστικά των τελευταίων χρόνων.

Υπήρχε και υπάρχει οργανωμένη κοινωνική προσφορά και δράση που δεν επιβάλλεται θεομικά, με βασικό χαρακτηριστικό την εθελοντική στράτευση και, κατά τη γνώμη μας, εκφράζει και υπηρετεί με άμεσο ή έμμεσο τρόπο κοινωνικές ομάδες που αντιμετωπίζουν τεράστια προβλήματα: κατοικίας, υγείας, οικονομίας, εξαθλίωσης κλπ.. Κατά έναν «παράδοξο» τρόπο σε όλη τη διαδρομή της ιστορίας της ανθρωπότητας ο εθελοντισμός στόχευε στην προστασία αυτών των ανθρώπων ή στη βοήθειά τους. Και πρέπει να αναρωτηθεί κανείς γιατί υπάρχουν αυτές οι κοινωνικές ομάδες που χρειάζονται τη βοήθεια των εθελοντών και το ρόλο που παίζει το κράτος πάντοτε στη δημιουργία τέτοιων κοινωνικών ομάδων. Και η προσφορά υπήρχε και υπάρχει και τώρα, με έναν τρόπο ανιδιοτελή, συλλογικό, στα πλαίσια της κοινωνικής αλληλεγγύης. Και υπάρχουν άπειρα παραδείγματα, και σήμερα ακόμη, βοήθειας σε πάρα πολλά επίπεδα, με πολλούς τρόπους, από ανθρώπους που δεν έδωσαν ούτε το όνομά τους, ούτε σε εφημερίδες ούτε σε ραδιόφωνα ούτε σε τηλεοράσεις, σε αντίθεση με ορισμένες μη κυβερνητικές και μη κερδοσκοπικοί χαρακτήρα οργανώσεις που φαίνεται ότι λύνουν τα προβλήματα της κοινωνίας και καρπώνονται τεράστια οικονομικά και πολιτικά οφέλη.

Αυτή η στρέβλωση που λέω έχει γίνει τα τελευταία δεκαπέντε-είκοσι χρόνια και έχει σχέση με το υπάρχον -και δεν μιλάω για τη χώρα μας μονάχα, αλλά και για την Ευρωπαϊκή Ένωση- κοινωνικοπολιτικό σύστημα, το οποίο δημιουργεί τέτοιες καταστάσεις.

Όσον αφορά αυτό που είπαμε για τις μη κυβερνητικές οργανώσεις: Πριν από λίγο καιρό ονομαζόταν αυτό το πράγμα -τώρα βέβαια δεν ακούγεται τόσο πολύ- σαν τρίτος τομέας της οικονομίας, μέσα στα πλαίσια του ιδιωτικού κεφαλαίου, σε τομείς όπως: κοινωνική πολιτική, περιβάλλον, πολιτισμός, αθλητισμός. Δηλαδή σε θέματα στα οποία θα έπρεπε κανονικά πρωταρχικό ρόλο να έχει το κράτος, αναλαμβάνουν τη «σωτηρία» και την «επίλυση» τέτοιων προβλημάτων μη κυβερνητικές οργανώσεις, σε τομείς δηλαδή που θα έπρεπε αποκλειστικά την ευθύνη να έχει το κράτος.

Και γίνεται προσπάθεια μέσω του εθελοντισμού να αναπληρωθεί ένα κλίμα συναίνεσης στην ακολουθούμενη επί δεκαετίες πολιτική των διαφόρων κυβερνήσεων που δημιουργεί αυτά τα τεράστια κοινωνικά προβλήματα. Και δημιουργεί συναίνεση και αίσθημα συνυπευθυνότητας για τη δημιουργία αυτών των προ-

βλημάτων, όπως επισημαίνεται στην πρώτη παράγραφο της εισηγητικής έκθεσης του νομοσχεδίου που λέει χαρακτηριστικά: «Σε μία εποχή που η ατομική ευθύνη αποδεικνύεται κυρίαρχη κοινωνική τάση». Ποια ευθύνη; Για τη δημιουργία των προβλημάτων αυτών ή για τη μη επίλυσή τους από τους εθελοντές; Για τη δημιουργία αυτών των προβλημάτων ποιος ευθύνεται; Δεν φταίει το σύστημα, δεν φταίνε οι κυβερνήσεις, δεν φταίνε τα Υπουργεία; Πάει δηλαδή να δημιουργηθεί στον απλό Έλληνα πολίτη το αίσθημα της συλλογικής στην υπάρχουσα κατάσταση που με τη δική του προσφορά θα προσπαθήσει να το απαλύνει κάπως ή να το λύσει.

Βλέπουμε δε ότι όλα αυτά τα πράγματα έχουν σχέση με εκείνο που είπα πριν ότι θα έπρεπε να κάνουν κάτι τα Υπουργεία, και πρέπει να το κάνουν οι εθελοντικές οργανώσεις και οι εθελοντές, εκεί που είναι οι ασθενέστερες κοινωνικές ομάδες και που υπάρχει συγκεκριμένος λόγος που είναι ασθενέστερες κοινωνικές ομάδες. Το να φροντίσεις μια οικογένεια ή κάποια παιδιά ή οτιδήποτε θα μπορούσες να κάνεις για εκατό, διακόσια άτομα μπροστά στο τεράστιο σύνολο ανθρώπων που χρειάζονται τέτοια βοήθεια, καταλαβαίνει κανείς ότι δεν σημαίνει επίλυση των προβλημάτων αυτών, αλλά μία διαφορετική αντίληψη από την ίδια την κεντρική εξουσία. Είναι έτσι ή δεν είναι, αγαπητοί συνάδελφοι;

Σε σχέση με αυτό που είπα πριν, στην τοποθέτησή του στην επιτροπή ο κύριος Υπουργός είπε χαρακτηριστικά το εξής. Το άκουσα και το διάβασα στα Πρακτικά, μήπως είχα κάνει και κάποιο λάθος: «Ο πολίτης θα παρεμβαίνει ουσιαστικά και δυναμικά για να βοηθάει το συνάνθρωπό του σε όλα τα προβλήματα στα οποία το κράτος δεν μπορεί να βοηθήσει».

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Επί μέρους.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Τι λέει τώρα: Έρχεται το ίδιο το κράτος ή έρχεται η ίδια η Κυβέρνηση ή ο ίδιος ο Υπουργός και λέει «Αυτά δεν μπορώ» –δεν είναι ότι δεν μπορεί, δεν θέλει να τα λύσει, γιατί είναι μέσα στα πλαίσια του συστήματος- και επίσης λέει «Εσύ έλα τώρα δυναμικά να βοηθήσεις στην επίλυση των προβλημάτων αυτών». Το κράτος, δηλαδή, δεν κάνει τίποτε γι' αυτά τα λαϊκά στρώματα τα οποία υποφέρουν. Και βλέπουμε τώρα το σκάνδαλο πάλι που ξέσπασε τις τελευταίες ημέρες και λέει «Έλα να τα λύσεις εσύ, γιατί εγώ δεν μπορώ». Δεν είναι ότι δεν μπορεί, είναι η ακολουθούμενη πολιτική που αφήνει αυτά τα κοινωνικά στρώματα να υποφέρουν.

Αυτό βέβαια λέγεται και από πολλά Υπουργεία και είπα πριν ότι είναι τουλάχιστον παράδοξο. Βέβαια, ουσιαστικά δεν είναι παράδοξο, εξηγείται –όπως είπα- από ιδεολογικής πλευράς το πώς λέει το κράτος «Έλα να βοηθήσεις σε πράγματα για τα οποία εγώ δεν μπορώ να κάνω τίποτε». Ακούστηκε βέβαια και σε τοποθέτηση συναδέλφου –το είπα και πριν- μέσα στην επιτροπή ότι στην πραγματικότητα αυτή η εθελοντική προσφορά είναι απλήρωτη εργασία. Δηλαδή επειδή το κράτος δεν διαθέτει πόρους για να μπορέσει να καλύψει τις ανάγκες τέτοιων κοινωνικών στρωμάτων, καλείται ο απλός εθελοντής να λύσει αυτά τα προβλήματα.

Βέβαια, βασικό ρόλο σ' αυτήν την περίπτωση παίζουν και οι μη κυβερνητικές οργανώσεις, οι μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα, όπως λέγονται. Εγώ προσωπικά αλλά και ως Κομμουνιστικό Κόμμα, έχουμε αναφερθεί μέσα στην Αίθουσα αυτή επανειλημμένα στο ρόλο των μη κυβερνητικών οργανώσεων, αλλά ανάπτυξη μου έκανε –και είναι γραμμένο στα Πρακτικά- η τοποθέτηση του προέδρου της επιτροπής που είπε ότι μελετώντας την πορεία πολλών μη κυβερνητικών οργανώσεων, είδε ότι απεκόμιζαν τεράστια οικονομικά οφέλη αυτές, επαναλαμβάνω οι μη κερδοσκοπικές, μη κυβερνητικές οργανώσεις, που θα βοηθήσουν στην επίλυση των κοινωνικών προβλημάτων. Μιλάμε για τεράστια οικονομικά οφέλη.

Δεν χρειάζεται να κάνει κανείς αναφορά σε κάτι τέτοιο, εγώ ξέρω αρκετές τέτοιες περιπτώσεις. Υπάρχουν όμως και άλλες μη κυβερνητικές οργανώσεις, οι οποίες πολλές φορές βάζουν και το χέρι στην τσέπη. Βάζουν το χέρι στην τσέπη, προσφέρουν κάτι επειδή έχουν κέρδη άλλου χαρακτήρα, πολιτικού

χαρακτήρα ή, σε διαφορετικές περιπτώσεις, σε άλλους τομείς.

Χαρακτηριστικά παραδείγματα με μη κυβερνητικές οργανώσεις έχουμε πολλά. Επειδή αναφέρθηκε, παραδείγματος χάρη, η περίπτωση των «Γιατρών χωρίς Σύνορα», θα αναφέρω κάτι εδώ, που όποιος παρακολουθεί την εξέλιξη των γεγονότων τα τελευταία δεκαπέντε-είκοσι χρόνια, θα το έχει διαπιστώσει. Και όταν προετοιμάζεται ένας πόλεμος, ήδη έχει προετοιμαστεί –επειδή είναι γνωστό το αποτέλεσμα του πολέμου, η κατάκτηση δηλαδή- ο τρόπος με τον οποίο θα λειτουργήσουν οι μη κυβερνητικές οργανώσεις για την «ανοικοδόμηση» και τη «διόρθωση» όλων εκείνων των αποτελεσμάτων που έχει επιφέρει ένας πόλεμος!!

Παραδείγματος χάρη, στη Γιουγκοσλαβία που έγινε ο «ανθρωπιστικός» βομβαρδισμός με σύμφωνη γνώμη πολλών κυβερνήσεων, πήγαν διάφορες μη κυβερνητικές οργανώσεις, μεταξύ των οποίων και οι «Γιατροί χωρίς Σύνορα». Όταν τελείωσε ο πόλεμος και πήγαν και άλλες μη κυβερνητικές οργανώσεις για να «σώσουν» πλέον τη Γιουγκοσλαβία, ήταν να δοθεί το βραβείο Νόμπελ στους «Γιατρούς Χωρίς Σύνορα». Δόθηκε, εξαιρώντας όμως τους Έλληνες «Γιατρούς χωρίς Σύνορα». Γιατί; Διότι είχαν προσφέρει τις υπηρεσίες τους και σε Σέρβους πολίτες!

Αυτή είναι η Ευρωπαϊκή σας Ένωση, το ΝΑΤΟ, η σύμμαχός σας χώρα, οι Ηνωμένες Πολιτείες Αμερικής και αυτοί είναι που δίνουν και τα βραβεία Νόμπελ. Εδώ το βραβείο Νόμπελ «Ειρήνης» θα έπρεπε να το πάρουν εκείνοι που έκαναν τον «ανθρωπιστικό» βομβαρδισμό της Γιουγκοσλαβίας!

Θα πω το εξής, επειδή αναφέρθηκε σ' αυτό η κ. Παπαδημητρίου και στην επιτροπή και εδώ: Σε γενικότατο επίπεδο βάζουμε μέσα και τον Τρίτο Κόσμο. Βέβαια η κατάσταση που επικρατεί στον Τρίτο Κόσμο, οφείλεται σε μια συγκεκριμένη πορεία της ανθρωπότητας γενικά. Δεν είναι φυσικοί παράγοντες ούτε επιφοίτηση του Αγίου Πνεύματος που είπε «Αφήστε εκεί τους μαύρους να ζουν στη δυστυχία». Είναι εκμετάλλευση που υφίσταται από το αποικιοκρατικό σύστημα μέχρι σήμερα.

Ένα από τα κύρια προβλήματα που αντιμετωπίζει, παραδείγματος χάρη, η Αφρική, είναι το θέμα του AIDS. Προσπαθούν μη κυβερνητικές οργανώσεις, φιλανθρωπικές οργανώσεις ή και άλλες οργανώσεις να βοηθήσουν; Ναι, αλλά αν δεν λυθεί το πρόβλημα του φαρμάκου, δεν μπορεί να γίνει τίποτα.

Υπενθυμίζω στους συναδέλφους ότι πριν από δυο-τρία χρόνια έγινε η συνεδρίαση του Παγκόσμιου Οργανισμού Εμπορίου σε μια πρωτεύουσα της Ευρώπης και πολλοί έκαναν πρόταση να δημιουργηθούν μικρά εργοστάσια, για να παράγουν φάρμακα για το AIDS στην Αφρική. Το κόστος δεν ήταν πολύ μεγάλο. Δεν έγινε. Ξέρετε γιατί; Διότι πρόβαλαν βέτο οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Πώς δεν έγινε; Έγινε με ευθύνη των φαρμακευτικών εταιρειών.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Έγινε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Γιατί, οι φαρμακευτικές εταιρείες είναι μη φιλανθρωπικές οργανώσεις, κύριε Τατούλη; Για όνομα της Παναγίας!

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Ασφαλώς και έγινε.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΚΟΣΙΩΝΗΣ (Ε' Αντιπρόεδρος της Βουλής):

Τελειώνω με αυτό που ελέχθη για την ελεημοσύνη και για τη φιλανθρωπία. Είπα δυο χαρακτηριστικά παραδείγματα, που δείχνουν ότι η ελεημοσύνη, η φιλανθρωπία δεν κάνει καλό ούτε σε εκείνους που τη δέχονται ούτε σε εκείνους που τη δίνουν.

Ως χαρακτηριστικό παράδειγμα ανέφερα την Πάτρα. Εκεί υπάρχει από πλευράς του δήμου ένας οργανισμός που είναι για τέτοιες περιπτώσεις. Τι κάνει αυτός ο οργανισμός; Την περίοδο του Πάσχα και των Χριστουγέννων καλεί αυτές τις οικογένειες, των οποίων έχει διπλασιαστεί ο αριθμός τα τελευταία χρόνια, που αντιμετωπίζουν τεράστια προβλήματα και τους δίνει λίγο κιά, τρία κιά μακαρόνια κλπ..

Οι περισσότερες απ' αυτές τις οικογένειες τι θέλουν, αγαπητοί συνάδελφοι; Μία θέση εργασίας στην οικογένεια! Είναι επίλυση προβλημάτων, όταν πάω και τους δίνω το Πάσχα και τα Χριστούγεννα μερικά κιά στάρι ή κάτι άλλο για να τραφούν

εκείνες τις μέρες; Τα προβλήματα επιδεινώνονται συνέχεια. Υπάρχουν και άλλες τέτοιες περιπτώσεις φιλανθρωπικού χαρακτήρα που, κατά τη δική μας γνώμη, δεν έχουν καθόλου θετικές συνέπειες.

Άρα, λοιπόν, το θέμα του εθελοντισμού θα μπορούσε με διάφορους τρόπους να υπάρχει, να λειτουργεί σωστά, όπως λειτουργεί και μέχρι τώρα. Είναι αυθόρμητο, δεν χρειάζεται νόμος που να τους λέει πώς θα το κάνουν και μάλιστα νόμος που να προβλέπει ότι οι διατάξεις γίνονται κατά παρέκκλιση όλων των διατάξεων για το δημόσιο τομέα, τις δημόσιες επιχειρήσεις κλπ., που βολεύει ενδεχομένως το Υπουργείο, αλλά πρέπει να επιλυθούν τα προβλήματα, που είναι υπόθεση του ίδιου του κράτους να τα επιλύσει, εάν δεν υπήρχαν αυτές οι ταξικές διαφορές τις οποίες τις συνεχίζει και δεν θέλει να τις επιλύσει.

Γι' αυτούς τους λόγους, καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο και πιστεύουμε να γίνει αντιληπτό, τουλάχιστον από τους συναδέλφους, το τι θέλουμε να πούμε.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του Συνασπισμού Ριζοσπαστικής Αριστεράς κ. Λεβέντης έχει το λόγο.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, τι σημαίνει ακριβώς η έννοια του εθελοντισμού; Πρέπει να το ξεκαθαρίσουμε. Εθελοντισμός είναι η εκούσια και ανιδιοτελής προσφορά προς τους άλλους, προς τον πλησίον, προς αυτούς που πάσχουν, προς αυτούς που είναι αδύναμοι.

Όμως, δεν είναι μόνο αυτό. Η έννοια του εθελοντισμού είναι πολύ ευρύτερη, είναι δηλαδή και αυτοί που αγωνίζονται για να προστατεύσουν τα είδη που απειλούνται –την Καρέτα-Καρέτα, τη Μονάχους-Μονάχους- ή αυτοί που περιθάλλουν τα πληγωμένα πουλιά στην Αίγινα ή αυτοί που προσπαθούν να προστατεύσουν από την καταστροφή το περιβάλλον, τα δάση, τα βουνά, τα ποτάμια, δηλαδή οι οικολόγοι. Όλοι αυτοί είναι εθελοντές που προσφέρουν εθελοντικά, ανιδιοτελώς σε πολλούς τομείς.

Επομένως, δεν πρέπει να το βλέπουμε μόνο ανθρωποκεντρικά και εγωιστικά, ότι εφόσον δηλαδή ασχολούνται με τον πλησίον, μόνο αυτοί είναι εθελοντές. Ασφαλώς πρώτα και κύρια απευθυνόμαστε στους ανθρώπους και εκεί θα πρέπει να επικεντρώσουμε την κύρια προσπάθειά μας, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι θα κοιτάζουμε μόνο εκεί και θα ξεχάσουμε όλες τις άλλες πλευρές.

Το να διατηρήσουμε και να προστατεύσουμε την πολιτιστική μας κληρονομιά, τους αρχαιολογικούς θησαυρούς, είναι επίσης έργο πολλές φορές εθελοντικό. Εδώ θα ήθελα να θυμίσω ότι ο μεγάλος Ιωάννης Πολίτης μάζεψε και διέσωσε πάρα πολλά από τα δημοτικά τραγούδια του ελληνικού λαού με εθελοντική προσφορά των φοιτητών του, οι οποίοι πήγαιναν στα χωριά τους, μάζευαν και έφεραν τα τραγούδια.

Επίσης ήταν και η Αγγελική Χατζημιχάλη που διέσωσε τις φορεσιές, ο Σίμων Καρράς τα δημοτικά τραγούδια, ο Φοίβος Ανωγιαννάκης τα μουσικά όργανα και πάρα πολλοί άλλοι. Ενδεικτικά αναφέρομαι, μη θεωρηθεί ότι είναι αυτοί και μόνο. Είναι πάρα πολλοί και στο δικό μας τόπο και σε άλλους τόπους που έχουν προσφέρει και εξακολουθούν να προσφέρουν.

Μου έκανε εντύπωση στην Αγγλία που κάθε πρωί, έξω από τα σχολεία της Αγγλίας, ήταν εθελοντές τροχονόμοι μ' ένα δεικτική και ρυθμίζαν την κυκλοφορία για να προστατεύσουν τα παιδιά. Αυτό γινόταν εθελοντικά, σε εθελοντική βάση.

Υπάρχουν, δηλαδή, πάρα πολλές τέτοιες περιπτώσεις και, βέβαια, παρά το ότι είναι εγωκεντρική η εποχή μας και χαρακτηρίζεται απ' αυτήν την άποψη από έναν έντονο εγωκεντρισμό, υπάρχουν κινήματα πολιτών που είναι σε εθελοντική βάση. Τέτοια κινήματα είναι και παλαιότερα και τωρινά, όπως για παράδειγμα, ο «Ερυθρός Σταυρός» ή οικολογικές οργανώσεις, όπως η «Green Peace», οι «Γιατροί χωρίς Σύνορα», οι «Γιατροί του Κόσμου».

Βέβαια, πολλές απ' αυτές τις οργανώσεις εξελίχθηκαν μετά και σε μεγάλες επιχειρήσεις και πολλοί από τους πρωταγωνιστές τους επωφελήθηκαν με διάφορους τρόπους. Αυτό, όμως,

δεν ακυρώνει τη συνολική εθελοντική προσπάθεια όλων αυτών που συμμετείχαν και εξακολουθούν να συμμετέχουν.

Συζητούσαμε χθες για το θέμα της αιμοδοσίας εδώ στη Βουλή και αναφέρθηκε ότι υπάρχουν το λιγότερο τριακόσια πενήντα σωματεία ανά τη χώρα που έχουν εθελοντές αιμοδότες και στη χώρα μας υπάρχουν το λιγότερο διακόσιες χιλιάδες εθελοντές αιμοδότες. Είναι ένα σημαντικό στοιχείο. Είδαμε και με το τσουνάμι τι έγινε, πώς ενεργοποιήθηκαν χιλιάδες και χιλιάδες άνθρωποι σ' όλο τον κόσμο και στη χώρα μας. Βέβαια, γεννώνται και ερωτηματικά σχετικά με το τι αποτέλεσμα έχουν αυτές οι προσπάθειες και πώς αξιοποιείται αυτή η βοήθεια που συγκεντρώνεται. Αυτό είναι μία άλλη ιστορία.

Και η φιλανθρωπία μπαίνει σ' αυτήν τη θέση, αλλά δεν είναι η λύση. Αναφέρθηκε και ο κ. Κοσιώνης. Δεν φτάνει μόνο τα Χριστούγεννα και το Πάσχα να θυμόμαστε κάποιους ανθρώπους. Πρέπει να λύσουμε και τα μεγάλα κοινωνικά προβλήματα, να δούμε τουλάχιστον πώς θα τους εξασφαλίσουμε ένα εισόδημα. Αυτό σημαίνει να τους εξασφαλίσουμε εργασία, τις στοιχειώδεις προϋποθέσεις της επιβίωσης.

Και βέβαια έχουμε πει ότι ένα ελάχιστο εγγυημένο εισόδημα πρέπει να εξασφαλιστεί τουλάχιστον για εκατόσιες πενήντα χιλιάδες άτομα, που ζούνε κάτω και από τα ακραία όρια της φτώχειας και κινδυνεύουν από την πείνα, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι είναι και η λύση. Είναι, όμως, μια προσφορά την οποία εθελοντικά θα μπορούσε το κράτος να προσφέρει, εφόσον ζητάει και από τους ανθρώπους. Υπάρχουν τα άτομα με ειδικές ανάγκες που έχουν τεράστια προβλήματα και που έχουν ανάγκη και την κρατική βοήθεια και την ανθρώπινη διάσταση, αλλά και τη σωματική βοήθεια.

Από αυτήν την άποψη, κύριε Υπουργέ, νομίζω -είστε και εσείς γιατρός- ότι όλοι οι άνθρωποι σ' αυτόν τον τόπο και παντού όπου γης θα πρέπει να ξέρουν πώς θα προσφέρουν βοήθεια στο δικό τους σπίτι. Αυτήν τη στιγμή υπάρχουν χιλιάδες άνθρωποι κατάκοιτοι, άνθρωποι με σοβαρά προβλήματα και έχουν ανάγκη αυτής της προσφοράς υπηρεσιών. Ασφαλώς η πολιτεία πρέπει να ρυθμίσει τα μεγάλα προβλήματα. Από εκεί και πέρα όμως και ο καθένας από εμάς πρέπει και να ξέρει και να ενεργοποιείται και να προσφέρει.

Βέβαια, τα Ηνωμένα Έθνη το 2001 είπαν πολλά πράγματα -αναφέρθηκαν και εδώ- και αναφέρθηκαν και στον εθελοντισμό, ο οποίος δεν πρέπει να είναι υπό κυβερνητικό έλεγχο, αλλά να έχει την πολιτειακή διευκόλυνση και στήριξη. Όχι, όμως, τον έλεγχο.

Για τα πολύ σημαντικά θέματα της εθελοντικής προστασίας και γενικότερα τα θέματα της συμμετοχής των πολιτών στα κοινά, θα ήθελα και εδώ να υπενθυμίσω ότι ο Συνασπισμός είχε προτείνει κατά τη συζήτηση της Αναθεώρησης του Συντάγματος να δούμε το ρόλο των κινήσεων των πολιτών. Δεν έγινε, όμως, τότε καμία συζήτηση και καμιά πρόταση του Συνασπισμού δεν έγινε αποδεκτή.

Κατά τη συζήτηση επίσης του ν. 3013/2002, «Αναβάθμιση της πολιτικής προστασίας και λοιπές διατάξεις» και συγκεκριμένα όταν έγινε η συζήτηση για την εθελοντική υποστήριξη, είχαμε και πάλι τονίσει την ανάγκη να γίνει ένα ενιαίο θεσμικό πλαίσιο, που σε συνεργασία με τις εθελοντικές οργανώσεις θα αναδεικνύει τα θέματα, αλλά και τα προβλήματα ανάπτυξης του εθελοντισμού και των εθελοντικών οργανώσεων που υπάρχουν στη χώρα μας. Δεν έγινε αυτό. Προφανώς η κυβέρνηση τότε, αλλά και η τωρινή Κυβέρνηση, δεν το θεώρησαν αυτό σημαντικό.

Είναι γεγονός ότι στην Ευρώπη την τελευταία δεκαετία έχει ανοίξει το μεγάλο θέμα της κοινωνικής οικονομίας και του βασικού ρόλου που μπορούν να παίξουν σ' αυτόν τον τρίτο λεγόμενο τομέα οι μη κερδοσκοπικοί χαρακτήρα φορείς, οι μη κυβερνητικές οργανώσεις, οι συνεταιριστικές οργανώσεις, τα ιδρύματα κλπ.. Καλείται, δηλαδή, η κοινωνία των πολιτών και οι φορείς της να συμμετάσχουν στην επίλυση των μεγάλων κοινωνικών προβλημάτων, που είναι υποχρεωμένη να αντιμετωπίσει η κρατική μέριμνα. Έτσι, βλέπουμε να προωθούνται πολιτικές που στο επίκεντρό τους έχουν την ιδιωτικοποίηση των κοινωνικών υπηρεσιών, δίνοντας ένα μερίδιο στην κοινωνία των πολιτών.

Εδώ θα μπορούσε να υπάρξει ένας προβληματισμός για δυο

βασικές προσεγγίσεις. Η μία είναι εντελώς αρνητική, ότι δηλαδή όλα αυτά είναι διαρθρωτικές, σκόπιμες και πρόσκαιρες επεμβάσεις, προκειμένου να καλυφθούν πολλά αδιέξοδα της νεοφιλελεύθερης πολιτικής, κυρίως στους τομείς του κοινωνικού κράτους όπου εκεί δημιουργούνται και τα μεγαλύτερα προβλήματα, όπως και στους τομείς της προστασίας του περιβάλλοντος όπου πάλι οι ανταγωνισμοί δημιουργούν μεγάλα προβλήματα.

Από την άλλη πλευρά, βέβαια, θα μπορούσε να υπάρξει και μια πιο φιλική, θα λέγαμε, προσέγγιση όλης αυτής της κινητικότητας που υπάρχει στην κοινωνία των πολιτών και στις οργανώσεις τους που συμβάλλουν στην επίλυση κοινωνικών προβλημάτων και προβλημάτων προστασίας του περιβάλλοντος.

Γενικά για το νομοσχέδιο θα ήθελα να πω ότι ουσιαστικά δεν υπάρχει αιτιολογική έκθεση, στην οποία να αποτυπώνεται το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο για τον εθελοντισμό και τις εθελοντικές οργανώσεις, η κατάσταση αυτών στη χώρα μας, το πλαίσιο στην Ευρωπαϊκή Ένωση κ.ο.κ. Η αιτιολογική έκθεση ταυτίζεται με το σκοπό του νέου οργανισμού του Υπουργείου Πολιτισμού «ΕΡΓΟ ΠΟΛΙΤΩΝ». Παρ' όλο που οι στόχοι του είναι γενικοί για την ανάδειξη και ανάπτυξη του κινήματος του εθελοντισμού στη χώρα, δεν περιορίζονται, δηλαδή, μόνο στον τομέα του Υπουργείου Πολιτισμού, δεν γίνεται αναφορά σε βασικές διατάξεις του Υπουργείου Εσωτερικών που αφορούν τις εθελοντικές οργανώσεις, όπως και του Υπουργείου Εξωτερικών που αφορούν τις μη κυβερνητικές οργανώσεις της χώρας σε περιφερειακό, νομαρχιακό και τοπικό επίπεδο.

Βέβαια, το Υπουργείο Πολιτισμού είχε μία μεγάλη εκκρεμότητα με την ελληνική κοινωνία των πολιτών. Διαχειρίζεται τεράστια ποσά για ενισχύσεις οργανώσεων χωρίς κανένα νομοθετικό πλαίσιο. Το παρόν σχέδιο νόμου, που θα περίμενε κάποιος να θεραπεύσει αυτήν την εκκρεμότητα, δεν δεσμεύεται να θέσει τέτοιους κανόνες.

Το παρόν νομοσχέδιο αντιμετωπίζει το θέμα του εθελοντισμού από μηδενική βάση. Ο νομοθέτης συνέταξε ένα σχέδιο νόμου, το οποίο παραβλέπει αυτήν τη διαμορφωμένη κατάσταση δραστηριοτήτων, συμμετοχής προσώπων και δραστηριοποίησης φορέων με την έννοια της συμμετοχικής δημοκρατίας και αλληλεγγύης. Το νομοσχέδιο συντάχθηκε χωρίς τη συμμετοχή των ενδιαφερομένων και δεν έγινε καμία διασύνδεση με δίκτυα οργανώσεων και ομάδων εθελοντών. Δεν έγινε, τουλάχιστον, μία συζήτηση σ' ένα ανοιχτό φόρουμ που θα έδινε τη δυνατότητα ανταλλαγής απόψεων, κατάθεσης εμπειριών και προτάσεων για τον καλύτερο συντονισμό και την περαιτέρω ανάπτυξη και διασύνδεση των δράσεών τους.

Είναι επόμενο, λοιπόν, στην προσπάθειά του το νομοσχέδιο να προσδιορίσει την αποστολή και τους στόχους του υπό ίδρυση οργανισμού «ΕΡΓΟ ΠΟΛΙΤΩΝ», σε πολλά σημεία να είναι ασαφές και να επιδέχεται πολλαπλές ερμηνείες. Για παράδειγμα, ποιο είναι το εθελοντικό ιδεώδες το οποίο πρέπει να προβληθεί, να αναπτυχθεί και να αξιοποιηθεί;

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Αυτό που προβλέπεται από τους διεθνείς οργανισμούς και έτσι όπως το έχουν ορίσει.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Ποια είναι η δράση του για τη διαχείριση των πόρων, όταν δεν έχει προσδιοριστεί πώς υλοποιείται αυτό το ιδεώδες;

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Μέσα από τον έλεγχο του Γενικού Λογιστηρίου και των αρχών του τόπου μας.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Εντάξει, κύριε Υπουργέ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ωραία ανταλλαγή ήταν αυτή. Σαν παιχνίδι πιγκ-πονγκ. Να καταγραφεί στα Πρακτικά.

Συνεχίστε, κύριε συνάδελφε.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Δεν υπάρχει καμία αναφορά στη μέχρι τώρα εμπειρία από συγκεκριμένες δράσεις, όπως των μη κυβερνητικών οργανώσεων και όλων των άλλων εθελοντικών οργανώσεων που διέπονται από το Υπουργείο Εσωτερικών, καθώς και του εθελοντισμού που αναπτύχθηκε με την ευκαιρία των Ολυμπιακών Αγώνων, τον οποίο διαχειρίστηκε ο «ΑΘΗΝΑ 2004» και ο οποίος δεν αξιοποιήθηκε από το Υπουργείο Πολιτι-

σμού.

Στο ίδιο άρθρο γίνεται αναφορά στην ουσιαστική ανάπτυξη του εθελοντικού κινήματος ως εάν αυτό που γινόταν ως σήμερα, να μην ήταν ουσιαστικό. Δεν είναι σαφές αν ο νέος οργανισμός θα συντονίσει ή θα αντικαταστήσει εν μέρει το υπάρχον δίκτυο. Ποιο είναι το αναγκαίο, μη εθελοντικό τμήμα των εργασιών και πώς θα γίνει ο επιμερισμός και η ανάθεσή του; Ποια η λογική του νομοσχεδίου να προβλέπει ενδεχόμενη ανάθεση κοινωνικού έργου σε πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου; Γι' αυτό το ιδιαίτερα σοβαρό θέμα δεν γίνεται καμία αιτιολόγηση.

Εν τέλει, τα περιφερειακά γραφεία ποιες συγκεκριμένες αρμοδιότητες θα έχουν και ποιες εθελοντικές οργανώσεις θα συντονίσουν για να διευκολύνουν τη δράση τους;

Το σχέδιο, όμως, αποφεύγει και κάθε άλλη ρύθμιση από αυτές που συνηθίζουν τα Υπουργεία όλης της Ευρώπης, όταν σχεδιάζουν τις σχέσεις τους με τον εθελοντισμό και τις μη κυβερνητικές οργανώσεις. Ο τύπος της ρύθμισης των σχέσεων Υπουργείων, εθελοντισμού και μη κυβερνητικών οργανώσεων είναι ενιαίος και είναι το τρίπτυχο «διαπίστευση-μητρώο-θεσμοθετημένη διαδικασία ανάθεσης ευθύνης και αξιολόγησης». Το σχέδιο νόμου προσπερνά τις δεσμεύσεις που συνεπάγεται μία ορθολογική σχέση μεταξύ κράτους και εθελοντισμού. Ακόμα και έτσι όμως, από πουθενά δεν συνάγεται η πολιτική βούληση να δοθούν όλοι οι πόροι που διαχειρίζεται αυτό το Υπουργείο για ενισχύσεις προς την κοινωνία των πολιτών στο εν λόγω «ΕΡΓΟ ΠΟΛΙΤΩΝ». Φοβούμεθα ότι οι αδιαφανείς μέχρι σήμερα διαδικασίες χρηματοδοτήσεων θα συνεχιστούν από άλλες υπηρεσίες του εν λόγω Υπουργείου. Άλλωστε, οι σχέσεις των μη κυβερνητικών οργανώσεων μαζί του δεν ρυθμίζονται με υποχρεώσεις εκατέρωθεν.

Στο δίλημμα αν το «ΕΡΓΟ ΠΟΛΙΤΩΝ» ενισχύει την υπάρχουσα αυτόνομη δράση της κοινωνίας των πολιτών ή προσπαθεί να την ελέγξει, η αίσθηση του προσεκτικού αναγνώστη είναι σαφής. Η χάραξη και ολοκλήρωση εθελοντικού έργου, η ανάληψη ευθύνης για την ανάπτυξη εθελοντικού κινήματος, ο συντονισμός του εθελοντικού δυναμικού, η τοποθέτηση υπό την αιγίδα των εθελοντικών ομάδων για να συντονίζει το έργο τους, η ίδρυση περιφερειακών γραφείων, όλα αυτά παραπέμπουν σε πατερναλισμό, σε πρόσδεση των εθελοντικών οργανώσεων στο κρατικό κομματικό άρμα.

Ακόμα, καμία ρύθμιση δεν υπάρχει για τη σχέση του Οργανισμού «ΕΡΓΟ ΠΟΛΙΤΩΝ» με την αυτοδιοίκηση.

Επίσης, το παρόν νομοσχέδιο δεν περιλαμβάνει τις δυνατότητες χρηματοδότησης στους τομείς πολιτισμού και περιβάλλοντος με στόχο τη δημιουργία νέων θέσεων απασχόλησης από το 0,5% του Ευρωπαϊκού Κοινοτικού Ταμείου και τη δυνατότητα που δίνεται σε κάθε Υπουργείο να δημιουργεί τη δική του υποδομή. Και ενώ προβλέπεται ετήσια δαπάνη για τη στελέχωση, υποδομή και τη λειτουργία του ιδρυμένου οργανισμού και επιπλέον για την ανάπτυξη του θεσμού των χορηγιών ως επιπρόσθετου πόρου του εθελοντικού έργου, δεν προσδιορίζεται η οικονομική κάλυψη του βασικού στόχου από το νομοσχέδιο, που είναι η λειτουργία και η ανάπτυξη του εθελοντικού κινήματος.

Πρέπει να σημειώσουμε ότι το νομοσχέδιο δεν φέρει την υπογραφή σημαντικών Υπουργείων, όπως του Υ.Π.Ε.Χ.Ω.Δ.Ε.-το οικολογικό, του Υπουργείου Παιδείας-Νέα Γενιά, του Υπουργείου Εργασίας - απασχόλησης νέων γυναικών, του ΥΠΕΞ- όλες οι μη κυβερνητικές οργανώσεις υπό την εποπτεία του, του Υπουργείου Υγείας - κοινωνική αρωγή, άτομα με ειδικές ανάγκες...

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Φέρει την υπογραφή του Πρωθυπουργού.

ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΛΕΒΕΝΤΗΣ: Εντάξει. Εάν θεωρούμε ότι φθάνει ο Πρωθυπουργός και οι άλλοι Υπουργοί δεν πρέπει να λειτουργούν και να παρουσιάζονται, κύριε Υπουργέ, δεν ξέρω, αλλά αυτή είναι μια άλλη αντίληψη, με την οποία δεν συμφωνούμε καθόλου.

Κλείνοντας, θέλω να τονίσω ότι επιλέγετε ένα ιδιαίτερα συγκινητικό κρατικό όργανο με διοικητικό συμβούλιο με τρία μόνο μέλη διορισμένα από τον Υπουργό, χωρίς κανένα άλλο συμβουλευτικό ευρύτερης συμμετοχής όργανο ή επιτροπή.

Επίσης, είναι अपαράδεκτο ένας οργανισμός που θα λειτουργεί περίπου ως μια γενική διεύθυνση, να μην εφαρμόζει τις κείμενες διατάξεις, το νομοθετικό πλαίσιο για τα θέματα προσωπικού, της προσλήψεως κλπ., τα θέματα ανάθεσης έργων, υπηρεσιών και προμηθειών στον ιδιωτικό τομέα κλπ., όπως τα άρθρα 14 και 15 καθορίζουν.

Για όλους αυτούς τους λόγους, εμείς καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο. Όμως θα ήθελα εδώ επιπρόσθετα να επικαλεστώ και τη θέση της ΚΕΔΚΕ, η οποία διαμαρτύρεται έντονα.

Κύριε Υπουργέ, δεν εκλήθησαν οι φορείς. Η ΚΕΔΚΕ δηλώνει την κατηγορηματική της αντίθεση στο προτεινόμενο σχέδιο νόμου που αφορά την ίδρυση αυτού του κεντρικού φορέα με την αποκλειστική ευθύνη επεξεργασίας προτάσεων και στόχων για το εθελοντικό κίνημα της χώρας μας και τούτο διότι η αυτοδιοίκηση είναι αυτή που θα έχει τον κύριο και καθοριστικό ρόλο. Και εδώ πρέπει να πούμε ότι δεν εκλήθησαν καν οι φορείς, ούτε η αυτοδιοίκηση, ούτε άλλοι φορείς στην επιτροπή για να εκφράσουν αυτές τις απόψεις. Και νομίζω ότι αυτό είναι ένα μειονέκτημα. Είναι επιτακτική ανάγκη να ενεργοποιηθεί η αυτοδιοίκηση μαζί με τους πολίτες. Είναι ο πιο κοντινός θεσμός προς τους πολίτες, που είναι σε άμεση επαφή μαζί τους. Βέβαια, όπως είπαμε, όλα αυτά θα έχουν συνέχεια. Οι εθελοντές υπάρχουν, μπορούμε να τους ενισχύσουμε. Πάρα πολλοί είναι αφανείς, είναι άσημοι, ακολουθούν το αναφερόμενο στη Γραφή, το «μη γνώτω η δεξιά σου τι ποιεί η αριστερά σου», αν και η Δεξιά πάντα γνώριζε τι ποιεί η Αριστερά σ' αυτόν τον τόπο και καμιά φορά χρησιμοποιούσε και εθελοντές για να το γνωρίζει καλύτερα.

Ευχαριστώ.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Το λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Κιλτίδης.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΙΛΤΙΔΗΣ: Αγαπητοί συνάδελφοι, θεωρώ υποχρέωσή μου να δηλώσω εξ αρχής ότι είμαι ιδιαίτερα ικανοποιημένος που συμμετείχα και στη διαδικασία συζήτησης στην επιτροπή σ' ένα νομοσχέδιο που τα χαρακτηριστικά του είναι και διαχρονικά και, όπως συνηθίζεται τον τελευταίο καιρό, συναινετικά. Είμαι ικανοποιημένος γιατί το φέρνει αυτό το νομοσχέδιο η Κυβέρνηση, την οποία υποστηρίζω και στηρίζω. Και είμαι ιδιαίτερα ικανοποιημένος, διότι στη συζήτηση που διεξήχθη στην αρμόδια Επιτροπή Μορφωτικών Υποθέσεων, η εισηγήτριά μας, πιστεύω ότι ελάμπρυνε αυτό το νομοσχέδιο με τη φιλοσοφική της ενατένιση.

Όσοι συμμετείχαμε εκεί, αγαπητοί συνάδελφοι, νομίζω ότι έχουμε μια υποχρέωση να ξεκαθαρίσουμε ορισμένα πράγματα. Ο κοινοβουλευτισμός επιβάλλει τη διαφοροποίηση κομματικής, γι' αυτό και υφίστανται τα κόμματα. Δεν κομματικοποιεί όμως τις δράσεις, αγαπητοί συνάδελφοι, των πολιτών.

Επομένως σε ένα νομοσχέδιο που έχουμε να διαπραγματευτούμε δράσεις πολιτών, θα έπρεπε να έχουμε συναινετικό πνεύμα.

Δεν είμαι θιασώτης ούτε λαϊκίζω περί συναινεσεως ποτέ, γιατί γνωρίζω σε ποια παράταξη και σε ποιο κόμμα ανήκω. Αλλά για τις δράσεις των πολιτών δεν έχει δικαίωμα κανένας να μονοπωλεί ούτε την αφετηρία τους ούτε την αναφορά τους.

Έτσι, αγαπητοί συνάδελφοι, πρέπει να ξεκαθαρίσουμε και κάτι άλλο. Να διαβάζουμε τα νομοσχέδια. Τι λέει ο τίτλος του νομοσχεδίου: «Οργανισμός Εθελοντισμού «ΕΡΓΟ ΠΟΛΙΤΩΝ»».

Και εγώ ξέρετε με σκεπτικισμό διάβασα στην αρχή. Μάλιστα με προσοχή άκουσα και τις αιτιάσεις του αγαπητού συναδέλφου του κ. Κοσιώνη, οι οποίες δεν είναι για να τις πετάξει κανείς στο καλάθι των αχρήστων. Έχουν τη διαχρονική τους αξία στο φιλοσοφικό γίγνεσθαι μέσα στην κοινωνία.

Όμως, μιλάει για έργο πολιτών. Έργο πολιτών δεν σημαίνει απαραίτητα μόνο έργο με την απόλυτη έννοια του εθελοντισμού. Είναι κι εκείνη η δράση που μπορεί να έχει εθελοντικό χαρακτήρα, αλλά μπαίνει σε μία κρατική υπόσταση, όπως είναι η Τοπική Αυτοδιοίκηση. Μήπως δεν ενθυμείσθε τη λεγόμενη προσωπική εργασία που ζήσαμε στα χωριά μας; Δεν ήταν εθελοντική; Δεν ήταν όμως μέσα στο κοινοτικό πλαίσιο δράσης της κοινότητας;

Επομένως ο οργανισμός αυτός που συστήνεται από το

Υπουργείο Πολιτισμού ονομάζεται «ΕΡΓΟ ΠΟΛΙΤΩΝ» και μέσα στους στόχους και στους σκοπούς του, αν διαβάσετε, δεν λέει μόνο για αμιγώς εθελοντική δράση. Συντονίζει τις δράσεις της Τοπικής Αυτοδιοίκησης που έχουν, όπως είπε ο συνάδελφος κ. Λεβέντης, και τμήματα αιμοδοσίας, που έχουν, αν θέλετε, και εθελοντικά τμήματα περιβαλλοντολογικής διαστάσεως. Έχει ένα ευρύτερο πνεύμα αυτός ο οργανισμός που συστήνεται και είναι και νομικό πρόσωπο ιδιωτικού δικαίου.

Είχα κι εγώ την ένστασή μου μέσα στην επιτροπή -και ευτυχώς λύθηκε- ότι γι' αυτό υπάγεται απευθείας στον Υπουργό Πολιτισμού, διότι σηματοδοτείται ακόμη καλύτερα αυτός ο οργανισμός ιδιωτικού δικαίου, όπως και ο ΟΚΑΝΑ, αγαπητοί συνάδελφοι, που είναι οργανισμός ιδιωτικού δικαίου και υπάγεται απευθείας στον Υπουργό Υγείας και εποπτεύεται. Έτσι, λοιπόν, νομίζουμε ότι πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ορισμένα πράγματα γύρω από το νομοσχέδιο.

Είχα και μία άλλη ένσταση -και το ομολογώ- και στη συζήτηση στην επιτροπή και σήμερα στην Ολομέλεια -γιατί είναι πάρα πολλοί συνάδελφοι που δεν συμμετείχαν- δηλαδή για ποιο λόγο στο διοικητικό οργανόγραμμα να μπει τμήμα εθελοντισμού. Όμως, όταν μελέτησα σε βάθος το νομοσχέδιο και άκουσα τη συζήτηση και τις απαντήσεις του Υπουργού, πείστηκα ότι βεβαίως χρειάζεται αμιγώς ένα τμήμα εθελοντισμού από τα τέσσερα που προβλέπονται στο διοικητικό οργανόγραμμα διότι αυτό το αμιγώς τμήμα εθελοντισμού πρέπει να αναλάβει και τα δύσκολα, αγαπητοί συνάδελφοι.

Ο ομιλών, αγαπητοί συνάδελφοι, έχει ξεκαθαρισμένη πολιτική ιδεολογική τοποθέτηση. Είμαι θιασώτης του συγκροτημένου και συντεταγμένου κράτους και βεβαίως και πολιτισμικό επίκεντρο που έχει διαμορφωθεί στον τόπο μας διαχρονικά. Αυτό, όμως, αγαπητοί συνάδελφοι, δεν σημαίνει ότι πρέπει να ακυρώσω τη φιλανθρωπία που πάντοτε με σκεπτικισμό την έβλεπα να αναπτύσσεται. Όσο και αν φανεί περιεργό -γι' αυτό και είπα ότι δεν είναι για πέταμα οι απόψεις που ακούστηκαν από το συνάδελφο κ. Κοσιώνη- όπου περισσεύει η φιλανθρωπία, κάποιος πρέπει να έχει το σκεπτικισμό μήπως είναι ελλειμματικό το κράτος στις δράσεις του και περισσεύει η φιλανθρωπία των πολιτών.

Δεν πρέπει κανείς να κρύψει, αγαπητοί συνάδελφοι, ότι ο εθελοντισμός τα τελευταία χρόνια, όπως και πολλά άλλα πράγματα στην πατρίδα μας που έχασαν το περιεχόμενό τους και έμεινε το περιτύλιγμα, το δήθεν και πολλές φορές το τίποτα, πήρε το χαρακτήρα του εύκολου, εκεί που υπάρχει ο εντυπωσιασμός, εκεί που υπάρχει η προβολή. Είδατε κανέναν εθελοντή να ασχολείται με τη σκληρή διάσταση των ναρκωτικών, αγαπητοί συνάδελφοι;

Επομένως και από την παράταξή μας υπάρχει ο σκεπτικισμός, αλλά θεωρούμε ότι πρέπει όλοι να συμμετάσχουμε σ' αυτήν την προσπάθεια όπου έτυχε η χρονική συγκυρία να διαμορφωθεί αυτό το νομοσχέδιο από τη δική μας Κυβέρνηση.

Έτσι, λοιπόν, θέλω να θυμίσω και βεβαίως να συμβάλω στην περαιτέρω διαμόρφωση και του νομοσχεδίου, αλλά και των δράσεών του μελλοντικά με κάποιες ιδέες. Θέλω να πω ότι εφόσον κανένας δεν πρέπει ούτε να κομματικοποιεί ούτε να ενστερνίζεται και να αλλοτριώνει δράσεις πολιτών, αγαπητοί συνάδελφοι, διαχρονικά εμφανίστηκε στην πατρίδα μας η εθελοντική δράση με οποιαδήποτε ονομασία και στον Ερυθρό Σταυρό. Προσέξτε: Ο Ερυθρός Σταυρός που ξεκίνησε με εντελώς εθελοντικές δράσεις και συνεισφορές, πήρε και κρατική δομή βήμα-βήμα στα χρόνια που πέρασαν.

Αυτό με κάνει προσωπικά με την αυτόνομή μου βουλευτική παρουσία και όχι την εντεταγμένη απλώς σ' ένα κόμμα, να υποστηρίζω την αναγκαιότητα αυτού του νομοσχεδίου γιατί ο εθελοντισμός, όπως το παράδειγμα του Ερυθρού Σταυρού, όπως τα παραδείγματα της αιμοδοσίας που αναφέρθηκαν, βήμα-βήμα πήραν και κρατικές διαστάσεις.

Και βεβαίως πρέπει να οργανωθούν σε ένα νομικό πρόσωπο ιδιωτικού ή δημοσίου δικαίου που να εποπτεύεται. Και δεν σημαίνει απαραίτητως ότι όλα κομματικοποιούνται από την εκάστοτε κυβέρνηση όταν οι δράσεις είναι αυτές που χαρακτηρίζουν τι αποτέλεσμα θα έρθει και ποιο χαρακτήρα έχει η κάθε

δράση, αγαπητοί συνάδελφοι.

Κύριε Υπουργέ, πιστεύω ότι ήρθε η ώρα να μπορούμε ξανά στα δύσκολα στην πατρίδα μας, ότι αυτό το σχέδιο νόμου έχει να ωφελήσει την πατρίδα μας στην αναδιάταξη, ανασύνθεση όλων αυτών των εν πολλοίς άναρχων κινήσεων που εμφανίστηκαν με εθελοντικό χαρακτήρα. Πάνω απ' όλα, όμως, θα δια φωτίσει την ελληνική κοινωνία που έχει κίτταρα τα οποία βρίσκονται σε λήθαργο, θα τα ξυπνήσει και θα τα βάλει να ασχοληθούν με τα δύσκολα, με τη φτώχεια, με τα ναρκωτικά, με τις δράσεις για το περιβάλλον, εκεί που δεν υπάρχει η δημοσιότητα, υπάρχει πόνος, κόπος, για να ωφελήσουμε την πατρίδα μας και το λαό της.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Ο συνάδελφος κ. Γείτονας έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, να ξεκινήσω, σε σχέση με την πρόταση και την πρωτοβουλία της Κυβέρνησης, με μία γενική παρατήρηση.

Φοβάμαι πως η κοινωνία των πολιτών έχει αποκτήσει τέτοια δυναμική, κινείται με τέτοιες ταχύτητες που καλά θα κάνει η αντιπροσωπευτική πολιτική, αυτή που εκφράζουμε όλοι εμείς, να συντονίσει το βηματισμό της και όχι να επιχειρήσει με τον οποιονδήποτε τρόπο να τη χειραγωγήσει ή να την ελέγξει. Και θα το εξηγήσω, στη συνέχεια κύριε Υπουργέ.

Ο κύριος Πρωθυπουργός ανέλαβε προσωπικά το Υπουργείο Πολιτισμού για να σηματοδοτήσει, όπως ειπώθηκε τότε, το ενδιαφέρον, την υψηλή προτεραιότητα που δίνει η Κυβέρνηση στα θέματα του πολιτισμού. Δεκαοκτώ μήνες μετά το έργο της Κυβέρνησης και στο χώρο του πολιτισμού είναι από πεινχρό έως αρνητικό. Και πιστεύω ότι δεν θα είναι περήφανος ούτε ο κύριος Πρωθυπουργός ούτε η Κυβέρνηση και για τα συνολικά πεπραγμένα και γι' αυτό το νομοσχέδιο.

Για τα πεπραγμένα δεν θα επεκταθώ. Θέλω να πω μόνο και να θυμίσω ότι μιλούσατε για ανάπτυξη της πολιτιστικής κληρονομιάς, και τώρα υποβαθμίζεται, μιλούσατε για πνευματικό κόσμο, κύριε Υπουργέ, που θα έρθει στο προσκήνιο, αλλά στο προσκήνιο βλέπουμε μόνο κομματική γραφειοκρατία στο Υπουργείο Πολιτισμού, όπως επίσης μιλούσατε για γρήγορη ανάπτυξη των ολυμπιακών εγκαταστάσεων και τώρα μόλις έγιναν οι πρώτες τρεις διακηρύξεις.

Θέλω να τονίσω εδώ -τα είχα επισημάνει κατά τη συζήτηση του σχετικού νομοσχεδίου- παρ' όλο που δεν είναι εδώ η κυρία Αναπληρωτής Υπουργός, ότι άρχισαν οι εμπλοκές, άρχισαν να ανακύπτουν θέματα αδιαφάνειας. Και απαιτούμε πλήρη διαφάνεια. Είχα πει τότε, όταν συζητιόταν το νομοσχέδιο, ότι θα τα βρούμε μπροστά μας.

Το νομοσχέδιο, λοιπόν, είναι μία ακόμα επιβεβαίωση του τρόπου που λειτουργείτε ως Κυβέρνηση. Νομοθετείτε με μία προχειρότητα, εν προκειμένω απαράδεκτη, στο πεδίο του εθελοντισμού που έχει σχέση με την κοινωνία των πολιτών, την αυτόβουλη συλλογική δράση. Γιατί υπάρχει προχειρότητα; Πρώτον δεν κάνατε διάλογο με κανέναν και θα επανέλθω σ' αυτό.

Δεύτερον, όσον αφορά τις διατυπώσεις -δεν θέλω να επεκταθώ, έχει υπογράψει τα κείμενα ο κύριος Πρωθυπουργός- θέλω να πω μόνο το εξής: Οι άστοχες, αδόκιμες διατυπώσεις στην εισηγητική έκθεση δείχνουν ασυγχώρητη προχειρότητα.

Τρίτον, μας είπατε προηγουμένως ότι το νομοσχέδιο το υπογράφει ο Πρωθυπουργός. Υπογράφει ο Πρωθυπουργός ως Υπουργός Πολιτισμού. Αν ήταν έτσι να καλύπτει όλους, δεν θα χρειαζόταν να υπογράψει ούτε ο κ. Σιούφας. Είναι δυνατόν όμως ένα νομοσχέδιο για τον εθελοντισμό να μην υπογράφει η Υπουργός Παιδείας; Αν πάμε να καλλιεργήσουμε την ιδέα του εθελοντισμού, να αναπτύξουμε την ιδέα, δεν είναι αυτό πρώτη δουλειά του συστήματος παιδείας;

Εγώ, πέραν της προχειρότητας, πιστεύω το εξής: Είναι σίγουρο ότι η ιδεολογία και η πολιτική σας λίγη σχέση έχει με τις συλλογικές αξίες.

Κύριε Υπουργέ, ο ατομικισμός -λέτε λάθος στην έκθεση «η

ατομική ευθύνη»- που διαπιστώνετε στην εισηγητική έκθεση ως κυρίαρχη κοινωνική τάση, θα πρέπει να ξέρετε κι εσείς προσωπικά, που προέρχεστε από χώρους αριστερούς, ότι είναι αποτέλεσμα μιας επικρατούσας συντηρητικής λογικής -παγκοσμίως, δεν αναφέρομαι μόνο στην Ελλάδα- την οποία κι εσείς υπηρετείτε με την πολιτική σας. Συντηρητικής λογικής που ουσιαστικά θεοποιεί τον ανταγωνισμό, αμβλύνει τη συλλογικότητα και μέσα από την ανασφάλεια που δημιουργεί κλείνει το άτομο και τις ομάδες στο «καβούκι» τους. «Ο θάνατός σου, η ζωή μου». Η Κυβέρνηση, λοιπόν, σήμερα εισηγείται ουσιαστικά όχι ένα θεσμικό πλαίσιο, αλλά ένα καταστατικό ενός γραφειοκρατικού κρατικού οργανισμού, κομμένου και ραμμένου στα μέτρα της. Γι' αυτό σας λέμε ότι επιχειρείτε χειραγωγήση του εθελοντισμού.

Στο λίγο χρόνο που έχω επί της αρχής και μετά από όσα είπατε η εισηγήτριά μας στην πράγματι τεκμηριωμένη εισήγηση της, θα κάνω τρεις επισημάνσεις και μία πρόταση.

Επισημάνση πρώτη: Επανερχομαι στο θέμα του διαλόγου. Ξέρουμε την πάγια τακτική της Κυβέρνησής σας: Δεν θέλετε να διαλέγεστε. Φοβάστε ίσως το διάλογο, είναι το σύνδρομο του αυταρχισμού. Αλλά στην προκειμένη περίπτωση, που πρωτίστως και κυρίως είναι θέμα της κοινωνία, αφορά κοινωνικές πρωτοβουλίες, οι σχετικοί φορείς και οργανώσεις έπρεπε να έχουν τον πρώτο λόγο.

Εγώ δεν ήμουν στην επιτροπή γιατί δεν είμαι στο Τμήμα, κύριε Υφυπουργέ, αλλά διάβασα στα Πρακτικά ότι είπατε εκ των υστέρων θα κάνετε μια ημερίδα. Κατόπιν εορτής. Νομοθετείτε και στην προκειμένη περίπτωση ερήμην και για λογαριασμό της κοινωνίας.

Επισημάνση δεύτερη: Η Κυβέρνηση με το νομοσχέδιο φαίνεται ότι αγνοεί ή θέλει να αγνοήσει όλη την υπάρχουσα νομική και πραγματική κατάσταση στο χώρο του εθελοντισμού. Υπάρχει ανεπτυγμένο κίνημα.

ΕΛΙΣΑΒΕΤ ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ: Όχι;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΙΤΟΝΑΣ: Δεν αναφέρομαι στο τι είπατε εσείς. Αναφέρομαι στο τι λέει το νομοσχέδιο. Θα έρθω και σε σας που μας επικρίνατε για το «όχι» που λέμε, και πιστεύω να σας πείσω να πείτε κι εσείς «όχι».

Υπάρχουν και λειτουργούν εθελοντικές οργανώσεις. Κορυφαία ήταν η δράση των εθελοντών στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Όσον αφορά το νομικό πλαίσιο, θέλω να θυμίσω τον πρώτο ουσιαστικό νόμο, τον 2646/98, με το άρθρο 12, που είχα την τιμή ως Υπουργός Υγείας και Πρόνοιας να φέρω για τις εθελοντικές δράσεις, στο χώρο της πρόνοιας για τα θέματα κοινωνικής αλληλεγγύης. Είναι βέβαια και οι υπόλοιποι νόμοι, στους οποίους αναφέρθηκε η εισηγήτριά μας. Πιστεύω όμως ότι αγνοήθηκε όλη αυτή η πραγματικότητα. Και δημιουργείτε την αίσθηση ότι γίνεται παρθενογένεση.

Τρίτη επισημάνση: Δεν θα επεκταθώ στην αξία του εθελοντισμού. Αναφέρθηκαν οι συνάδελφοι. Νομίζω άλλωστε ότι κομίζουμε γλαύκα εις Αθήνας. Εκείνο που θέλω να πω είναι ότι κανένας -ούτε εγώ- δεν αμφισβητεί την ανάγκη μιας νομοθετικής πρωτοβουλίας σε σχέση με τον εθελοντισμό. Υπάρχουν νέες τάσεις, σύγχρονες διεθνείς τάσεις, νέα πραγματικότητα στην Ελλάδα. Υπάρχουν, όπως αναφέρθηκε, τα σχετικά ψηφίσματα του ΟΗΕ και των άλλων διεθνών οργανισμών. Η διαφωνία μας, λοιπόν, δεν είναι εδώ.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Η διαφωνία μας είναι στον τρόπο που το αντιμετωπίζετε. Μια «κρατικοκομματική» λογική, επικρατεί στο νομοσχέδιο. Κρατισμός και κομματισμός όμως έχουν διαζύγιο με τον εθελοντισμό. Δεν πάνε μαζί. Το θέμα του εθελοντισμού δεν μπορεί να μπει σε κρατικά καλούπια, σε ασφυκτικό πλαίσιο. Βασίζεται στην αυτόβουλη συμμετοχή, την αυτοοργάνωση, την ελευθερία, την κοινή θέληση των πολιτών να προσφέρουν για κάλυψη αναγκών του συνόλου. Αντί πλαισίου ρυθμίσεων, που θα αναβαθμίζουν την ιδέα του εθελοντισμού, θα διευκολύνουν την προώθηση της ιδέας, καθώς και τη στήριξη του εθελοντικού κινήματος, επιχειρείτε με τον οργανισμό που συστήνετε να ελέγξετε το πεδίο του

εθελοντισμού από την κορυφή του κράτους.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Σε ποιο άρθρο το βλέπετε αυτό;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΓΕΪΤΟΝΑΣ: Αυτή είναι, κυρία Παπαδημητρίου, η ριζική διαφωνία μας. Είναι θέμα φιλοσοφίας. Δημιουργείτε έναν ακόμα φορέα, παρά τα όσα έχετε πει, με ασάφειες ως προς το χαρακτήρα και ρόλο, με στελέχη που διορίζονται κατά παρέκκλιση των διαδικασιών του ΑΣΕΠ με υψηλό κόστος. Επομένως δεν μπορούμε να συμφωνήσουμε με τη λογική και την πρότασή σας.

Κι επειδή μας προκάλεσε -με την καλή έννοια- η εισηγήτρια της Νέας Δημοκρατίας και λέω κι εγώ «όχι» στο νομοσχέδιο, να σας πω το εξής: Εγώ πιστεύω ότι ύστερα απ' αυτά που είπατε εσείς, κυρία Παπαδημητρίου, για τους στόχους που πρέπει να βάλουμε σε σχέση με την προώθηση του εθελοντισμού, είσατε η πρώτη, που θα έπρεπε να πείτε «όχι» σ' αυτό το συγκεκριμένο νομοσχέδιο. Αλλιώς είστε σε αντίφαση. Εμείς στο ΠΑΣΟΚ έχουμε διαφορετική φιλοσοφία και πρόταση για τον εθελοντισμό, η οποία αναπτύχθηκε από την εισηγήτριά μας.

Πηγάει, αν θέλετε, από την ιδεολογία μας για την κοινωνική αλληλεγγύη και συλλογικότητα και από την πίστη μας για το ρόλο της κοινωνίας των πολιτών. Θέλουμε αδέσμευτο εθελοντικό κίνημα, χωρίς κρατική χειραγώγηση.

Πιστεύουμε, έτσι, ότι το οικοδόμημα χτίζεται από τη βάση και όχι ανάποδα. Δεν καπελώνεται. Στοχεύουμε στην ανάπτυξη του δικτύου δημοτικών εθελοντικών οργανώσεων. Πιστεύουμε στη διαβούλευση με όλους τους φορείς και τέλος πιστεύουμε ότι χρειαζόμαστε ένα νόμο-πλαίσιο, που θα βάζει ξεκάθαρα τις αρχές και τους στόχους και θα δημιουργεί με τις διατάξεις του το απαραίτητο ευνοϊκό περιβάλλον για την ανάπτυξη και ακώλυτη δράση του κινήματος του εθελοντισμού.

Ελάτε σ' αυτήν την πρότασή μας να πούμε όλοι ναι.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Ιωάννης Τραγάκης): Ευχαριστούμε πολύ, κύριε συνάδελφε.

Η κ. Βούλτεψη έχει το λόγο.

ΣΟΦΙΑ ΒΟΥΛΤΕΨΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Θέλω και εγώ με τη σειρά μου, αν και δεν το συνηθίζω, να συγχαρώ την εισηγήτριά μας κ. Έλσα Παπαδημητρίου, γιατί σε τέτοια νομοσχέδια δεν αρκεί η τεχνοκρατική ικανότητα και η πολιτική δεξιοτέλεια, αλλά χρειάζεται και αυτό που έλεγε ο Ζαμνέτας, «ψυχούλα» δηλαδή, και βγήκε αυτό από την εργασία της.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, ο Τζώρτζ Όργουελ φοβόταν αυτούς που θα μας απαγόρευαν την πληροφόρηση. Ο Χάξεϊ φοβόταν αυτούς που θα πληροφορούσαν τόσο πολύ, ώστε να καταντήσουμε άτομα παθητικά και εγωιστικά. Αποδείχθηκε πως είχε δίκιο ο Χάξεϊ και οι αντιδράσεις σ' αυτήν την κατάσταση απάθειας οι περισσότερες χώρες της Ευρώπης και του κόσμου εγκαίρως φρόντισαν να στρέψουν τους πολίτες τους προς τη συμμετοχή και τον εθελοντισμό.

Στην Ελλάδα και σ' αυτόν τον τομέα έχουμε μείνει πίσω, στην Ελλάδα του Αριστοτέλη, ο οποίος πίστευε ότι η δημοκρατία πρέπει να είναι πλήρως συμμετοχική και να αποβλέπει στο κοινό καλό. Στην Ελλάδα όταν ακούγεται η λέξη «εθελοντισμός», το μυαλό όλων πηγαίνει στο κίνημα που αναπτύχθηκε κατά τη διάρκεια των περσινών Ολυμπιακών Αγώνων. Προηγούμενος, και φοβούμαι και μετά, βρισκόμασταν στο μηδέν.

Προσωπικά, επειδή ακούστηκε αυτό το επιχείρημα, πιστεύω ότι το περσινό φαινόμενο ήταν κάτι το στιγμιαίο, αποτέλεσμα πρόσκαιρου ενθουσιασμού. Δεν έχει προλάβει να καταγραφεί στη συλλογική μνήμη -άλλωστε, για να εμπεδωθεί μία καινούργια ιδέα χρειάζεται μια γενιά- και επομένως έχει πολύ μεγάλη σημασία το τι θα πράξουμε από εδώ και πέρα, αλλιώς εκείνο το αποτέλεσμα θα εξανεμιστεί.

Άκουσα μάλιστα την εισηγήτρια της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης να λέει ότι ακριβώς επειδή υπήρξε αυτό το περσινό κίνημα, δεν χρειάζονται να ρυθμιστεί τίποτε τώρα. Πιστεύω ότι αυτό πρέπει να το σκεφτούμε δύο και τρεις φορές, γιατί εάν δούμε τα στοιχεία εκείνης της περιόδου, θα δούμε, για παρά-

δειγμα, ότι η συμμετοχή των δημοσίων υπαλλήλων ήταν σχεδόν μηδενική. Υπήρχαν Υπουργεία χιλιάδων απασχολουμένων, όπου ως εθελοντής συμμετείχε ένας. Άρα, λοιπόν, το κίνημα του εθελοντισμού δεν μπορεί να αγκαλιάζει μόνο εκείνους οι οποίοι δεν αισθάνονται αυτό το οποίο θέλουμε να καταπολεμήσουμε, δηλαδή, ότι βολευτήκαμε και δεν χρειάζεται να κάνουμε κάτι παραπάνω.

Για να εμπεδωθεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η ιδέα του εθελοντισμού, πρέπει προηγουμένως να ξεριζωθεί η νοοτροπία του βολέματος, του «ζήσε και άσε τους άλλους να πεθάνουν», του «να χωθώ εγώ κάπου να αράξω και ας πάνε οι άλλοι να πνιγούν». Γι' αυτό και πιστεύω ότι κάθε άλλο παρά τυχαία ο Πρωθυπουργός και Υπουργός Πολιτισμού, συνεπικουρούμενος από την πολιτική ηγεσία του Υπουργείου και τον παριστάμενο Υφυπουργό κ. Τατούλη, πήρε αυτήν την πρωτοβουλία για το νομοσχέδιο που συζητούμε σήμερα. Η πρωτοβουλία συνδέεται περισσότερο με την ανάγκη να ξεριζωθεί αυτή η νοοτροπία και ελάχιστα -σχεδόν καθόλου- με την πρόθεση να απαλλαγεί το κοινωνικό κράτος από τις υποχρεώσεις του. Κατά τη γνώμη μου πολιτισμός δεν είναι τα διάφορα κλαδικά αιτήματα, οι χρηματοδοτήσεις, ο αγώνας δρόμου για τις καρέκλες. Πολιτισμός είναι οι κοινές εμπειρίες που δίνουν νόημα στη ζωή και μέσα από τη συμμετοχή προσφέρονται στον εθελοντισμό.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η αρχαρχή του 21ου αιώνα βρήκε τον κόσμο μας φτιαγμένο από τεχνολογία, γυαλί και ατσάλι. Βρήκε τους ανθρώπους απομονωμένους και αποξενωμένους να απολαμβάνουν τη δικτύωσή τους και την ιδιότητα του υπηκόου αυτού του ιδιότυπου τηλεοπτικού καθεστώτος. Τους βρήκε να παλεύουν με τα κύματα της ψηφιακής δημοκρατίας, βροτηγμένους στην ευδαιμονία του υπερκαταναλωτισμού, αγωνιζόμενους για το τρίτο αυτοκίνητο και την τέταρτη τηλεόραση.

Χωρίστηκε έτσι ο κόσμος μας στα δύο: Από τη μια η νέα υπερτάξη, αυτό το ένα πέμπτο του πληθυσμού που μεταναστεύει στον κυβερνοχώρο και παγιδεύεται εκεί, και από την άλλη ένα νέο λούμπεν προλεταριάτο, αυτά τα υπόλοιπα τέσσερα πέμπτα του πληθυσμού, τα παγιδευμένα στον κόσμο των υλικών ελλείψεων. Το σιδηρούν παραπέτασμα παραχώρησε τη θέση του στο ψηφιακό παραπέτασμα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Β' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΟΥΡΛΑΣ**)

Ο Ιγκνάσιο Ραμονέ, ο γνωστός δημοσιογράφος, μίλησε για τον τυφώνα των φιλοδοξιών που δημιούργησε η τεχνολογική ουτοπία και ο Τζέρεμι Ρίφκιν στο βιβλίο του «Η νέα εποχή της πρόσβασης» έγραψε πως ολοένα και πιο πολύ η προσωπική ζωή μετατρέπεται σε μια σειρά από επί πληρωμή εμπειρίες. Ζούμε σ' έναν κόσμο όπου όλα πωλούνται και όλα αγοράζονται. Στο μέλλον θα αγοράζουμε διαφώτιση και παιχνίδια, θλίψη και χαρά. Τα ταξίδια, τα θεματικά πάρκα, η καλή σωματική φόρμα, η μόδα, τα σπορ ακόμη και οι κοινωνικοί σκοποί μετατρέπονται με ταχύ ρυθμό στον πυρήνα μιας οικονομίας που εμπορεύεται πολιτισμικούς πόρους και αυτό που όλοι επιδιώκουν για να πουλήσουν τα προϊόντα τους είναι η πρόσβαση στο χρόνο των ανθρώπων. Τον κόβουν σε κομματάκια, τον μετατρέπουν σε ψυχαγωγία, σε ενημέρωση, σε εικονική πραγματικότητα και ξαναπουλάνε στους ανθρώπους τον ίδιο τους τον ελεύθερο χρόνο. Αυτό δεν θα μπορούσε να συμβεί, αν οι άνθρωποι συνειδητοποιούσαν πόσο πολύτιμο είναι ο ελεύθερος χρόνος τους για τους ίδιους, για την ψυχική τους υγεία, για την πνευματική τους καλλιέργεια και για τους άλλους που έχουν την ανάγκη τους. Αυτό που έχει τη μεγαλύτερη αξία είναι ο χρήσιμος χρόνος των ανθρώπων και αυτό που επιδιώκεται με τη θεσμοθέτηση του εθελοντισμού είναι ο χρήσιμος χρόνος να είναι πραγματικά χρήσιμος και να αλλάξει επιτέλους αυτή η νοοτροπία του «ωχαδελφισμού» και της υπεράσπισης μικροσυμφερόντων.

Θέλω να κάνω μια-δύο παρατηρήσεις για τις μη κυβερνητικές οργανώσεις. Πιστεύω ότι όλα όσα έχουν έρθει στο φως τον τελευταίο καιρό και τα τελευταία χρόνια ακόμη και σε επίπεδο ΟΗΕ -δείτε τι έγινε με το σκάνδαλο του προγράμματος «Τρόφιμα αντί για πετρέλαιο»- έπρεπε να μας οδηγούν όλους στη σκέψη ότι αυτή η υπερβολική αυτονομία και αυτή η υπερβολική

ανεξαρτησία οδήγησε σ' αυτά τα φαινόμενα διαφθοράς και δεν ελέγχεται πλέον κανείς από πουθενά.

Εγώ θα ήμουν η τελευταία που θα κατηγορούσε τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, αλλά έχω φτάσει στο σημείο να είμαι και η τελευταία που τις υπερασπίζεται, γιατί στις αρχές του προηγούμενου αιώνα ήταν εκατόν πενήντα όλες-όλες και τώρα είναι χιλιάδες οι οργανώσεις σ' όλο τον κόσμο και ο κόσμος δεν έχει γίνει καλύτερος από τη δράση τους και δισεκατομμύρια ξοδεύονται -από ό,τι ξέρω- γι' αυτές τις οργανώσεις. Τους δίνουν τα Υπουργεία, τους δίνει το Υπουργείο Εξωτερικών, βλέπουμε κάτι απίθανες οργανώσεις, κανείς δεν λογοδοτεί πουθενά. Άρα, λοιπόν, και ο εθελοντισμός χρειάζεται να μπει κάτω από κάποιο έλεγχο, ώστε να μην είναι όλοι ασύδοτοι. Πιστεύω επίσης ότι, όταν μιλούμε για υψηλό κόστος όσον αφορά τη δημιουργία αυτού του οργανισμού, θα έπρεπε να σκεφτούμε τα δισεκατομμύρια, το υψηλό κόστος που σημαίνουν όλες αυτές οι οργανώσεις.

Βέβαια, κύριε Υπουργέ, εγώ, μόλις είδα το νομοσχέδιο και είδα ότι θα διορίζονται διοικητικά συμβούλια κλπ, είπα: «Νάτο, εδώ θα έχουμε πάλι πρόβλημα». Το λέω κάθε φορά. Το ΠΑΣΟΚ παθαίνει κάτι όταν ακούει για διορισμούς, θέλει όλες τις θέσεις, διαφωνεί για το ποιος θα διορίζει και τι και επομένως είναι πάλι ζήτημα το οποίο συζητούμε σ' αυτήν την Αίθουσα, ενώ έπρεπε να θεωρείται αυτονόητο.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε την κ. Βούλτεψη.

Έχω την τιμή να ανακοινώσω στο Τμήμα ότι οι Υπουργοί Εθνικής Παιδείας και Θρησκευμάτων, Εσωτερικών, Δημόσιας Διοίκησης και Αποκέντρωσης, Οικονομίας και Οικονομικών, Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, Εθνικής Άμυνας, Τουριστικής Ανάπτυξης, Δημόσιας Τάξης και Εμπορικής Ναυτιλίας κατέθεσαν σχέδιο νόμου: «Ρύθμιση θεμάτων Ανώτατης Πανεπιστημιακής και Τεχνολογικής Εκπαίδευσης και λοιπές διατάξεις».

Παραπέμπεται στην αρμόδια Διαρκή Επιτροπή.

Τον λόγο έχει η κ. Αικατερίνη Περλεπέ-Σηφουνάκη.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΕΡΛΕΠΕ-ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ: Ευχαριστώ, κύριε Πρόεδρε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, η Κυβέρνηση με το πρόσημα της οργάνωσης του εθελοντικού κινήματος στη χώρα μας επιχειρεί με το παρόν σχέδιο νόμου να ελέγξει το κίνημα αυτό, να το χειραγωγήσει, να το κατευθύνει και τελικά να το οικειοποιηθεί προς όφελός της, στο βαθμό βέβαια που δεν θα καταφέρει να το συρρικνώσει και να το αδρανοποιήσει.

Εδώ βλέπουμε ότι οι θιασώτες του φιλελευθερισμού και της αντίληψης ότι όλα στην αγορά πρέπει να κινούνται αυθόρμητα και ανεπηρέαστα, όταν πρόκειται για κοινωνικά κινήματα, γιατί περί αυτού πρόκειται, τότε μεταμορφώνονται σε κρατιστές παλαιάς κοπής.

Υποδούμενοι τους θεματοφύλακες της κοινωνικής συνοχής, νομοθετούν κάτι το οποίο κανένας βέβαια δεν το ζήτησε και εννοώ τους ενδιαφερόμενους, αυτούς τους ίδιους τους εθελοντές και γενικότερα τα μέλη της κοινωνίας μας.

Είναι λυπηρό για την ίδια την κοινωνία να αντιλαμβάνεται ότι όταν πάει να αρθρώσει έναν καινούργιο νόμο, να συγκροτήσει τη στάση της στην πραγματικότητα της εποχής που ζούμε σε μια νέα βάση, να αυτοπραστατευτεί και να αυτενεργήσει απαντώντας έμπρακτα στις θωρίες περί ατομικής στάσης των μελών της, να βλέπει ότι οι μηχανισμοί της εξουσίας και του κράτους βρίσκονται πανταχού παρόντες, έτοιμοι να ακυρώσουν και να μπλοκάρουν τη διάθεση αυτή των πολιτών.

Εμείς ως ΠΑΣΟΚ έχουμε την αντίληψη ότι ο εθελοντισμός αποτελεί την πεμπουσία της ελεύθερης επιλογής και αυτοργάνωσης των πολιτών, οι οποίοι με δική τους βούληση αποφασίζουν να ενεργοποιηθούν και να προσφέρουν ανιδιοτελώς βέβαια τις υπηρεσίες τους για την κάλυψη αναγκών που προκύπτουν κυρίως σε τοπικό κοινωνικό επίπεδο αλλά και σε άλλα πεδία μεγαλύτερης έκτασης που αφορούν πανανθρώπινα ζητούμενα προς αντιμετώπιση. Η αντίληψή μας πρεσβεύει τη δημιουργία μιας κουλτούρας εθελοντικής προσφοράς που θα

στηρίζεται στην αλληλεγγύη πέρα και μακριά από κάθε τύπου κρατικές παρεμβάσεις. Πρόκειται για τη στάση εκείνη που πιστεύει στην κίνηση των πολιτών και όχι στην κίνηση του κράτους.

Το σχέδιο νόμου που καταθέσατε κινείται ακριβώς στην αντίθετη λογική. Αντί το Υπουργείο Πολιτισμού να επιδιώξει να θέσει κανόνες που θα ρυθμίζουν τις σχέσεις τους με τις οργανώσεις των πολιτών, επιδιώκει να φτιάξει ένα όργανο θνησιγενές, όπως είπαν οι περισσότεροι συνάδελφοι, που να ελέγχει και να καθοδηγεί αυτές τις οργανώσεις.

Στο συγκεκριμένο νομοσχέδιο προσπερνούνται χωρίς την παραμικρή αναφορά, όλες οι δεσμεύσεις που συνεπάγονται τη νομιμότητα στις σχέσεις κράτους και εθελοντισμού και τελικά εισάγεται μια πρακτική πρωτόγνωρη για τα ευρωπαϊκά δεδομένα, αυτή της δημιουργίας ενός οργανισμού.

Αυτός ο οργανισμός στην ουσία θα παίζει ρόλο διαμεσολαβητή στην ανάπτυξη πελατειακών σχέσεων του εκάστοτε Υπουργού με τις οργανώσεις της κοινωνίας των πολιτών, τις οποίες βέβαια θα αναλαμβάνει να ενισχύσει επιλεκτικά και με αδιαφανή κριτήρια, στοχεύοντας προφανώς στην πρόσδεσή τους στο κρατικό και κομματικό άρμα.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Πού το είδατε αυτό στο νομοσχέδιο;

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Κύριε Υπουργέ, μπορείτε να παρέμβετε, εάν το ζητήσετε από το Προεδρείο και από τη συνάδελφο που αγορεύει.

Κυρία Περλεπέ, επιτρέπετε στον κύριο Υπουργό να παρέμβει;

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΕΡΛΕΠΕ-ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ: Κύριε Υπουργέ, φέρνετε ένα νομοσχέδιο προς ψήφιση που κανένας δεν σας ζήτησε να το φτιάξετε, αντί να δημιουργήσετε ένα θεσμικό πλαίσιο λειτουργίας, απλά για να ελέγχετε αυτές τις οργανώσεις.

Όσον αφορά στις σχέσεις αυτού του οργανισμού με την Τοπική Αυτοδιοίκηση, αυτές δεν περιγράφονται πουθενά, δηλαδή οι σχέσεις διασύνδεσης Τοπικής Αυτοδιοίκησης και Έργου Πολιτών, του οργανισμού που θέλετε να φτιάξετε.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Άρθρο 2 παράγραφος 2 εδάφιο 1.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ ΠΕΡΛΕΠΕ - ΣΗΦΟΥΝΑΚΗ: Είναι απόλυτα περιθωριοποιημένος ο ρόλος της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Εμείς θεωρούμε ότι η Τοπική Αυτοδιοίκηση τόσο σε επίπεδο δήμου όσο και σε επίπεδο νομού και περιφέρειας, θα πρέπει να αποτελεί τη βάση πάνω στην οποία θα στηριχθεί ο εθελοντισμός και ο πολιτισμός του. Μέσα σε αυτούς τους θεσμούς θα αναπτύσσεται η αλληλεγγύη και η προσφορά των πολιτών και για τους κοινούς σκοπούς και για το κοινό όφελος.

Αντί να προβλεφθεί ένα δίκτυο δημοτικών εθελοντικών οργανώσεων, η Νέα Δημοκρατία προσπαθεί να παραμερίσει πλήρως την Τοπική Αυτοδιοίκηση και να θέσει όλες αυτές τις εθελοντικές κινήσεις κάτω από τον έλεγχο του κράτους.

Το ΠΑΣΟΚ έχει την άποψη ότι η εθελοντική δράση πρέπει να συμπληρώνει και να υποβοηθά τις αξιόλογες προσπάθειες της πολιτείας και όχι να καλύπτει κενά, ελλείψεις και αδυναμίες των επίλογων της Κυβέρνησης.

Μέσα από αυτό το σχέδιο νόμου φαίνεται ότι η Νέα Δημοκρατία επιδιώκει να βρει στο πρόσωπο των εθελοντών τις φθηνές και οικονομικές λύσεις για να καλυφθούν κενές θέσεις εργασίας.

Όσον αφορά αυτόν κάθε αυτόν τον οργανισμό που πάτε να φτιάξετε, η ασάφειά του ως προς τις αρμοδιότητές του και ο γενικός του χαρακτήρας θα προκαλέσουν τεράστια προβλήματα μεταξύ των θεσμικών φορέων, οι οποίοι ήδη σχετίζονται και με τις εθελοντικές οργανώσεις αλλά και με τις μη κυβερνητικές οργανώσεις.

Οι προτάσεις που έχουμε διατυπώσει κινούνται σε τρία επίπεδα: Πρώτον, σε καθημερινές εθελοντικές δράσεις, που αφορούν κυρίως θέματα κοινωνικής αλληλεγγύης. Δεύτερον, σε εθελοντικές δράσεις σε περιόδους κρίσεων. Και τρίτον, σε δράσεις μη κυβερνητικών οργανώσεων.

Στο νομοσχέδιο της Νέας Δημοκρατίας δεν υπάρχουν τέτοι-οι άξονες και τέτοια πεδία. Αντίθετα κάτω από τη γενική διατύ-

πωση της έννοιας του εθελοντισμού φαίνεται ότι η Κυβέρνηση δεν ξέρει ή δεν θέλει να αναφερθεί συγκεκριμένα στην ουσία του ζητήματος. Το μόνο που την ενδιαφέρει είναι ο έλεγχος και η χειραγώγηση αλλά και το βόλεμα κάποιων «ημέτερων» στον οργανισμό εθελοντισμού γιατί θα υπάρξει διαφάνεια και αναξιοκρατία στις προσλήψεις των ανώτερων στελεχών.

Το μόρφωμα που πάτε να φτιάξετε θα κοστίζει 750.000 ευρώ μόνο σε μισθούς και μόνο στην αρχική του φάση γιατί στην πορεία σκέπτεστε να κάνετε και περιφερειακά γραφεία. Μόνο για το μισθό του προέδρου θα διατεθούν 5,5 χιλιάδες ευρώ μηνιαίως. Μ' αρέσει που κατά τα άλλα είπατε, κύριε Υπουργέ, ότι ο οργανισμός θα είναι ασκητικός. Μετά απ' αυτούς τους μισθούς όλοι θα θελήσουν να γίνουν ασκητές.

Η συγκεντρωτική λογική του νομοσχεδίου, η προσπάθεια καπελώματος του εθελοντικού κινήματος, η εσκεμμένη ασάφεια, η ηθελωμένη αοριστολογία για τον οργανισμό και η σκανδαλώδης ρύθμιση στην οργανική λειτουργία του μας οδηγεί στο να καταψηφίσουμε το νομοσχέδιο, θέλοντας να υπογραμμίσουμε μ' αυτή τη στάση μας την εκ διαμέτρου αντίθετη οπτική και φιλοσοφία μας. Το ίδιο το σχέδιο νόμου και τα άρθρα του θα περάσουν στη συνείδηση των πολιτών την άρση των αρχών και της ουσίας του εθελοντισμού. Εμείς σε καμία περίπτωση δεν θέλουμε να νομιμοποιήσουμε αυτήν τη στρέβλωση.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Η κυρία Κανελλοπούλου έχει το λόγο.

ΚΡΙΝΙΩ ΚΑΝΕΛΟΠΟΥΛΟΥ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επιτρέψτε μου να αναφερθώ κατ' αρχήν γενικότερα στην ιδέα του εθελοντισμού. Πέρνουμε από τη δεκαετία του 1970 και μετά τις καθεστωτικές αλλαγές και τις μεταβολές που είχαμε στην ανατολική Ευρώπη και στα Βαλκάνια συντελείται μία αλλαγή στην παγκόσμια σκέψη, μία στροφή προς τον άνθρωπο, τον άνθρωπο όχι σαν μια οικονομική μαρξιστική οντότητα αλλά ως συνειδησιακό ον. Την στροφή αυτήν την έχει κάνει αισθητή η αποτυχία των οικονομικών και φιλοσοφικών συστημάτων, η συνειδητοποίηση των ορίων της μονοδιάστατης ανάπτυξης και το δέος προς τον ξαφνικό οικολογικό κίνδυνο για τον πλανήτη.

Έτσι διαμορφώνονται οι συνθήκες μιας νέας εποχής. Διαγράφεται η τάση της απελευθέρωσης του ανθρώπου από τα δόγματα. Η σύγχρονη, η μεταμοντέρνα εποχή είναι πολυσυλλεκτική και τολμών να πω χαώδης. Ταυτόχρονα ζούμε και την αποτυχία του κοινωνικού κράτους αλλά και τη γενικότερη αποδυνάμωση της έννοιας του κράτους. Δεν πρόκειται για ατομισμό, κύριε Γείτονα. Στην πραγματικότητα εισάγεται μία νέα ποιότητα στην κοινωνική ζωή, όπου αποκτά προτεραιότητα το συνειδησιακό στοιχείο στις ανθρώπινες σχέσεις. Εισάγεται μία νέα μορφή ηθικής αλληλεγγύης. Μ' αυτή την αλλαγή αποκαθίσταται η κοινωνική ενότητα στην ανθρώπινη συμβίωση. Η ευημερία του καθενός εξαρτάται πλέον από την ευημερία του συνόλου. Διαμορφώνονται τάσεις μιας ενιαίας ανθρώπινης στάσης όχι πια προς το μεμονωμένο κράτος αλλά προς την ανθρώπινη κοινωνία ως διεθνούς διαχειρίστριας της ανθρώπινης μοίρας. Σφρηλατείται έτσι ένα νέο ανθρώπινο δικαίωμα αναγόμενο πλέον στην τρίτη γενιά των ανθρωπίνων δικαιωμάτων, το δικαίωμα στην ανθρώπινη αλληλεγγύη, το δικαίωμα στην ειρήνη, στην ανάπτυξη, στο περιβάλλον, στη συμμετοχή στην κοινή κληρονομιά της ανθρωπότητας, στους πόρους, στο δικαίωμα στη βοήθεια σε περίπτωση φυσικών καταστροφών, δικαίωμα που ανταποκρίνεται στο κοινό συμφέρον της ανθρώπινης επιβίωσης.

Ιστορικά ο εθελοντισμός πάντα υπήρχε -αυτό είναι δεδομένο- αν και ο απόλυτος ορισμός του είναι πολύ δύσκολος και αντίθετος με την πραγματική του έννοια. Αναφέρω χαρακτηριστικά από αντίστοιχες ευρωπαϊκές νομοθεσίες που ήδη υπάρχουν ότι εθελοντισμός είναι η πράξη που αποσκοπεί στην προσωπική συνεισφορά στην κοινότητα σε συγκεκριμένο τόπο και χρόνο στα πλαίσια μιας γενικότερης αποστολής κοινού συμφέροντος, στην ανάπτυξη της αλληλεγγύης και στην ένταξη σε μία κοινότητα.

Θεωρώ ότι υπάρχει ουσιαστική διαφορά μεταξύ εθελοντισμού όπως τον εννοούμε σήμερα και φιλανθρωπίας. Η φιλανθρωπία

είναι η βοήθεια προς τον συνάνθρωπο, εθελοντισμός σημαίνει κάτι περισσότερο. Σημαίνει συμμετοχή στα κοινά, βελτίωση της ζωής του συνόλου. Εθελοντισμός -θεωρώ πλέον- ως υπόβαθρο της κοινωνικής συνοχής, ως παράγοντα ανάπτυξης της ανθρώπινης δημιουργικότητας. Ο εθελοντισμός περιέχει την ιδέα της αμοιβαιότητας, του συνόλου του υπεύθυνου πολίτη, του πολίτη που θέλει να συμμετέχει στα κέντρα λήψης αποφάσεων και νομοθεσίας και που πολλές φορές αντικαθιστά και το κράτος με την εγρήγορση του προβλήματος, με την απόφαση για δράση ή ακόμα και με την υλοποίηση προγραμμάτων.

Τέθηκε βεβαίως σήμερα το ερώτημα: «είναι αναγκαία η κρατική ενθάρρυνση του εθελοντισμού»; Αναφέρθηκε ήδη από την εξαιρετική ομιλία της εισηγήτριάς μας της κ. Παπαδημητρίου ότι ήδη το 2001 ο ΟΗΕ έθεσε το θέμα, το Συμβούλιο της Ευρώπης χαιρέτησε την απόφαση των Ηνωμένων Εθνών να ανακηρύξουν το 2001 ως έτος εθελοντισμού και κάλεσε τα κράτη-μέλη σε ευαισθητοποίηση, σε υιοθέτηση και προώθηση πολιτικών υπέρ του εθελοντισμού. Παραδείγματος χάριν ποια είναι η νομική υπόσταση και η κοινωνική προστασία του εθελοντή. Πώς θα γίνεται η προστασία του με σεβασμό της ανεξαρτησίας του, απαλλάσσοντάς τον και από τυχόν οικονομικές δυσκολίες.

Εκλήθησαν λοιπόν τα διάφορα Κοινοβούλια να θεσπίσουν νόμους-πλαίσια για τον εθελοντισμό. Τα περισσότερα κράτη-μέλη κινούνται προς αυτή την κατεύθυνση. Αξίζει να σημειωθεί ότι τα αποτελέσματα είναι ήδη υπαρκτά. Και ότι οι νομοθετικές αυτές πρωτοβουλίες θεωρούνται πλέον και συμπληρωματικές και στην ανάγκη για ανάπτυξη. Ο Οργανισμός Ηνωμένων Εθνών, το Συμβούλιο της Ευρώπης, κράτη-μέλη, όλοι συντελούν προς αυτή την κατεύθυνση. Μόνο η ελληνική Αντιπολίτευση δεν συμφωνεί, αλλά βεβαίως καταλαβαίνω ότι τη δουλειά της πρέπει να κάνει, κάτι πρέπει να βρει για να αντιπολιτευθεί την Κυβέρνηση.

Με αυτές τις προϋποθέσεις στις οποίες αναφέρθηκα και προς αυτήν την κατεύθυνση και στην προσπάθειά της να ενισχύσει το κλίμα εθελοντισμού, η Κυβέρνηση νομοθετεί σήμερα την ίδρυση οργανισμού του οποίου ο βασικός στόχος είναι η περαιτέρω ανάπτυξη και ανάδειξη του κινήματος.

Δεν πρόκειται για παρεμβατικό όργανο όπως άκουσα ότι ειπώθηκε στην Αίθουσα αυτή, αλλά απεραντίστα απλώς για διαμεσολάβηση που θα λειτουργήσει ως καταλύτης ενός κινήματος που κάθε άλλο παρά κρατικό μπορεί να είναι. Θα δώσει όμως αφενός μεν κινητικότητα στο εθελοντικό κίνημα και αφετέρου θα το απεγκλωβίσει από κάθε ενδεχόμενη αδιαφάνεια και θα του δώσει την απαιτούμενη νομική προστασία.

Χαίρομαι που ο οργανισμός αυτός τίθεται υπό την αιγίδα του Υπουργείου Πολιτισμού, γιατί θεωρώ ότι πολιτισμός και εθελοντισμός είναι έννοιες συναφείς. Και είμαι βέβαιη ότι τα αποτελέσματα για την ελληνική κοινωνία θα είναι θεαματικά όπως άλλωστε φάνηκε σε μια πρώτη προσπάθεια με την οργάνωση των τόσο επιτυχημένων Ολυμπιακών Αγώνων. Σας ευχαριστώ πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ο συνάδελφος κ. Καϊσερλής έχει το λόγο.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Κύριε Υπουργέ, δεν σας κρύβω ότι είμαι γεμάτος από θλίψη, γιατί την ώρα που συζητάμε για τον εθελοντισμό, την ίδια ώρα εκατόν πενήντα περίπου πολίτες της γήσου Πάτμου που εργάζονται εθελοντικά εδώ και πολύ καιρό ή να αναδείξουν το νησί στον μεγάλο τομέα του θρησκευτικού τουρισμού, ενημερώθηκαν σήμερα ότι ολόκληρο τον μήνα Σεπτέμβριο δεν θα πάνε τα πλοία που προσεγγίζουν από τον Πειραιά την Πάτμο, μάλιστα το «POMILANTA», με αποτέλεσμα όλη αυτή η εθελοντική προσπάθεια να καταστραφεί. Και δυστυχώς η Κυβέρνηση -παρακαλώ κάντε κάτι, ειδικά για την Πάτμο- δεν προέβλεψε την αντικατάσταση αυτού του πλοίου.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, δεν γνωρίζω εάν από τύχη συνέπεσε να συζητούνται στη Βουλή δύο συναφή σχέδια νόμων.

Το ένα αφορά τον εθελοντισμό και το άλλο την αιμοδοσία.

Κύριε Πρόεδρε, κάτι κρύβεται πίσω απ' αυτό τον προγραμ-

ματισμό και έχω την εντύπωση ότι δεν είναι τυχαία αυτή η σύμπτωση, γιατί αγαπητοί συνάδελφοι, με ποιον άλλο τρόπο μπορώ να εξηγήσω το φαινόμενο της εισαγωγής προς συζήτηση των δύο νομοσχεδίων, όταν γνωρίζουμε ότι στους δεκαοκτώ μήνες της νέας διακυβέρνησης, με τα οικονομικά μέτρα της Κυβέρνησης, έχουν «στεγνώσει» στην κυριολεξία τα νοικοκυριά και οι Έλληνες πολίτες.

Αυτό που απομένει στην Κυβέρνηση είναι να τους ζητήσει εθελοντική προσφορά, όπως γίνονταν το 1950 που πέραν των φόρων επιβαλλόταν η εθελοντική εργασία, και παράλληλα με το άλλο νομοσχέδιο της αιμοδοσίας να τους ρουφήξει το αίμα, αφού δεν έχει απομείνει τίποτε άλλο για να πάρει.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

Αγαπητοί συνάδελφοι, έκανα αυτή την εισαγωγή για να αναδείξω το πρόβλημα του εθελοντισμού στη χώρα, που η καθιέρωσή του και η επιτυχία του σε πλατιές μάζες του πληθυσμού και σε πολλά αντικείμενα συνδέεται άρρηκτα με την ποιότητα και την αποτελεσματικότητα των δημοσίων υπηρεσιών και φυσικά με τις ελκρινείς σχέσεις μεταξύ κράτους και πολίτη.

Δυστυχώς, όμως στην Ελλάδα ο εθελοντισμός συνδέεται με την αναγκαιότητα κάλυψης των κενών και των ελλειμμάτων των υπηρεσιών του δημοσίου, όπως είναι για παράδειγμα η προστασία του περιβάλλοντος, η προστασία των ζώων, της κληρονομιάς, της κοινωνικής αλληλεγγύης και άλλων, γι' αυτό και υπάρχει απαίτηση των πάσης φύσεως παροχών.

Αντίθετα, στις ανεπτυγμένες χώρες η εθελοντική προσφορά είναι προσθετική και συμπληρωματική των δημοσίων υπηρεσιών που λειτουργούν με τάξη, ποιότητα και αποτελεσματικότητα.

Αναρωτιέμαι, αλήθεια, με ποιους τρόπους θα ενεργοποιήσεις τους πολίτες και θα τους ζητήσεις την εθελοντική τους προσφορά, όταν τους έχεις στη γωνία και αποφασίζεις εσύ για κάθε τους πρόβλημα αντί γι' αυτούς;

Αναρωτιέμαι με ποιον τρόπο ο κ. Αλογοσκούφης θα συνεγείρει τους πολίτες προς τον εθελοντισμό, όταν με τις φορολογικές του επελάσεις, την ακρίβεια και τη σπατάλη του δημοσίου χρήματος τούς έχει ξεζουμίσει;

Ο εθελοντισμός σημαίνει ανάταση της ψυχής, αξία σε αρχές και ιδανικά και αναρωτιέμαι με ποιους τρόπους ο κ. Παυλόπουλος θα το επιτύχει, όταν εν μία νυκτί αποκαθήλωσε την αξιοκρατία στο δημόσιο και εισήγαγε την προφορική συνέντευξη και προσλαμβάνει ανερευθιάστα όποιον γουστάρει;

Αναρωτιέμαι, αγαπητοί συνάδελφοι, για ποιους λόγους οι πολίτες θα προστατεύουν το περιβάλλον, όταν θα γίνουν δέκα χιλιάδες προσλήψεις αγροφυλάκων για να βολέψουμε τους «ημετέρους», την ώρα που οι ανάγκες για την υγεία και την εκπαίδευση είναι τεράστιες και ήδη οι πολίτες πληρώνουν τα μαλλιά της κεφαλής τους για φροντιστήρια και νοσοκομεία;

Σε λίγο, κύριε Υπουργέ, θα προσλάβετε, όπως ανακοίνωσε η Κυβέρνηση, τρεις χιλιάδες εθελοντές εφέδρους του στρατού και θα τους πληρώνετε. Έχετε την εντύπωση ότι τα κορόιδα, οι υπόλοιποι εφέδροι, θα συνεχίσουν να προσφέρουν εθελοντικά και μάλιστα αμισθί τη συμμετοχή τους στο υπέρτατο καθήκον για την άμυνα της πατρίδας;

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Το κόμμα σας τι προτείνει;

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΚΑΪΣΕΡΛΗΣ: Εκεί οδηγήσατε τον εθελοντισμό!

Πάνω απ' όλα, αγαπητοί συνάδελφοι, αναρωτιέμαι αν σ' αυτήν τη χώρα υπάρχουν ακόμα αγαθοί ή βλάκες πολίτες που θα συγκινηθούν από τον βαρύγδουπο τίτλο «ΕΡΓΟ ΠΟΛΙΤΩΝ», του εθελοντικού οργανισμού που ιδρύετε, και θα ενταχθούν στο εθελοντικό κίνημα, όταν θα μάθουν ότι ο διορισμένος από την Κυβέρνηση πρόεδρος του εθελοντικού οργανισμού θα αμείβε-
ται.

Και αστεία αστεία θα εισπράττει 2.000.000 δραχμές το μήνα, συν τα λοιπά έξοδα και δεν ξέρω αν θα έχει και καμιά κάρτα.

Πού γίνονται αυτά, αγαπητοί συνάδελφοι; Στο Υπουργείο Πολιτισμού της χώρας των δημιουργών και των χορηγών, με Υπουργό τον ίδιο τον κύριο Πρωθυπουργό. Τι γίνεται; Φτιάχνεται ένα εθελοντικό μαγαζί, με εθελοντές υπαλλήλους της

Κυβέρνησης που θα αμείβονται πλουσιοπάροχα.

Αυτό, αγαπητοί συνάδελφοι, το καταγγέλλω, αντιστέκομαι και δεν το ψηφίζω.

Ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Τον λόγο έχει ο συνάδελφος κ. Γρηγοράκος.

ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΓΡΗΓΟΡΑΚΟΣ: Κύριε Πρόεδρε, κύριε Υπουργέ, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα ήθελα να μιλήσω, αφού απαντήσω στην κ. Βούλτεψη, η οποία απουσιάζει βέβαια από εδώ, που μίλησε για την πληθώρα των μη κυβερνητικών οργανώσεων.

Αυτό πια πρέπει να τελειώνει κάποια στιγμή. Αν έχετε κάτι για τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, ότι τα προηγούμενα χρόνια δεν τα πήγαν καλά ή ότι δεν λειτούργησαν καλά ή ότι είναι πολλές στην Ελλάδα, να μας πείτε πόσες είναι, τι χρήματα έχει πάρει η κάθε μία μη κυβερνητική οργάνωση, πού τα ξόδεψε. Τώρα, ακούμε πάλι ότι είναι πολλές, ότι δεν κάνουν τίποτα για το έργο, για το οποίο έχουν ιδρυθεί, μετά από δεκαοκτώ μήνες, που είναι ένα μεγάλο χρονικό διάστημα.

Η άλλη απάντηση που θα ήθελα να δώσω, κύριε Υπουργέ, είναι στην ένστασή σας στην κ. Περλεπέ, όταν μίλησε για την Τοπική Αυτοδιοίκηση. Ναι, δίνετε πολύ μικρό κομμάτι της εξουσίας για τον εθελοντισμό στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, ενώ η δική μας άποψη, στο κόμμα το δικό μας, είναι εντελώς διαφορετική. Εμείς θέλουμε ο εθελοντισμός να φτάσει και στο τελευταίο χωριό.

Εσείς όμως αυτήν τη στιγμή βλέπω ότι στην Τοπική Αυτοδιοίκηση φέρνετε ένα 42%. Λέτε ότι πιστεύετε στην Τοπική Αυτοδιοίκηση, ότι πρέπει να γίνονται όλα πολύ γρήγορα, διότι η εξουσία πρέπει να μεταφερθεί προς τα εκεί και ξαφνικά, αντί να το κάνετε αυτό, φάσκετε και αντιφάσκετε και έτσι, λοιπόν, δεν δίνετε τίποτα από τον εθελοντισμό, που είναι κύρια δουλειά του πολίτη, στις τοπικές κοινωνίες. Το άρθρο 2 έχει, όπως είπατε, μια μικρή αναφορά, αλλά τίποτε άλλο.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, στην ουσία του νομοσχεδίου τώρα. Όταν διάβασα το νομοσχέδιο, αποκόμισα δύο εντυπώσεις. Πρώτον, μια θετική απήχηση για τα ωραία λόγια που έχει μέσα, που κινούνται σε ένα συναινετικό πλαίσιο δράσης. Αλλά, η δεύτερή μου διαπίστωση ήταν ότι υπάρχει μια ασάφεια αυτών των ιδίων των στόχων που περιγράφει το νομοσχέδιο. Και υπάρχει αυτή η ασάφεια ως προς το εύρος και την μεθοδολογία, πώς θα φτάσουμε στο στόχο του νομοσχεδίου.

Θα ήθελα, λοιπόν, να διατυπώσω κάποιες απόψεις και να εκφράσω και ορισμένες προτάσεις και επισημάνσεις γι' αυτό το νομοσχέδιο.

Κατ' αρχάς ελπίζω, αλλά και αναρωτιέμαι για την αποτελεσματικότητα αυτού του οργανισμού, τη χρησιμότητά του, από τη στιγμή που δεν έχει καλυφθεί, κύριε Υπουργέ, το νομικό κενό για τη ρύθμιση ενός συνολικού πλαισίου δράσης των εθελοντικών και μη κυβερνητικών οργανώσεων, αλλά ούτε έχει αντιμετωπιστεί ουσιαστικά η πολυδιάσπαση που χαρακτηρίζει το χώρο αυτών των οργανώσεων. Μας λέτε για νούμερα, αλλά δεν μας λέτε τίποτα γι' αυτό το φαινόμενο της πολυδιάσπασης.

Δεν θέλω ειλικρινά σε καμία περίπτωση, κύριε Υπουργέ, να φανταστώ ότι αυτός ο οργανισμός εθελοντισμού, που συνιστάτε με το παρόν σχέδιο νόμου, αποβλέπει στην εξυπηρέτηση μικροκομματικών συμφερόντων και επικοινωνιακών σκοπιμοτήτων. Δηλαδή, πιστεύω ότι αποτελεί ευχή όλων των συναδέλφων εδώ, αυτός ο οργανισμός να υπηρετήσει τους στόχους που διακηρύττει και όχι να αποτελεί άλλη μια περίπτωση βολέματος «ημετέρων», όπως είπαν και οι συνάδελφοί μου προηγουμένως, μέσα από αδιαφανείς διαδικασίες προσλήψεων και παχυλούς μισθούς.

Να μην έχει σχέση ό,τι φτιάξουμε δηλαδή και ό,τι εσείς προτείνετε σήμερα με το αντικείμενο της εργασίας. Να μην πληροί κανείς από αυτούς που θα προσληφθούν τα απαιτούμενα προσόντα. Τότε λοιπόν θα μιλούμε πάλι για εκφυλισμό του εγχειρήματος, αλλά βέβαια και του ίδιου του εθελοντικού ιδεώδους. Στην περίπτωση δε μάλιστα που επιδιώκεται με το νόμο αυτό απλά και μόνο μια επικοινωνιακή συσχέτιση, στόχευση, σε επί-

πεδο δημιουργίας εντυπώσεων για να πείσει η Κυβέρνηση ότι κινείται και σ' αυτόν το χώρο, δηλαδή του εθελοντισμού, -βλέπε βέβαια «κοινωνία πολιτών» και έναν πολύ ωραίο τίτλο «Έργο Πολιτών»- τότε κυρίες και κύριοι συνάδελφοι θα πρόκειται για μία προσπάθεια παραπλάνησης, μικροκομματισμού, νόθου κομματισμού, επεκτατισμού και αλλοίωσης του ύφους και του περιεχομένου του ελληνικού εθελοντισμού.

Επιτρέψτε μου λοιπόν να εκφράσω τους φόβους μου, μια και η πρακτική συνήθως εδώ μας έχει επιβεβαιώσει. Θα είμαστε όμως, κύριε Υπουργέ, εδώ όλοι για να ελέγξουμε την Κυβέρνηση αναφορικά με το «Έργο Πολιτών» και να ζητούμε κάθε φορά τα προγράμματα δράσης αυτού του Οργανισμού που σήμερα εδώ προσπαθείτε να ιδρύσετε.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, σίγουρα πρέπει να εντατικοποιήσουμε τον εθελοντισμό στην Ελλάδα, εφόσον όλοι έχουμε διαπιστώσει πολλές φορές από τα λεγόμενά μας από αυτό το έδρανο αλλά και στις επιτροπές, ότι το κοινωνικό κράτος διέρχεται μια κρίση και αδυνατεί να αντιμετωπίσει τα διαρκώς μεταλλασσόμενα στο σύγχρονο παγκοσμιοποιημένο περιβάλλον προβλήματα που κάθε μέρα ενσκήπτουν. Σίγουρα πρέπει να κινητοποιηθούμε για να συγκροτήσουμε μια παραγωγική και ετοιμοπόλεμη κοινωνία των πολιτών και να συσσωρεύσουμε κοινωνικό κεφάλαιο, για να καλύψουμε τις αδυναμίες και τα κενά του κράτους. Οφείλουμε ή καλύτερα οφείλουμε ευθύς εξαρχής να εκμεταλλευθούμε τη δυναμική που αναπτύχθηκε από το πνεύμα και το κίνημα του εθελοντισμού των Ολυμπιακών Αγώνων και το οποίο η παρούσα Κυβέρνηση δεν εκμεταλλεύθηκε όσο θα μπορούσε, με αποτέλεσμα να νομοθετηί τώρα, ένα χρόνο μετά τους Ολυμπιακούς Αγώνες, τη σύσταση ενός οργανισμού που διακηρύττει την προβολή, την εμπέδωση, την ανάπτυξη και την αξιοποίηση του εθελοντικού ιδεώδους. Αυτό το τελευταίο όμως θέλω να υπογραμμίσω ότι είναι μια δύσκολη, διαρκής και απαιτητική διαδικασία γιατί στοχεύει στην αλλαγή νοοτροπιών, στερεοτύπων και κατεστημένων αντιλήψεων ως προς τον εθελοντισμό και αυτούς που εμπλέκονται σ' αυτόν. Θα μάθουμε βέβαια -σύντομα πιστεύω- αν πετύχει τους στόχους του αυτό το «Έργο των Πολιτών», κάτι το οποίο εγώ προσωπικά εύχομαι να επιτύχει, να κατορθώσει να υπερκεράσει τα εμπόδια που θα συναντήσει στην ίδια την ελληνική κοινωνία, να υπερκεράσει όλα τα εμπόδια της ψυχροσύνης, αλλά και των κατεστημένων αντιλήψεων απέναντι στους εθελοντές, και να μπορέσει να μπει σ' ένα μακρόπνοο σχεδιασμό δράσης και συγκρότησης για μια καλύτερη παιδεία εθελοντισμού στην Ελλάδα.

Χρειάζεται λοιπόν πάνω απ' όλα, κύριε Υπουργέ, να δούμε τι γίνεται με το κίνημα του εθελοντισμού, να προσπαθήσουμε να το μαζέψουμε. Αυτό είναι ένα μείζον θέμα, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι. Είναι υπαρκτό. Υπάρχει κατακερματισμός και αυτός ο κατακερματισμός απαιτεί μια ολοκληρωμένη πολιτική συντονισμού δράσεων οργανώσεων, καθώς και το να καθορίσουμε το εύρος των δραστηριοτήτων προτού προχωρήσει αυτός ο νεοσύστατος οργανισμός, «Έργο Πολιτών», στην συγκρότηση νέων εθελοντικών οργανώσεων ή θεματικών ομάδων. Με άλλα λόγια οφείλει, κύριε Υπουργέ, η Κυβέρνηση να βάλει τάξη πριν δημιουργήσει μία νέα τάξη στον εθελοντισμό.

Δεν έχω πολύ χρόνο. Οι συνάδελφοί μου έχουν αναφερθεί για το πρόγραμμα, για τους στόχους, για το πώς βλέπει το ΠΑΣΟΚ τον εθελοντισμό μέσα στην κοινωνία, που τον φθάνει μέχρι το τελευταίο χωριό. Εμείς θέλουμε ένα άτομο που να είναι ενεργός πολίτης, θέλουμε δηλαδή ένα συνολικό εγχείρημα συμμετοχής του πολίτη στον εθελοντισμό. Δεν θέλουμε να πάμε σ' έναν εθελοντισμό που θα είναι κρατικίστικος, που θα συμμετέχουν υπηρεσιακοί παράγοντες και όλο αυτό το λεγόμενο «κράτος», το οποίο χρηματοδοτείται και ζει από το κράτος, για να λέει «πίσω» -εντός εισαγωγικών βέβαια- ότι προσφέρει εθελοντικά την εργασία του, ενώ στην ουσία θέλει να προβάλλει τον ίδιο του τον εαυτό. Είναι μια κακή μορφή εθελοντισμού αυτή, που είναι ο κρατικίστικος εθελοντισμός, τον οποίο κι εσείς πιστεύω κύριε Υπουργέ ότι δεν θα θέλατε να τον βλέπετε και να τον εντοπίζετε καθημερινά στις εκφράσεις.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το κουδούνι λήξεως του χρόνου

ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Τελειώνω, κύριε Πρόεδρε.

Σαν γιατρός θα ήθελα να πω δύο πράγματα για τη σημασία του εθελοντισμού στην υγεία και την πρόσβαση στις υπηρεσίες υγείας. Ξέρουμε ότι το σύστημα υγείας στην Ελλάδα έχει μεγάλα προβλήματα. Σε όλα τα προηγμένα κράτη του κόσμου, κύριε Υπουργέ, έχουν μπει εθελοντικές οργανώσεις, οι οποίες βοηθούν τους πολίτες στην πρόσβαση υπηρεσιών υγείας. Θα ήθελα να το λάβετε κι εσείς υπ' όψιν, αν και το Υπουργείο Υγείας το 1998 σ' ένα νομοσχέδιο του είχε συμπεριλάβει τον εθελοντισμό στις δράσεις του Υπουργείου Υγείας και Πρόνοιας. Πιστεύω όμως ότι και σήμερα σ' αυτό το νομοσχέδιο η πρόσβαση στις υπηρεσίες υγείας και ο εθελοντισμός στην υγεία έχουν και αυτά το χώρο τους.

Σας ευχαριστώ πάρα πολύ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρας): Ευχαριστούμε τον κύριο Γρηγοράκο.

Το λόγο έχει ο συνάδελφος Παναγιώτης Σγουριδής.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουμε σήμερα να πραγματοποιούμε εδώ στην Αίθουσα ένα νομοσχέδιο που θα έλεγα ότι από νομοτεχνικής απόψεως είναι άρτιο και νοικοκυρεμένο.

Ο οργανισμός του οποίου δημιουργείτε, κύριε Υπουργέ, θα ήταν ένα πρότυπο οργανισμού για τη δημόσια διοίκηση. Θα μπορούσε να εφαρμοστεί στα νομικά πρόσωπα του Υπουργείου Πολιτισμού, του Υπουργείου Τουριστικής Ανάπτυξης, του Υπουργείου Υγείας και Κοινωνικής Αλληλεγγύης, του Υπουργείου Ανάπτυξης. Ένας τέτοιος ευέλικτος οργανισμός θα μπορούσε να εφαρμοστεί και σε οποιοδήποτε νομικό πρόσωπο μέσα στη δημόσια διοίκηση. Εγώ όμως προσωπικά θεωρώ ότι αυτός ο Οργανισμός, τον οποίο δημιουργείτε για τον εθελοντισμό, είναι λάθος. Διαφωνώ στη φιλοσοφία του και θα εξηγήσω γιατί.

Ο εθελοντισμός ως έννοια είναι η ανιδιοτελής προσφορά για κοινή ευημερία. Συνδυάζει δε τα στοιχεία της ελεύθερης βούλησης ως προς το θέμα της επιλογής να γίνεις εθελοντής και ως προς το θέμα της επιλογής να ενταχθείς σε κάποια δράση εθελοντισμού, όπως είναι η δράση των αιμοδοτών, η δράση των «Γιατρών χωρίς Σύνορα», του Ερυθρού Σταυρού, των Σαμαρειτών, των «Φίλων του Δάσους», των εθελοντών πυροσβεστών, των ομάδων διάσωσης και άλλες. Δηλαδή, διαλέγεις μια δράση και αποφασίζεις σε αυτήν τη δράση να ενταχθείς ελεύθερα.

Σε μια τέτοια, λοιπόν, ελεύθερη έκφραση βούλησης δεν «φοράς» ένα «κουστούμι» σαν κι αυτό: Δημιουργούμε έναν οργανισμό για να επιβλέπει τον εθελοντισμό, για να τον προωθή με κάποιους σκοπούς, αλλά βασικά για να τον επιβλέπει.

Κανονικά θα έπρεπε να δημιουργήσουμε έναν οργανισμό για να καλλιεργεί τη νοοτροπία του εθελοντή, να καλλιεργεί τη θέληση να υπάρχουν εθελοντές σ' αυτόν τον τόπο. Θα έπρεπε να δημιουργήσουμε έναν οργανισμό που να διδάσκει, αν θέλετε, να δημιουργεί το περιβάλλον μέσα στα σχολεία για να έχουμε περισσότερους εθελοντές.

Και όμως κάτι τέτοιο δεν γίνεται. Στις ήδη υπάρχουσες οργανώσεις, στο ήδη υπάρχον κίνημα εθελοντισμού ερχόμαστε εμείς να επιβάλλουμε μια διοικητική δομή. Είναι, αν θέλετε, η φιλοσοφία την οποία έχετε σε όλα τα νομοσχέδια: Ξεκινούν από το κέντρο προς τη βάση, ποτέ από τη βάση προς το κέντρο.

Ο εθελοντισμός και ως δράση κατά βάση ολοκληρώνει ψυχικά και εσωτερικά τον πολίτη εθελοντή. Βασικά ο εθελοντισμός μετεξελίσει την κοινωνία από άκρως ατομικιστική σε μια κοινωνία αλληλεγγύης. Θα έλεγα ότι ο εθελοντισμός είναι μια συμπληρωματική και παραπληρωματική έκφραση δράσεων στην κοινωνία και στο περιβάλλον που έρχεται να βοηθήσει εκεί που το κράτος αδυνατεί να προσφέρει αυτές τις υπηρεσίες, παραδείγματος χάρη, στην τρίτη ηλικία, ως βοήθεια στο παιδί, στους αδύνατους, στην προστασία των δασών, στην προστασία των ελεύθερων χώρων και, αν θέλετε, σε κάποια άλλα ζητήματα που έχουν να κάνουν με το ρατσισμό και την ξενοφοβία, όπου έρχονται εθελοντικές οργανώσεις και βοηθούν προς αυτήν την κατεύθυνση. Δηλαδή, ο εθελοντισμός και ο εθελοντής δρουν αυτόβουλα και ελεύθερα.

Αν θέλετε, τη μόνη εποπτεία που θα δεχόμαστε, είναι αυτήν της τοπικής του κοινωνίας, δηλαδή της δημοτικής του αρχής, της νομαρχιακής του αρχής, γιατί στις μικρές κοινωνίες οι άνθρωποι γνωρίζονται και εκεί μέσα η δράση του εθελοντή, η δράση των εθελοντικών οργανώσεων, εντάσσονται σε τοπικό επίπεδο. Και όταν χρειάζεται σε κάτι γενικότερο, μπορεί να υπάρξει για κάτι μεγάλο, αν θέλετε, η κοινοπραξία εθελοντισμού, η κοινοπραξία εθελοντικών οργανώσεων. Όμως, η κοινοπραξία δεν έχει κάτι το μόνιμο. Συνδέεται και αποσυνδέεται, όταν τελειώσει το γεγονός. Δεν δημιουργούμε μία μόνιμη δομή επειδή έτσι θέλουμε να το επιβάλουμε ή έτσι θέλουμε να το ελέγξουμε.

Καταλαβαίνω από πού πηγάει η λογική. Επιτύχαμε στους Ολυμπιακούς Αγώνες. Είχαμε ένα εθελοντικό κίνημα στους Ολυμπιακούς Αγώνες πραγματικά μεγάλο, ισχυρό που βοήθησε τα μέγιστα στην επιτυχία της διοργάνωσης των Ολυμπιακών Αγώνων της Αθήνας του 2004. Η λογική την οποία εσείς παίρνετε, αν θέλετε, απ' αυτό το μεγάλο εγχείρημα των Ολυμπιακών Αγώνων είναι η εξής: Μία φορά εθελοντής στους Ολυμπιακούς Αγώνες, για πάντα εθελοντής. Ή, αν θέλετε, το άλλο, δηλαδή πέτυχε στους Ολυμπιακούς Αγώνες η συγκεντρωτική δομή, θα πετύχει και τώρα.

Δεν είναι έτσι. Πιστεύω ότι αυτό είναι λάθος. Η έρευνα που έχει γίνει και τα στατιστικά στοιχεία τα οποία υπάρχουν, δείχνουν το εξής: Το 70% των Ελλήνων πολιτών σχεδόν δεν έχει συμμετάσχει σε εθελοντική προσφορά. Μόνο ένα 4% έχει συμμετάσχει σε εθελοντική προσφορά και το πιο επικίνδυνο είναι ότι το 40% έχει δηλώσει ότι δεν θα ήθελα να συμμετάσχω και μόνο το 16% θέλει. Τι πρέπει, όμως, να μας προξενεί αυτό και τι θα πρέπει να μας καθοδηγεί; Ότι πρέπει να δημιουργήσουμε νοοτροπίες, να πλάσουμε συνειδήσεις και όχι επί των ήδη υπάρχοντων εθελοντικών οργανώσεων να έρθουμε και να επιβάλουμε επιβλεψη.

Αγαπητέ, κύριε Υπουργέ, σ' αυτήν την κατεύθυνση θα περιμένα να δράσει το Υπουργείο Πολιτισμού και όχι με τέτοιου τύπου οργανισμούς, αλλά με μία, αν θέλετε, σκιάδη επέμβαση στις ήδη υπάρχουσες οργανώσεις, χωρίς να υπάρχει πατερναλιστική στήριξη.

(Στο σημείο αυτό κτυπάει το προειδοποιητικό κουδούνι λήξεως του χρόνου ομιλίας του κυρίου Βουλευτή)

Λυπάμαι γιατί το νομοσχέδιο αυτό είναι σχεδόν το πρώτο νομοσχέδιο που κατεβάζει το Υπουργείο Πολιτισμού...

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Έχει κατεβάσει και άλλα.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Το πρώτο είναι. Έχει κατεβάσει και δεύτερο;

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Και δεύτερο και τρίτο.

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ ΣΓΟΥΡΙΔΗΣ: Μάλιστα.

Θεωρώ, λοιπόν, ότι ο κύριος Πρωθυπουργός θα έπρεπε σ' αυτό το θέμα να είναι πιο προσεκτικός. Άλλα πράγματα υποσχέθηκε και άλλα πράγματα βλέπουμε. Νομοσχέδια τέτοιου τύπου δείχνουν συντηρητικές λογικές. Το εθελοντικό κίνημα δεν θέλει συντηρητικές λογικές. Γι' αυτό και καταψήφισα το νομοσχέδιο επί της αρχής.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούρλας): Ευχαριστούμε τον κ. Σγουρίδη.

Το λόγο έχει ο Υφυπουργός Πολιτισμού κ. Πέτρος Τατούλης.

Κύριε Υπουργέ, ορίστε, έχετε το λόγο για είκοσι πέντε λεπτά.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Κύριε Πρόεδρε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι και εγώ άκουσα με προσοχή όλους αυτούς τους συναδέλφους που έλαβαν το λόγο, για να μην προσεγγίσουν τη νομοθετική πρωτοβουλία που έχει πάρει η Κυβέρνηση και το Υπουργείο Πολιτισμού για τη δημιουργία ενός οργανισμού εθελοντισμού, ενός οργανισμού που έχει ως βασικό στόχο να κάνει δύο σημαντικές και θεμελιώδεις παρεμβάσεις στην ελληνική κοινωνία.

Η πρώτη μεγάλη παρέμβαση που θέλουμε να κάνουμε είναι στο να αποτιμήσουμε διαδικασίες και μεθόδους παρέμβασης και πρόσβασης στο κοινωνικό κεφάλαιο. Η δεύτερη σημαντική

παρέμβαση που θέλουμε να κάνουμε είναι να διορθώσουμε τα ελλείμματα και τις καθυστερήσεις όλων των προηγούμενων χρόνων που να μην στα λόγια και σε θεωρητικό επίπεδο μιλούσαν για την αναγκαιότητα της ύπαρξης ως σημαντικού στοιχείου στην ποιοτική εξέλιξη της δημοκρατίας, αλλά και της ίδιας της ποιότητας της ζωής των πολιτών μας, της κοινωνίας των πολιτών, ενώ εν τοις πράγμασι αυτό δεν συνέβη ποτέ.

Αυτές οι δύο παράμετροι, κατά τη γνώμη μου, αποτελούν το σημερινό ιδεολογικό πρόβλημα που αντιμετωπίζει πλέον η παγκόσμια κοινότητα, η παγκόσμια κοινωνία.

Η διάσταση του κοινωνικού κεφαλαίου και η διάσταση της ενεργοποίησης της κοινωνίας των πολιτών αποτελούν αυστηρά αυτές τις δυο προϋποθέσεις, αυτούς τους δυο πυλώνες, όπου πλέον το πολιτικό σύστημα, τα πολιτικά κόμματα, θα δοκιμάζονται και θα κρίνονται. Θα δοκιμάζονται ασφαλώς ως προς την ενάργεια και την αποτελεσματικότητα, θα δοκιμάζονται ως προς την οριοθέτηση των στόχων, θα δοκιμάζονται ως προς την ποιότητα του προγραμματισμού και θα κρίνονται πάντοτε εκ του αποτελέσματος.

Και ασφαλώς, το δεύτερο στοιχείο της κοινωνίας των πολιτών είναι ακριβώς αυτό το ιδεολογικό στοιχείο που θα προσδιορίζει τα σύγχρονα συστήματα, τα κόμματα, αλλά και τους πολιτικούς και τους πολίτες, αν έχουν ασφαλώς μια υπερσυντηρητική λογική ή αν μέσα από την κινητικότητα τους προσεγγίζουν το νέο, το σύγχρονο και το εξελιγμένο μέσα από μια εντελώς διαφορετική προσέγγιση.

Γιατί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θα πρέπει να ξεκαθαρίσουμε ορισμένα πράγματα. Συντηρητικός κατά τη γνώμη μου, αλλά και κατά τη γνώμη πάρα πολλών, είναι αυτός που φοβάται το καινούργιο, είναι αυτός που δεν έχει τη δυνατότητα να αντιληφθεί ότι το καινούργιο, ότι το νέο είναι αυτό που θα δώσει μια εντελώς διαφορετική διάσταση στην ίδια τη ζωή του, ότι το νέο είναι το μέλλον, ότι το καινούργιο είναι το μέλλον όλων μας. Γι' αυτό, λοιπόν και επιμένω στην άποψη ότι η οποιαδήποτε προσέγγιση η οποία έχει ως σημείο αναφοράς το φόβο ουσιαστικά δικαιούται να χαρακτηρίζεται ως συντηρητικό και υπερσυντηρητικό.

Και το λέω αυτό, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί ακούγοντας με μεγάλη προσοχή και εδώ, αλλά και στην επιτροπή, τους συναδέλφους από την Αντιπολίτευση να κάνουν την κριτική τους, διέκρινα το εξής παράδοξο. Να χαρακτηρίζουν το νομοσχέδιο αυτό από δήθεν ύποπτες προθέσεις, προθέσεις οι οποίες δεν φαίνονται.

Ακούσατε, προηγούμενα, τι είπε ο κ. Σγουρίδης, ένας εκλεκτός συνάδελφος. Είπε ότι το νομοσχέδιο νομοτεχνικά είναι άριστο, το νομοσχέδιο θα μπορούσε να αποτελεί πρότυπο οργάνωσης ομοειδών φορέων, εποπτευομένων από το Υπουργείο Πολιτισμού και ταυτόχρονα στην όλη του θεώρηση, μέσα από την ανάπτυξη ενός φοβικού συνδρόμου, είδε ότι ύποπτα κινείται η Κυβέρνηση και ο Πρωθυπουργός και ότι ως βασική στόχευση αυτού του νόμου είναι το να ηγεμονεύσουμε και να εκμεταλλευθούμε την ανάπτυξη του εθελοντικού κινήματος.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, νομίζω ότι βασικό συστατικό στοιχείο στη λειτουργία της Βουλής, ιδιαίτερα δε όταν συζητάμε νομοθετικές πρωτοβουλίες, είναι η γνώση του ίδιου του νομοσχεδίου. Μέχρι τώρα δεν έχω πειστεί ότι το νομοσχέδιο αυτό έχει διαβαστεί και ότι το γνωρίζουμε.

Και δεν έχω πειστεί, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, γιατί είδα σε όλους ακριβώς τους συναδέλφους της Αντιπολίτευσης, να ταυτίζουν τη δημιουργία αυτού του οργανισμού με τη λειτουργία μιας εθελοντικής οργάνωσης. Ο οργανισμός αυτός που προτείνεται δεν είναι μια εθελοντική οργάνωση που θέλει να υποκαταστήσει τις υπόλοιπες οργανώσεις που λειτουργούν στη χώρα μας.

Είναι ένας οργανισμός έτσι όπως ακριβώς υπάρχει σε όλες τις σύγχρονες χώρες, που ουσιαστικά δημιουργεί και παράγει πολιτικές για να αναπτυχθεί η αντίστοιχη κινητικότητα, ώστε το εθελοντικό κίνημα να τροφοδοτηθεί με νέα στελέχη.

Εμείς δεν έχουμε καμία απολύτως πρόθεση να εμπλακούμε στα εσωτερικά των μη κυβερνητικών και των εθελοντικών οργανώσεων. Απολύτως καμία τέτοια υπόθεση δεν έχουμε κάνει. Οι

μη κυβερνητικές οργανώσεις εκ του όρου και του ορισμού τους είναι οργανώσεις που κινούνται έξω από τα όρια της Κυβέρνησης και της εξουσίας. Είναι αυτόνομες, λειτουργούν από μόνες τους, προσδιορίζουν τους στόχους τους και το πρόγραμμά τους μέσα από τη δική τους λογική, αυτήν τη λογική που μέσα στα στενά τους όρια έχει δημιουργήσει την απαραίτητη προϋπόθεση, ώστε να υπάρχει αυτή η αλληλεγγύη για να υπάρχουν αυτές και να λειτουργούν.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή κάποτε θα πρέπει να λέμε τα πράγματα με το όνομά τους, θα ήθελα να σας πω κάτι που δεν πρέπει να σας διαφεύγει ποτέ, γιατί άκουσα τη συνάδελφο της μείζονος Αντιπολίτευσης να προτάσσει πολλά «καταψιφίζω». Θέλω να σας θυμίσω, όταν υπήρξε το μεγάλο πρόβλημα της τριβής στο Υπουργείο Εξωτερικών, τότε που προίστατο ως Υπουργός Εξωτερικών ο σημερινός Πρόεδρος του κόμματός σας, με την παραίτηση του τότε Υφυπουργού κ. Ζαφειρόπουλου. Τι είπε ευθέως ο κ. Ζαφειρόπουλος; Κατηγόρησε το σημερινό σας Πρόεδρο και Αρχηγό της Αξιωματικής Αντιπολίτευσης, λέγοντας ότι χρησιμοποίησε τα μυστικά κονδύλια, για να δημιουργήσει ένα μηχανισμό που θα τον φέρει στην εξουσία και θα ανατρέψει τον τότε Πρόεδρο και Πρωθυπουργό της χώρας, τον κ. Σημίτη.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Μήπως έχετε το κείμενο της δήλωσης του κ. Ζαφειρόπουλου;

ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΚΑΡΑΜΑΡΙΟΣ: Υπάρχει.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Κύριε Καστανίδη, είστε πολύ έμπειρος κοινοβουλευτικός. Ασφαλώς και υπάρχει. Έχει διατυπωθεί και απαντηθεί αυτό το ερώτημα και το ξέρετε. Μπορείτε να το δείτε.

Θα ήθελα να σας πω ότι οι μη κυβερνητικές οργανώσεις με νομοθετικές πρωτοβουλίες είχαν υπαχθεί ευθέως στον τότε Υπουργό Εξωτερικών. Η χρηματοδότηση όλων αυτών των μη κυβερνητικών οργανώσεων γινόταν κατά τέτοιο τρόπο που στις πολλές και αλληλάλληλες ερωτήσεις συναδέλφων δεν υπήρξαν απαντήσεις για τις συγκεκριμένες χρηματοδοτήσεις. Είναι γνωστή η αντιπαράθεση που είχε γίνει εδώ, μέσα στη Βουλή, του τότε Προέδρου του Συνασπισμού κ. Κωνσταντόπουλου και του Υπουργού Εξωτερικών κ. Παπανδρέου.

Θα ήθελα, λοιπόν, να σας θυμίσω ότι η δική σας κυβέρνηση για πολλά χρόνια λειτουργεί μέσα σε αυτό το πλαίσιο. Ήθελα να ελέγχει τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, να τις έχει σε μία διαδικασία οικονομικής εξάρτησης. Αυτό δεν πρέπει να σας διαφεύγει.

ΘΕΟΧΑΡΗΣ ΤΣΙΟΚΑΣ: Το κάνετε τώρα εσείς με το νομοσχέδιο, κύριε Υπουργέ.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Θέλω να σας πω και κάτι άλλο που δεν θυμάστε καθόλου. Είπατε πολλοί συνάδελφοι, όπως και η εισηγήτρια ανέφερε προηγουμένως, ότι δεν χρειάζεται πολιτική και νομικό πλαίσιο. Η δική σας κυβέρνηση είχε ορίσει τότε αρμόδιο Υφυπουργό στο Υπουργείο Παιδείας για θέματα εθελοντισμού.

Εκείνο που νομίζω προέχει είναι να αφήσουμε τις καχυποψίες, να αφήσουμε τις φοβίες και να έρθουμε επί της ουσίας του ζητήματος γιατί αυτό ενδιαφέρει.

Έχουμε πλέον εμπειρίες, έχουμε την διεθνή εμπειρία. Η κυρία εισηγήτρια της Πλειοψηφίας, μέσα από την εμπειριστατωμένη εισήγησή της, τόνισε και μίλησε για ένα μεγάλο κενό που οι δικές σας παραλείψεις και οι δικές σας κυβερνήσεις δεν μπόρεσαν να αντιμετωπίσουν.

Είναι γνωστό ότι ο ΟΗΕ, αλλά και η ΟΥΝΕΣΚΟ και η Ευρωπαϊκή Ένωση από το 2001 και μετά συνεχώς μιλούσαν για πολιτικές οι οποίες θα πρέπει να στοχεύουν στην ανάπτυξη ενός πλαισίου για να αναπτυχθεί ο εθελοντισμός.

Η δική σας κυβέρνηση, δυστυχώς, δεν πήρε κανένα απολύτως μέτρο προς αυτήν την κατεύθυνση, με αποτέλεσμα σε όλα τα μεγάλα φόρα, σε όλες τις μεγάλες διεθνείς συναντήσεις η Ελλάδα επισήμως να είναι απύσχα. Και αυτό βέβαια είναι ένα θέμα το οποίο θα πρέπει και ασφαλώς να μας απασχολεί. Και θα έπρεπε πολλές φορές τώρα να σας είχε απασχολήσει.

Θα σας πω και θα σας θυμίσω και κάτι άλλο. Δεκέμβριος του 2000, παγκόσμια ημέρα για τον Εθελοντισμό. Υπήρχε ανακοίνωση

της τότε Υπουργού Εσωτερικών κ. Παπανδρέου και του Υπουργού Παιδείας, όπου ανακοίνωσαν τη σύσταση Εθνικής Επιτροπής για τον Εθελοντισμό. Από εκεί και πέρα δεν έγινε απολύτως τίποτα. Η ανακοίνωση αυτή το μόνο που έκανε ήταν να έρθει να καλύψει συγκεκριμένες ανάγκες δημοσιότητας και τίποτα παραπέρα επί της ουσίας.

Η σημερινή Κυβέρνηση παίρνει αυτήν την πολιτική πρωτοβουλία για να μπορέσει πράγματι να δημιουργήσει ένα σημαντικό θεσμικό πλαίσιο, ένα σύγχρονο θεσμικό πλαίσιο, ώστε να ενεργοποιηθούν όλες οι δυνάμεις, για να μπορέσει ο εθελοντισμός και το εθελοντικό κίνημα να βρουν τον δικό τους δρόμο. Άλλωστε, όπως πολλές φορές περιγράφεται, η σημερινή παγκόσμια συγκυρία ευνοεί αλλά και προτρέπει περισσότερο από κάθε άλλη φορά την ανάπτυξη αυτού του εθελοντικού κινήματος, ενός εθελοντικού κινήματος που έχει την ανάγκη να απαντήσει στο έλλειμμα του κοινωνικού κράτους, στην ανάπτυξη του ίδιου του πολιτικού συστήματος, στην κρίση των κοινωνικών κινήματων της δεκαετίας του 1970 και 1980 αλλά και γενικότερα στην ανάπτυξη του παγκόσμιου κινήματος, της παγκόσμιας κοινωνίας όπου η άμβλυνση των σχέσεων έθνους και κρατών δημιουργούν τον παγκόσμιο πολίτη. Γι' αυτό και το εθελοντικό κίνημα δεν είναι ένα κίνημα που περιγράφεται και προσδιορίζεται -και πολύ σωστά η κ. Παπαδημητρίου το περιέγραψε- μέσα στα εθνικά όρια.

Σήμερα η σύγχρονη γλώσσα της κοινωνικής αλληλεγγύης, όσο και αν δεν το θέλουν μερικοί, έχει μια παγκόσμια γλώσσα. Μιλάει με άλλη ορολογία, μιλάει με άλλους όρους και αυτούς τους όρους οφείλουμε να τους υπηρετήσουμε εάν πράγματι πιστεύουμε ότι η ελληνική κοινωνία και η χώρα μας μπορεί, ισοβαρώς και ισομετρικά, να σταθεί σε αυτήν την κινητικότητα της παγκόσμιας κοινωνίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, επειδή όλοι είμαστε γνωστοί, μας κατηγόρησα και μας είπατε ότι αυτό το νομοσχέδιο θέλει, ουσιαστικά, να δημιουργήσει δύο προϋποθέσεις. Η πρώτη προϋπόθεση είναι το να δημιουργήσουμε πολιτικές για να μπορέσουμε να ανταποκριθούμε στις απαιτήσεις των μικρών μας παιδιών και το δεύτερο στοιχείο είναι να λειτουργήσει αναξιοκρατικά.

Σας έχω πει πολλές φορές και θα σας το επαναλάβω και άλλη μία φορά: Αυτό που λέτε δεν ισχύει σε καμία περίπτωση και δεν ισχύει σε καμία περίπτωση γιατί υπάρχουν έργα και ημέρες. Ήδη τόσους μήνες μετά την εκλογική επιτυχία της Νέας Δημοκρατίας και τη σύσταση της Κυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας, στο Υπουργείο Πολιτισμού δεν υπάρχει απολύτως καμία αλλαγή. Θα το επαναλάβω για πολλοστή φορά: Εμπιστεύομαι τους ανθρώπους που βρήκα στο Υπουργείο Πολιτισμού και συνεργάζομαι μαζί τους.

Εδώ θα ήθελα και τη δική σας αυτοκριτική. Θυμηθείτε ποιες ήταν οι δικές σας ημέρες στο Υπουργείο Πολιτισμού. Θυμηθείτε αν το Υπουργείο Πολιτισμού δεν ήταν ο αυστηρά κρατικοδίαιτος τομέας μέσα από τις δικές σας κρατικοδίαιτες λογικές, όπου δημιουργούσατε τις μεγαλύτερες πελατειακές σχέσεις, προσπαθώντας πάντα να αλώσετε ανθρώπους και συνειδήσεις.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, αυτό το νομοσχέδιο και αυτός ο οργανισμός, ένας οργανισμός ευέλικτος, ένας οργανισμός που το μόνο που έχει ως ευθύνη είναι το να διαχύσει την ιδέα του εθελοντισμού στην ελληνική κοινωνία, που δεν υποκαθιστά τις εθελοντικές οργανώσεις, αλλά τις βοηθά και τις ευνοεί, που δε χρηματίζει, δε χρηματοδοτεί και δε δημιουργεί οικονομική εξάρτηση με τις μη κυβερνητικές οργανώσεις, έχει ως βασικό στόχο να δημιουργήσει όλες αυτές τις προϋποθέσεις ώστε η χώρα μας πλέον να είναι μία χώρα που θα έχει τη δυνατότητα να συμμετέχει σε όλες τις διεθνείς συζητήσεις των παγκόσμιων οργανισμών.

Είναι δεδομένο ότι αυτός ο οργανισμός θα είναι ένας οργανισμός όπου το κύριο βάρος της χρηματοδότησής του θα γίνεται από την αξιοποίηση των χορηγιών και των άλλων προγραμμάτων και που το κόστος του στον κρατικό προϋπολογισμό θα είναι αυτό που περιγράφει η έκθεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους και τίποτα παραπέρα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, θεωρούσα ότι σε κάποιο επί-

πεδο θα έπρεπε να σπάμε τα κομματικά μας όρια και θα έπρεπε να καταλαβαίνουμε ότι σε θέματα που έχουν να κάνουν με τη διεθνή εικόνα της χώρας μας, αλλά και με πρωτοβουλίες κοινού ενδιαφέροντος, η κομματική περιχαράκωση αλλά και ο λαϊκισμός δε βοηθούν την προσπάθεια. Νομίζω ότι έχετε καιρό ακόμα και έχετε καιρό για να δημιουργήσετε αυτές τις προϋποθέσεις.

Το προτεινόμενο νομοσχέδιο έχει βέβαια όλα αυτά που απαιτούνται προκειμένου κάποτε να συνεννοηθούμε.

Θα ήθελα να σας θυμίσω ότι εμείς ως αξιωματική αντιπολίτευση σε πολλές πρωτοβουλίες κοινού ενδιαφέροντος είχαμε συμφωνήσει με τις νομοθετικές πρωτοβουλίες της τότε κυβέρνησης.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Γεώργιος Σούβλας): Ευχαριστούμε τον Υφυπουργό κ. Τατούλη.

Το λόγο έχει ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ κ. Καστανίδης.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, οφείλω να ξεκινήσω την ομιλία μου με έκφραση ευχαριστίας προς τον παριστάμενο Υφυπουργό Πολιτισμού. Επιτέλεσε πλήρως το διδακτικό και παιδαγωγικό του καθήκον, καθότι μας εγνώρισε μία νέα πολιτική θεωρία, την οποία οφείλω να μοιλογήσω ότι δεν γνώριζα, θεωρία η οποία δεν καταγράφεται στις μέχρι τώρα πολιτικές απόψεις ούτε στην ιστορική εμπειρία.

Αναφέρθηκε, όπως ξέρετε, σε άποψη πρώην Βουλευτή του ΠΑΣΟΚ, ο οποίος μάλιστα δεν παρίσταται στην Αίθουσα για να δώσει τη σχετική απάντηση -άρα, από τη στιγμή που αναφέρθηκε, προφανώς υποθετεί τη σχετική του θεωρία- ότι δηλαδή -και αυτό είναι που δεν εγνώριζα μέχρι τώρα- για να ανατρέψεις έναν πολιτικό αρχηγό, που μπορεί να είναι και Πρωθυπουργός, χρειάζεται να ελέγξεις τις μη κυβερνητικές οργανώσεις. Αξιοσημείωτη, πρέπει να σας πω, άποψη.

Με αυτή την έννοια αντιλαμβάνομαι ότι οι συνωμοτικές θεωρίες της Αριστεράς έχουν αφήσει τα ίχνη τους πάνω σε πολιτικά πρόσωπα. Πάντως, γνωρίζουμε σήμερα ότι χρειάζεται, κατά τον κ. Τατούλη, για να ελέγξεις ή να ανατρέψεις έναν αρχηγό, να ελέγξεις τις μη κυβερνητικές οργανώσεις.

Από αυτή την άποψη η συνεισφορά του ήταν σημαντική κατά τη σημερινή συζήτηση.

Τώρα, όμως, θέλω να προειδοποιήσω για κάτι άλλο τον κ. Τατούλη. Έκανε σαφείς υπαινιγμούς για τη διαχείριση των χρηματοδοτήσεων προς τις μη κυβερνητικές οργανώσεις κατά την κυβερνητική θητεία του ΠΑΣΟΚ.

Κύριε Υφυπουργέ, ένας πολιτικά υπεύθυνος παράγων όταν έχει στοιχεία δεν συγκαλύπτει, αποκαλύπτει. Εάν είστε υπεύθυνος πολιτικός παράγων όταν να υπαινίσσεστε, καταγγέλλετε και αποκαλύψτε. Φέρτε τα στοιχεία που έχετε στα χέρια σας και που μπορεί να αποδεικνύουν ότι κάτι κακό συνέβη. Αυτό που δεν δικαιούστε να κάνετε, είναι να υπαινίσσεστε και να δηλητηριάζετε διαρκώς την πολιτική ατμόσφαιρα. Εάν έχετε στοιχεία, είστε υποχρεωμένος να αποκαλύψτε την αλήθεια στον ελληνικό λαό, εσείς που ομιλείτε περί διαφάνειας. Εάν, όμως, δεν έχετε στοιχεία, την επόμενη φορά που θα υπαινιχθείτε, σας καλώ να δηλώσετε ότι παραιτείστε της προστασίας που σας δίδει η βουλευτική σας ιδιότητα για να παραπεμφθείτε για συκοφαντική δυσφήμιση στη Δικαιοσύνη. Αυτό σημαίνει γενναίτητα πολιτικής συμπεριφοράς.

ΠΕΤΡΟΣ ΤΑΤΟΥΛΗΣ (Υφυπουργός Πολιτισμού): Και μέγιστο μάθημα λαϊκισμού.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Θα σας πω για το λαϊκισμό σε λίγο, γιατί δεν έχετε κατανοήσει τι είναι λαϊκισμός.

Έχετε μία πολύ κακή συνήθεια. Αυτό που ακριβώς κάνετε, το ενδύετε με διαφορετικά της πράξης σας ιδεολογήματα.

Άκουσα έκπληκτος προηγουμένως τον κύριο Υφυπουργό να λέει «αποτινάξετε σεις της Αντιπολίτευσης τον κομματισμό από πάνω σας, υπερβείτε τα κομματικά χαρακώματα». Ποιος τα λέει; Ο έχων τη νομοθετική πρωτοβουλία να συστήσει ένα νέο κρατικό οργανισμό του οποίου ο πρόεδρος, ο διευθύνων σύμβουλος και το διοικητικό συμβούλιο ορίζεται από τον εποπτεύ-

οντα Υπουργό Πολιτισμού, ο οποίος ορίζει στο άρθρο 15 ότι κατά παρέκκλιση όλων των υφισταμένων νόμων μπορούν να ρυθμίζονται θέματα που αφορούν την υπηρεσιακή κατάσταση, τις προμήθειες, τα έργα, τις αναθέσεις.

Αυτά, λοιπόν, τα επικαλείται ο Υφυπουργός Πολιτισμού που πράττει τα ακριβώς αντίθετα. Δηλαδή, η απόδειξη, δια του νομοσχεδίου, της μεγαλύτερης και πιο προσβλητικής κομματικής διαθέσεως μετατρέπεται σε έκκληση προς την Αντιπολίτευση να εγκαταλείψει το κομματικό της περιχαράκωμα.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, παρατηρείται μια επικίνδυνη πολιτική πρακτική στον τόπο διαχρονικά, την οποία όμως εφαρμόζει σε υψηλό επικοινωνιακό επίπεδο η σημερινή Κυβέρνηση. Η επικίνδυνη αυτή πολιτική συμπεριφορά για τον ελληνικό λαό και τη χώρα είναι η εξής: Χρησιμοποιώ ιδεολογικές έννοιες, επί λέγω πολιτικές και ιδεολογικές αξίες προκειμένου να εφαρμόσω με την πράξη μου τα ακριβώς αντίθετα.

(Στο σημείο αυτό την Προεδρική Έδρα καταλαμβάνει ο Α' Αντιπρόεδρος της Βουλής κ. **ΣΩΤΗΡΗΣ ΧΑΤΖΗΓΑΚΗΣ**)

Αυτό οδηγεί στον ακρωτηριασμό της διανοητικής εγρήγορσης των πολιτών, στην υποβάθμιση της πολιτικής ζωής και τελικά σε μια ασφαλή ουδετερότητα ή απομάκρυνση των πολιτών από την πολιτική ζωή. Αν επιλέγεις ήπια δημοσιονομική εφαρμογή, πρέπει να εφαρμόζεις ήπια δημοσιονομικά μέτρα. Αν εφαρμόζεις μέτρα λεηλασίας του λαϊκού εισοδήματος και τα χαρακτηρισίζεις δημοσιονομική προσαρμογή, αυτός είναι λαϊκισμός. Όταν λες ότι είσαι υπέρ της διαφάνειας επί επτά συναπτά χρόνια και η πολιτική σου πράξη αποδεικνύει ότι συμβιβάζεσαι με τα συμφέροντα, αυτό είναι ο ακραίος λαϊκισμός. Ακρωτηριάζει το κριτήριο, το αισθητήριο του Έλληνα πολίτη, της κοινωνίας των πολιτών, το δικό μας. Όταν ισχυρίζεσαι ότι είσαι κοινωνικά δίκαιος και εφαρμόζεις μέτρα ληστρικά κατά των αδυνάτων, αυτός είναι ακραίος λαϊκισμός. Και είναι στη διάθεσή σας, αν χρειαστεί, συγκεκριμένα παραδείγματα.

Αυτό πρέπει να το προσέξετε, κυρίες και κύριοι συνάδελφοι της Νέας Δημοκρατίας, γιατί θα στραφεί εναντίον σας. Και το λέω με ιδιαίτερο ενδιαφέρον για την ποιότητα κυρίως του πολιτικού λόγου και της δημόσιας ζωής.

Επιτρέψτε μου τώρα να εξηγήσω για ποιο λόγο καταψηφίζουμε το νομοσχέδιο που εισηγήται σήμερα η Κυβέρνηση. Είναι εντελώς διαφορετική η φιλοσοφία μας. Θα απαντήσω έτσι στο ερώτημα του Υφυπουργού «τι προτείνετε εσείς ως ΠΑΣΟΚ;». Διότι δεν είναι μόνο η άρνησή μας. Η άρνησή μας συνοδεύεται και από συγκεκριμένες θέσεις. Γέμει από ασάφειες, έρχεται σε αντίφαση με αυτό που επιδιώκει, συγκροτεί όργανα, τα οποία δεν είναι καθόλου αναγκαία κι επιβάλλει ένα στυγνό κομματισμό.

Ο εθελοντής διαμορφώνεται, δημιουργείται, κινητοποιείται από εθελοντή, όχι από κρατικά αμειβόμενο και μάλιστα με παχυλούς μισθούς. Ο εθελοντισμός είναι στάση και παράδειγμα ζωής. Άρα, αυτός ή αυτοί που θα τον εμπνεύσουν πρέπει να δίνουν το παράδειγμα, να τηρούν ανάλογη στάση ζωής. Ορθά διατυπώθηκε από συναδέλφους της Αντιπολίτευσης. Γιατί νομίζετε ότι ένας ιδεολόγος εθελοντής, που θέλει να προσφέρει τις υπηρεσίες του, θα συγκινούνταν από έναν άνθρωπο που μπορεί να αμείβεται με 5.500 ή 6.000 ευρώ; Γιατί η βεβαιότητα του κατέχοντος ή των κατεχόντων μια κρατική και ασφαλή θέση μπορεί να αποτελέσει παράδειγμα που κινητοποιεί και συγκινεί; Πουθενά στον κόσμο δεν έχουμε ανάλογες εμπειρίες. Ο εθελοντισμός δεν είναι κίνηση του κράτους. Ο εθελοντισμός είναι κίνηση της κοινωνίας των πολιτών. Πρέπει να στηρίζεται κατ' αρχάς στη διαμόρφωση ανάλογης παιδείας.

Στο σημείο αυτό επιθυμώ να διατυπώσω ένα ερώτημα. Έχουμε παραδείγματα εθελοντικών στρατεύσεων μέχρι στιγμής σε επιμέρους χώρους. Για παράδειγμα, η Γενική Γραμματεία Πολιτικής Προστασίας μπορεί και κινητοποιεί εθελοντές, όταν πρόκειται να προστατευθούν κυρίως τους καλοκαιρινούς μήνες τα δάση. Το Υπουργείο Εξωτερικών έχει σχέση με μη κυβερνητικές οργανώσεις. Το Υπουργείο Παιδείας, επίσης, καταβάλλει ανάλογες προσπάθειες.

Η νομοθετική σας πρωτοβουλία είναι αποτέλεσμα εσωτερικής κυβερνητικής διαβούλευσης με όλους αυτούς; Εάν δεν

είναι, το θεμελιώδες ερώτημα είναι γιατί δεν αξιοποιείτε τη χρήσιμη εμπειρία τους; Εάν είναι αποτέλεσμα της διαβούλευσης, θα σας παρακαλέσω όσα έγγραφα από την ενδοκυβερνητική αλληλογραφία μπορείτε -και σας επιτρέπεται- να μας τα καταθέσετε. Εάν οργανώσατε ημερίδες, όπου εξεφράστησαν χρήσιμες απόψεις προκειμένου να βοηθήσουν εσάς στη σύνταξη του νομοσχεδίου, παρακαλώ να μας τις γνωρίσετε.

Αλλά γιατί δεν αξιοποιείται αυτή η εμπειρία; Ο εθελοντής αιμοδότης δεν κινητοποιείται από τον επικοινωνιακό μηχανισμό ενός κρατικού φορέα.

Ο εθελοντής αιμοδότης, κυρία Παπαδημητρίου, δεν κινητοποιείται από ένα δημιουργημένο ειδικά για την αιμοδοσία οργανισμό. Το Υπουργείο Υγείας και Πρόνοιας ή το ΙΚΑ εποπτεύουν συνολικά το χώρο της υγείας. Ασχολούνται με άλλα θέματα και μεταξύ αυτών των καθηκόντων είναι και η αιμοδοσία. Εάν μετρήσετε πόσους εθελοντές αιμοδότες έχουν κινητοποιήσει οι εκκλησιαστικές οργανώσεις, οι δικηγορικοί σύλλογοι της χώρας, εθελοντικές αιμοδοτικές οργανώσεις, ραδιόφωνα και τηλεοράσεις θα διαπιστώσετε με έκπληξη ότι ο αριθμός των εθελοντών που κινητοποιούνται απ' ότι ονομάζουμε «κοινωνία των πολιτών» είναι πολύ μεγαλύτερος από αυτό που έχει επιτύχει ένας κρατικός φορέας. Εάν είχατε αυτήν την ιδέα κατά νου, δεν θα δημιουργούσατε ένα νέο κρατικό μάρφωμα, ελεγχόμενο απολύτως από την Κυβέρνηση και που θα κηρύξει μια νέα οδό προς την «επανάσταση» του εθελοντισμού.

Αγνοείτε ακόμη τις περιφερειακές και τις τοπικές αρχές. Και μη μου πείτε ότι επειδή γίνεται μία αναφορά στην Τοπική Αυτοδιοίκηση στο άρθρο 2 μπορούμε να το εκλάβουμε αυτό ως σοβαρή παραπομπή στις δημοτικές εθελοντικές οργανώσεις, που είναι κυρίως η άποψή μας.

Η άποψή μας, λοιπόν, είναι ότι ο εθελοντισμός στηρίζεται πρώτα απ' όλα στην παιδεία, σ' έναν πολιτισμό που καλλιεργείται και κινητοποιεί κυρίως μέσω της κοινωνίας των πολιτών τους εθελοντές. Ποιοι μπορεί να έχουν λόγο από την κοινωνία των πολιτών; Όλοι ανεξαιρέτως, αλλά κυρίως αυτοί που έχουν την εμπειρία: Μη Κυβερνητικές Οργανώσεις, δήμοι, ιστορικές κοινότητες, νομαρχίες. Ο εθελοντισμός είναι κυρίως το αποτέλεσμα που προκύπτει από την πυκνή και προσωπική σχέση αυτού που κινητοποιεί και αυτού που κινητοποιείται. Ο επικεφαλής του Οργανισμού σας είναι στην Αθήνα. Ο δήμαρχος μιας μικρής περιοχής μπορεί μέσα από την προσωπική του σχέση να εξατομικεύσει την έμπνευση και να κινητοποιήσει. Το ραδιόφωνο μιας περιοχής μπορεί να είναι πολύ πιο αποτελεσματικό απ' ό,τι οι είκοσι τέσσερις σύμβουλοι, το προσωπικό, ο νομικός σύμβουλος και το τριμελές διοικητικό συμβούλιο που διορίζετε.

Εμείς, λοιπόν, έχουμε εντελώς αντίθετη φιλοσοφία. Θέλουμε η κοινωνία των πολιτών με τις αρθρωμένες οργανώσεις της, με οργανώσεις οι οποίες έχουν μάλιστα και σχετική εμπειρία, αυτές να στηρίξουν. Το πρώτο βήμα θα ήταν ένα δικτύο δημοτικών εθελοντικών οργανώσεων. Θα μπορούσαν να αποκτήσουν οι εθελοντικές προσπάθειες περιφερειακή διάσταση. Προτιμώ το κράτος να επέμβει στο επίπεδο της περιφέρειας, αλλά όχι στο κέντρο. Και εκεί η σχέση στηρίζεται σε πιο ανθρώπινη κλίμακα.

Γιατί ιδρύετε έναν κεντρικό φορέα; Να τον κάνετε τι; Δεν θα μπορούσαν Υπουργεία, κατά περίπτωση, στο πλαίσιο του Υπουργικού Συμβουλίου να συστήσουν μια κυβερνητική επιτροπή; Υπάρχουν αρκετές κυβερνητικές επιτροπές θεσμοθετημένες. Γιατί άραγε δεν θα μπορούσαν, έχοντας άλλες αρμοδιότητες και εξουσίες, Υπουργοί ή Υφυπουργοί να συγκροτήσουν στο εσωτερικό του Υπουργικού Συμβουλίου μια ad hoc κυβερνητική επιτροπή, που να κινεί τους μηχανισμούς. Γιατί όχι;

Έρχομαι τώρα και σ' ένα άλλο θέμα. Πώς συγκροτείται αυτόν τον κρατικό οργανισμό; Πρώτα απ' όλα γιατί κρατικό μάρφωμα; Μπορώ να αντιληφθώ ότι η πολιτική καταγωγή του προσώπου που έχει τη νομοθετική πρωτοβουλία μπορεί να δικαιολογεί την εγκαταβίωσή του στο μυστήριο του κράτους, αλλά η σημερινή του πολιτική ταυτότητα έπρεπε να του επιτρέψει να αποστεί απ' αυτήν την εγκαταβίωση. Γιατί είναι συντηρητικό ό,τι μπορεί να προέρχεται από την κοινωνία των πολιτών και προοδευτικό ό,τι μπορεί να προέρχεται από το κράτος;

Βεβαίως μπορούν και από το κράτος να εκπορευτούν προοδευτικές πολιτικές, αλλά οι κατ' εσχρήν προοδευτικές πολιτικές και συμπεράσματα, κύριε Υφυπουργέ, είναι αυτές που διαμορφώνονται μ' ένα αυθόρμητο δημοκρατικό τρόπο και σχηματίζονται ως πλειοψηφία στην κοινωνία. Αυτήν την αγνοείτε.

Θα σας κατηγορήσω ότι είστε προκλητικοί στον διανοητικό κυνισμό σας και αδίστακτοι στον κομματισμό σας. Ελέγχετε πλήρως το διοικητικό συμβούλιο, τον πρόεδρο και τον διευθύνοντα σύμβουλο. Να σας θυμίσω πως θορυβούσατε ως Αντιπολίτευση, όταν ζητούσατε είτε δημοκρατικό έλεγχο της Βουλής είτε διαβούλευση μεταξύ των πολιτικών κομμάτων, προκειμένου να ορίζονται οι διοικήσεις;

Θα σας συμβούλευα, κύριε Υφυπουργέ, τουλάχιστον να οδηγήσετε τον εκλεκτό σας σε ακρόαση από την αρμόδια επιτροπή της Βουλής. Ούτε αυτό κάνετε. Ορίζετε το διοικητικό συμβούλιο με δική σας ευθύνη και στο άρθρο 15 κορυφώνετε την κομματική αναίδεια. Λέτε ότι σε ό,τι αφορά προσλήψεις προσωπικού οποιασδήποτε φύσης, αμοιβές, υπηρεσιακή κατάσταση, διατάξεις που αφορούν τις προμήθειες, εκπόνηση μελετών, παροχή υπηρεσιών καθώς και την τήρηση του δημοσίου λογιστικού δεν εφαρμόζεται το ισχύον νομοθετικό πλαίσιο.

Γιατί, κύριε Υφυπουργέ, μεγάλε Δον Κιχώτη, εσείς και η παράταξή σας της διαφάνειας; Πριν από λίγες ημέρες κάνατε το ΚΕ.ΜΕ.Α., πάλι εκτός δημοσίου λογιστικού, πάλι με ιδιαίτερες κανονιστικές διατάξεις για τις προμήθειες. Εσείς, οι μεγάλοι ιεροφάντες της διαφάνειας, γιατί δεν εφαρμόζετε τους στοιχειώδεις κανόνες που ισχύουν για άλλα νομικά πρόσωπα ιδιωτικού δικαίου; Γιατί ξεχνάτε τον προληπτικό έλεγχο του Ελεγκτικού Συνεδρίου; Γιατί δεν θέλετε κοινοβουλευτικό έλεγχο; Γιατί κατά παρέκκλιση οι προμήθειες;

Για κάθε νέο οργανισμό που κάνετε, κύριε Υφυπουργέ, σας ενημερώνω ότι έχετε διάταξη κατά παρέκκλιση. Εσείς είστε οι υπερασπιστές της διαφάνειας; Ποιας διαφάνειας; Αυτής που διακηρύσσατε επτά χρόνια για να κάνετε τη δουλειά σας και ξεχάσατε ως κυβέρνηση; Ποιοι μιλούν για αξιοκρατία, όταν για κάθε νέο οργανισμό επίσης προβλέπεται παρέκκλιση από τις υφιστάμενες διατάξεις του ν. 2190;

Θυμίζω στους συναδέλφους της Νέας Δημοκρατίας ότι όταν από το 1994 και ύστερα η κυβέρνηση του ΠΑΣΟΚ περιελάμβανε και ένα νέο τμήμα στην εφαρμογή του ν. 2190, ο κ. Παυλόπουλος, ο κ. Σιούφας και οι Βουλευτές της Νέας Δημοκρατίας ανακάλυπταν έναν ακόμα αριθμό τομέων της δημόσιας ζωής που έπρεπε να υπαχθεί στο ν. 2190.

Η Νέα Δημοκρατία ως Κυβέρνηση; Προσλήψεις για την Πυροσβεστική; Εκτός των κριτηρίων που εφαρμόζονταν αναλογικά με τα κριτήρια του ν. 2190. Προσλήψεις για το ΚΕ.ΜΕ.Α., όπως ανακοινώθηκε πριν; Κατά παρέκκλιση. Προσλήψεις τώρα για τον οργανισμό που αφορά τον εθελοντισμό; Κατά παρέκκλιση, εκτός του ν. 2190. Προσλήψεις, οι οποίες αφορούν άλλα Υπουργεία, όπως το Υπουργείο Ανάπτυξης; Κατά παρέκκλιση πάλι των κειμένων διατάξεων. Πείτε μου, πού τη βρήκατε αυτήν τη θεραπευτική διάθεση να ατιμάζετε τις έννοιες, όταν μιλάτε για αξιοκρατία; Πού;

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, για όλους αυτούς τους λόγους που περιγράψω και επαναλαμβάνοντας ότι κατηγορώ την Κυβέρνηση και διανοητικό και πολιτικό κυνισμό και για απίστευτο κομματισμό καταψηφίζουμε το νομοσχέδιό σας.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα του ΠΑΣΟΚ)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστώ, κύριε Καστανίδη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχει συμφωνηθεί στις 14.00' να ολοκληρωθεί η συνεδρίαση. Τώρα θα δώσω το λόγο στον Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας και εκεί θα τελειώσουμε. Θα ψηφίσουμε το νομοσχέδιο επί της αρχής και θα διακόψουμε για την εμβόλιμη συνεδρίαση που θα αρχίσει στις 17.00'. Οι ομιλητές που είναι εγγεγραμμένοι θα μιλήσουν και επί των άρθρων το απόγευμα.

Το λόγο έχει ο κ. Πολύδωρας.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Κύριε Πρόεδρε, οι οξείες εκφράσεις περί κυνισμού που χρησιμοποίησε ο Κοινοβουλευτικός Εκπρόσωπος του ΠΑΣΟΚ αδικούν και τον ίδιο και το επίπεδο της συζη-

τήσεως μας, διότι δεν παρέχεται έδαφος για να ακουμπήσουν αυτές οι εκφράσεις πάνω στο σημερινό νομοσχέδιο, στις προθέσεις της Κυβερνήσεως και τελικά σ' έναν πολύ υψηλό στόχο, επίκαιρο και δηλωτικό του επιπέδου του πολιτισμού μας.

Θέλω να σημειώσω από την αρχή ότι, παρά τις ειδικές αναφορές που έκανε η κ. Παπαδημητρίου, η εισηγήτριά μας, αλλά και τις ειδικές εξηγήσεις που έδωσε ο κ. Τατούλης πάνω στο θέμα, μου έκανε εντύπωση η εμμονή στη άγνοια για το τι συμβαίνει στον πολιτισμένο κόσμο ή απανταχού της γης εν σχέσει με την κρατική παρέμβαση για τον συντονισμό των εθελοντικών οργανώσεων.

Κατέφευγε επικριτικά ο κ. Καστανίδης σε κάποιες υποθέσεις να φτιάξουμε μία ad hoc διακυβερνητική επιτροπή, να κάνουμε οτιδήποτε άλλο έτσι ώστε να μη διαταραχθεί ο εθελοντισμός και να μην κάνουμε εμείς την παγκόσμια πρωτοτυπία.

Σας λέω αξιοποιώντας έγγραφο που μου έδωσε η κ. Παπαδημητρίου, το οποίο ήταν διαφωτιστικό και για μένα, ότι η τάση ο εθελοντισμός να λειτουργεί μέσα σε δεδομένα νομικά και διοικητικά, κρατικά εν πολλοίς πλαίσια ή και διακρατικά, είναι η κρατούσα άποψη διεθνώς. Αυτό είναι ευθεία υπαγόρευση από τον Οργανισμό Ηνωμένων Εθνών από την Interparliamentari Union, τη Διεθνή Διακοινοβουλευτική Ένωση...

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΚΑΣΤΑΝΙΔΗΣ: Η Διακοινοβουλευτική άλλα λέει.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Δεν είστε ενήμεροι. Λάβετε το λόγο σας στη δευτερολογία για να συνηγορήσουμε. Δε βγαίνει έτσι μ' αυτές τις διακοπές η συζήτηση.

Η Διεθνής Διακοινοβουλευτική Ένωση είναι ο αρχαιότερος εν ζωή οργανισμός σε συνεχή δράση. Σας υπενθυμίζω ότι το 1896 –επειδή έχω διατελέσει και μέλος- εγεννήθη. Ήμουν στη Βουδαπέστη για τον εορτασμό των εκατό χρόνων από το 1896. Λοιπόν, όλοι, ο Διεθνής Ερυθρός Σταυρός, προτείνουν, εισηγούνται στα εθνικά κράτη να αναλάβουν νομοθετικές και διοικητικές πρωτοβουλίες για τη στήριξη, συντονισμό και ενδυνάμωση του εθελοντισμού.

ΘΕΟΔΩΡΑ ΤΖΑΚΡΗ: ...

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Αυτό δεν είναι για στήριξη και για συντονισμό. Επιδεικνύετε μαζί με τις διακοπές σας και όλη την έμφση σας για παραδοξολογίες. Ενωώ: Διακοπές άκριτες και παραδοξολογίες όταν δεν διαβάζετε το κείμενο.

Το κείμενο λέει ότι η αποστολή έχει την προβολή και την εμπέδωση και την ανάπτυξη και την αξιοποίηση του εθελοντικού ιδεώδους, τη διαχείριση των πόρων από τη δράση του, τη χάραξη και ολοκλήρωση του εθελοντικού έργου, το συντονισμό και την ευθύνη για την ουσιαστική ανάπτυξη του εθελοντισμού, την κινητοποίηση και το συντονισμό του εθελοντικού δυναμικού της χώρας κ.λπ.

ΒΑΣΙΛΕΙΟΣ ΞΕΑΡΧΟΣ: Τα έχουμε διαβάσει αυτά.

ΒΥΡΩΝ ΠΟΛΥΔΩΡΑΣ: Δεν με πείθετε με τις διακοπές σας ότι και αν τα έχετε διαβάσει, τα έχετε εννοήσει. Τι να κάνουμε τώρα.

Εγώ σας λέω συγκεκριμένα ότι τα Ηνωμένα Έθνη με το ψηφισμά τους προτείνουν τη σύσταση τέτοιων οργανισμών –αν θέλετε σβήνω το «τέτοιων» που θα υιοθετούν τη διακήρυξη για τα δικαιώματα και τις υπευθυνότητες των ατόμων, των συνόλων και των οργάνων, για μια κοινωνία που θα προωθεί τα αναγνωρισμένα διεθνώς ανθρώπινα δικαιώματα, τις ανθρώπινες ελευθερίες και εν κατακλείδι τον εθελοντισμό.

Οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής νομοθετικά έχουν λάβει πρόνοια με το νόμο Fair Labor Standards του 1949. Η Νοτιοαφρικανική Ένωση έχει λάβει πρόνοια με νόμο από το 1993, ο Καναδάς από το 2002 με τον νόμο περί Volunteer Protection –θα καταθέσω το κείμενο στα Πρακτικά για να έχετε μία εικόνα- το Ηνωμένο Βασίλειο και με νομολογία αρχικά και με νόμους υστερότερα από το 1997, το Βέλγιο το ίδιο, η Μοζαμβίκη με διάταγμα του 2002, η Ολλανδία με διάταγμα του 2003, η Ουρουγουάη με διάταγμα του 2001, η Αλβανία το 2001.

Ακόμα η Σρι Λάνκα, η Ρωσία, η Κολομβία, η Βραζιλία, η Τυνησία, η Τσεχία, η Γερμανία, η Ισπανία, η Πορτογαλία, η Δανία, η Σενεγάλη αναλαμβάνουν πρωτοβουλίες νομοθετικές και κατά τον ένα ή τον άλλο τρόπο εισάγουν την αρχή του συντονιστικού

οργάνου, του Οργανισμού για την διευκόλυνση και τον συντονισμό των εθελοντικών Οργανώσεων.

Ενώ θα έπρεπε να είχαμε συνηγορήσει στην υπηρετήση του ιδεώδους, βλέπω αυτήν την μικρόψυχη και στενόκαρδη Αντιπολίτευση από την πλευρά του ΠΑΣΟΚ και γι' αυτό διαμαρτύρομαι. Θέλω να σας εισαγάω στο δικό μου σκεπτικό το οποίο είναι σύμφωνο προς την κυβερνητική πρωτοβουλία. Γι' αυτό θα σας πω τρία πλεονεκτήματα ή τρεις λόγους που υπαγορεύουν την ανάληψη νομοθετικής δράσεως και διοικητικής στη συνέχεια.

Ένας ορισμός της κοινωνίας πανάρχαιος είναι ότι ο εθελοντισμός είναι συμφύης με την γένεση των κοινωνιών. Σας λέω τον ορισμό της κοινωνίας για να οργανώσουμε ένα συλλογισμό. Κοινωνία είναι άνθρωποι που έχουν μάθει να εργάζονται μαζί. Δηλαδή οποιαδήποτε σύμπτωση ενός συνόλου ανθρώπων χωρίς το στοιχείο της συνεργατικότητας, της συνεργασίας, του togetherness δηλαδή του πνεύματος της συνλειτουργίας δεν αποτελεί κοινωνία. Το κεντρικό κλειδί για το ορισμό της κοινωνίας είναι το κλειδί της συνεργασίας. Και πριν πάμε στην ανταμοιβή και στην ανταλλακτική οικονομία για να έχουμε την αμοιβή του έργου, έχουμε κατά βάση την ανταλλαγή, δάνειο, αντιδάνειο στην εργασία. Αυτό σημαίνει ότι είναι τεκμηριωμένος ο εθελοντισμός στην κοινωνική συμβίωση. Αυτό έρχεται κοινωνιολογικά από όλους τους κοινωνικούς ανθρωπολόγους.

Το δεύτερο αφορά την έννοια ενός πολιτισμού, ενός ελάχιστου κοινού παρανομαστού. Εμφατικά μπορούμε να το δούμε στη χριστιανική διδασκαλία με το πλησίον, με τον καλό Σαμαρείτη. Αλλά σε όλες τις θρησκείες η έκφραση του αγαθού ως ορισμού του κοινωνικού φέρεστε αφορά τον εθελοντισμό και στη διάθεση προσφοράς προς τον διπλανό μας, προς μία αξία προς κάτι ανώτερο.

Η τρίτη διάσταση που επικαιροποιεί το νομοθέτημα και το καθιστά πολύ στερεό συναρτάται με το κεκτημένο του εθελοντισμού των Ολυμπιακών Αγώνων. Δεν είναι απλά επίκαιρο το νομοσχέδιο. Υποχρεούμεθα να επικαιροποιήσουμε αυτό το πολιτισμικό δεδομένο του εθελοντισμού του 2004 και να μην αφήσουμε να πέσει στο κενό. Πρέπει να δράσουμε εποικοδομητικά και υποστηρικτικά και να πούμε πώς ότι καταδείξαμε σαν ποιότητα του ελληνικού πολιτισμού το καλοκαίρι του 2004 έχει συνέχεια και πολλαπλές εφαρμογές. Αυτό συντάσσεται και συντελείται με αυτό το νομοσχέδιο.

Η λογική των γεγονότων με υποχρεώνει να σας πω –το είπε ο κ. Κιλτίδης- ότι έχουμε πολύ σοβαρή προϊστορία στην κοινωνική δράση και στην κοινωνική εξέλιξη με τον εθελοντισμό. Η έννοια του εθελοντισμού ανάγεται και στην εποχή των Μηδικών και της Αθηναϊκής Δημοκρατίας. Με τους εθελοντές απέκρουσε τον κύμα των εισβολών. Θα θυμάστε τι είπε ένας σύμβουλος στον Μαρδόκιο. Του είπε ατύχησες Μαρδόκιο γιατί πας επιτεθείς σε ανθρώπους που δεν μάχονται για τον χρυσό, αλλά για ένα στεφάνι αγριελιάς, τον κότινο.

Έχεις πέσει σε περίπτωση. Αυτός δεν είναι λαός, αυτά είναι υπερβρατικά υψιπετή όντα, τα οποία δεν καταλαβαίνουν από τη δύναμη της ύλης και τα συστήματα των μισθοφόρων και του καταναγκασμού που μεταχειριζόμαστε εμείς στα διοικητικά μας συστήματα. Ο ανθός του ελληνικού πολιτισμού επιστέφεται με τον όρο-τίτλο του εθελοντισμού. Αυτό πρέπει να το οργανώσουμε σε νομοθετικά και διοικητικά πλαίσια, διότι το κεντρικότερο σημείο που δεν ανεφέρθη και αποτελεί βασικό σημείο της εισηγητικής μου είναι ότι το χάδι, το συντονισμό, τη φροντίδα, τη σκέψη του κράτους τη ζητούν οι εθελοντικές οργανώσεις οι ίδιες. Σημειώστε το αυτό. Παίρνουν άλλη υπόσταση, άλλη οντότητα και άλλες ευχέρειες και δυνατότητες δράσης.

Έτσι, λοιπόν, με τον Οργανισμό ο οποίος είναι δημιουργημα του Υπουργείου Πολιτισμού, τελεί υπό την αιγίδα του πολιτισμού και είναι ο συνδετικός κρίκος μεταξύ των εθελοντικών οργανώσεων και της συντεταγμένης πολιτείας για να αναχθούμε, μετατεθούμε στη διεθνή διάρθρωση των οργανισμών εθελοντικής δράσης. Δηλαδή θα πάμε στο σύνολο των μη κυβερνητικών οργανώσεων, θα ενωθούμε στους σκοπούς και στις ad hoc δράσεις για προσφορά υπηρεσιών ανάλογα με το τι θέλει η επικαιρότητα. Έτσι είναι μακρά η παράλειψις, αλλά δεν δια-

μαρτύρομαι γι' αυτό, δηλαδή της εξάρσεως του εθελοντισμού στη χώρα μας το 2004. Αυτό σημαίνει ότι προσδίδω στη νομοθετική πρωτοβουλία και την κυβερνητική δράση που θα ακολουθήσει, επαναλαμβάνω προσδίδω μία επικαιρότητα ενδιαφέρουσα και συγχαίρω γιατί εκμεταλλευθήκαμε την επικαιρότητα.

Η κατακλείδα παρατήρησή μου είναι πως άμα έχετε, κύριοι του ΠΑΣΟΚ, κάποιο λόγο και κάποιο τρόπο για Αντιπολίτευση, αν έχετε διαλέξετε καλύτερα θέματα.

Σας ευχαριστώ.

(Χειροκροτήματα από την πτέρυγα της Νέας Δημοκρατίας)

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Ευχαριστούμε τον κ. Πολύδωρα, Κοινοβουλευτικό Εκπρόσωπο της Νέας Δημοκρατίας.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, κηρύσσεται περαιωμένη η συζήτηση επί της αρχής του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού: «Οργανισμός Εθελοντισμού «ΕΡΓΟ ΠΟΛΙΤΩΝ»».

Ερωτάται το Τμήμα: Γίνεται δεκτό το νομοσχέδιο επί της αρχής;

ΠΟΛΛΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Δεκτό, δεκτό.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς το νομο-

σχέδιο του Υπουργείου Πολιτισμού «Οργανισμός Εθελοντισμού «ΕΡΓΟ ΠΟΛΙΤΩΝ»» έγινε δεκτό επί της αρχής κατά πλειοψηφία.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι, έχουν διανεμηθεί τα Πρακτικά της συνεδρίασης της Τρίτης 26 Ιουλίου 2005 και ερωτάται το Τμήμα αν τα επικυρώνει.

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

ΠΡΟΕΔΡΕΥΩΝ (Σωτήρης Χατζηγάκης): Συνεπώς τα Πρακτικά της συνεδρίασης της Τρίτης 26 Ιουλίου 2005 επικυρώθηκαν.

Κύριοι συνάδελφοι, δέχεστε στο σημείο αυτό να λύσουμε τη συνεδρίαση;

ΟΛΟΙ ΟΙ ΒΟΥΛΕΥΤΕΣ: Μάλιστα, μάλιστα.

Με τη συναίνεση του Τμήματος και ώρα 14.10' λύεται η συνεδρίαση για σήμερα το απόγευμα ημέρα Πέμπτη 1.9.2005 και ώρα 17.00', με αντικείμενο εργασιών του Τμήματος νομοθετική εργασία: συνέχιση της συζήτησης επί των άρθρων και του συνόλου του σχεδίου νόμου του Υπουργείου Πολιτισμού: «Οργανισμός Εθελοντισμού «ΕΡΓΟ ΠΟΛΙΤΩΝ»», σύμφωνα με τη συμπληρωματική ημερήσια διάταξη που έχει διανεμηθεί.

Η ΠΡΟΕΔΡΟΣ

ΟΙ ΓΡΑΜΜΑΤΕΙΣ

